

Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Ontwerp- stroomgebiedbeheerplan Eems 2016-2021

Ontwerp-stroomgebiedbeheerplan Eems 2016-2021

Inhoud

Inleiding	4
1 Beschrijving stroomgebied	5
1.1 Inleiding	5
1.2 Algemene beschrijving	5
1.3 Methode	6
1.3.1 Oppervlaktewater	6
1.3.2 Grondwater	8
1.3.3 Beschermd gebieden	9
1.4 Aanwijzing waterlichamen en beschermd gebieden	9
1.4.1 Oppervlaktewater	9
1.4.2 Grondwater	9
1.4.3 Beschermd gebieden	10
1.5 Typologie en status	11
1.5.1 Typologie	11
1.5.2 Status	11
2 Doelstellingen	13
2.1 Inleiding	13
2.2 Methode	14
2.2.1 Oppervlaktewater	14
2.2.2 Grondwater	16
2.2.3 Beschermd gebieden	17
2.2.4 Uitzonderingen	17
2.3 Doelen	18
2.3.1 Oppervlaktewater	18
2.3.2 Grondwater	18
2.3.3 Beschermd gebieden	19
2.4 Uitzonderingen	20
3 Monitoring en toestand	23
3.1 Inleiding	23
3.2 Methode	23
3.2.1 Oppervlaktewater	23
3.2.2 Grondwater	25
3.3 Toestand	25
3.3.1 Oppervlaktewater	25
3.3.2 Grondwater	29

4	Belastingen	33
4.1	Inleiding	33
4.2	Methode	34
4.2.1	Oppervlaktewater	34
4.2.2	Grondwater	35
4.3	Significante belastingen	36
4.3.1	Oppervlaktewater	36
4.3.2	Grondwater	39
4.4	Klimaatverandering	39
4.5	Kennisleemten	40
5	Maatregelen	43
5.1	Inleiding	43
5.2	Voortgang uitvoering stroomgebiedbeheerplan 2009	44
5.3	Maatregelen vanaf 2016	47
5.3.1	Communautaire waterbeschermingswetgeving	47
5.3.2	Overige basismaatregelen	48
5.3.3	Gebiedsgerichte maatregelen	48
5.3.4	Extra maatregelen	49
6	Economische analyse	51
6.1	Inleiding	51
6.2	Methode	52
6.3	Ontwikkeling van het watergebruik	53
6.4	Kostenterugwinning van waterdiensten	55
6.5	Kosten en baten	56
7	Bevoegde autoriteiten en proces	59
7.1	Inleiding	59
7.2	Bevoegde autoriteiten	59
7.3	Proces	60
7.3.1	Internationaal	60
7.3.2	Nationaal	61
7.3.3	Regionaal	61
7.4	Raadpleging publiek	62
7.4.1	Nationaal	62
7.4.2	Regionaal	65
7.5	Juridische status en relevante wetgeving	66
	Bijlagen	67
	Bijlage 1 Oppervlaktewaterlichamen, met type, status, waterlichaam-specifieke doelen en toepassing van uitzonderingsbepalingen	68
	Bijlage 2 Doelen chemische toestand van oppervlaktewaterlichamen	70
	Bijlage 3 Doelen specifiek verontreinigende stoffen van oppervlaktewaterlichamen	75
	Bijlage 4 Doelen chemische toestand van grondwaterlichamen	80

Inleiding

Nederland streeft naar schoon en ecologisch gezond water voor duurzaam gebruik. De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) zorgt er voor dat lidstaten daarbij een zelfde aanpak volgen. Hiertoe worden stroomgebiedbeheerplannen opgesteld met de beschrijving van de watersystemen, doelen en maatregelen. De eerste stroomgebiedbeheerplannen voor Rijn, Maas, Schelde en Eems zijn in 2009 verschenen. Met de uitvoering van deze plannen wordt een grote stap gezet naar realisatie van de doelen.

De Tweede Kamer is geïnformeerd over de ambitie van het kabinet (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/27625/kst-27625-292.html> en <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/27625/kst-27625-318.html>). Daarbij is aangegeven dat waar nodig de maximale periode wordt benut voor doelbereik (uiterlijk 2027) om zo ook maximaal te kunnen meekoppelen met andere opgaven, zoals veiligheid, zoetwatervoorziening, natuur en recreatieve doelen.

Lidstaten dienen de Europese Commissie te informeren via stroomgebiedbeheerplannen en elektronische reporting sheets. De stroomgebiedbeheerplannen moeten aan allerlei eisen voldoen, maar zijn primair voor nationaal gebruik. Daarom is zoveel mogelijk gebruik gemaakt van verwijzingen naar andere documenten als het gaat om technische informatie. De Europese Commissie volgt de implementatie door de informatie die via de elektronische reporting sheets wordt verstrekt.

Er is een Waterkwaliteitsportaal opgezet om gegevens van waterbeheerders in te zamelen. Het systeem genereert 'factsheets' en informatie voor zowel de stroomgebiedbeheerplannen als de elektronische reporting sheets. Factsheets bevatten gedetailleerde informatie per waterlichaam (status, doelen, belasting, maatregelen, uitzonderingen) en zijn te vinden op www.waterkwaliteitsportaal.nl. Aanvullende informatie zoals grafische kaarten is daar eveneens te vinden.

Het stroomgebiedbeheerplan 2015 is een actualisatie van het stroomgebiedbeheerplan 2009. Bepaalde niet-variabele informatie, zoals de bodemopbouw en -gebruik van het stroomgebied, wordt dan ook niet herhaald. Het stroomgebiedbeheerplan 2015 gaat uit van de vereisten van artikel 13 en bijlage VII KRW, de evaluatie van de plannen uit 2009 door de Europese Commissie (http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/impl_reports.htm#third) en hetgeen al bekend is van de elektronische rapportage volgens artikel 15 KRW.

1 Beschrijving stroomgebied

1.1 Inleiding

Een stroomgebiedsdistrict is een gebied van land en zee, gevormd door één of meer aan elkaar grenzende stroomgebieden (artikel 2, punt 15, KRW). Een stroomgebied is een gebied vanwaar het oppervlaktewater door één punt in zee stroomt (artikel 2, punt 13, KRW). Een stroomgebied is ingedeeld in oppervlakte- en grondwaterlichamen (artikel 2, punten 10 en 12, KRW). Een waterlichaam is de basiseenheid voor de beschrijving van de toestand en voor de te nemen maatregelen. De meeste informatie voor de KRW wordt daarom, voor zover mogelijk, verzameld en beoordeeld op het niveau van waterlichamen.

Ieder oppervlaktewaterlichaam behoort tot een categorie (artikel 2, punten 4 tot en met 7, KRW), zoals een rivier of een meer, en kan zijn aangemerkt als 'sterk veranderd' of 'kunstmatig' (artikel 2, punten 8 en 9, en artikel 4, lid 3, KRW). De categorieën oppervlaktewater zijn weer verdeeld in watertypen, bijvoorbeeld een 'ondiep gebufferde plas', om doelen te kunnen formuleren.

In dit hoofdstuk wordt invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punten 1 en 3 en deel B, punt 1, KRW. De vereisten die staan in bijlage VII, deel A, punt 1 worden ook nog verder uitgewerkt in de hoofdstukken 2, 4 en 6.

1.2 Algemene beschrijving

Het internationale stroomgebiedsdistrict van de Eems omvat grondgebied van Duitsland en Nederland. De bron van de Eems ligt in de Westfälische Bucht in het oosten bij Gütersloh (Noordrijn-Westfalen). De Eems heeft een totale lengte van ongeveer 371 km met een verval van 134 m.

In totaal beslaat het stroomgebiedsdistrict tot één zeemijl uit de kust een oppervlakte van ongeveer 17802 km². Hiervan valt 23% in Noordrijn-Westfalen, 61% in Nedersaksen en 13% op Nederlands grondgebied. Belangrijke zijrivieren van de Eems met een stroomgebied groter dan 100 km² zijn aan de linker kant de rivieren Werse, Münstersche Aa, Hunze, Drentsche Aa en Westerwoldsche Aa en aan de rechter kant de rivieren Glane, Grote Aa, Hase, Nordradde en Leda.

Het stroomgebiedsdistrict Eems grenst in het oosten aan het stroomgebied van de Weser en in het zuiden en in het westen aan de Rijn.

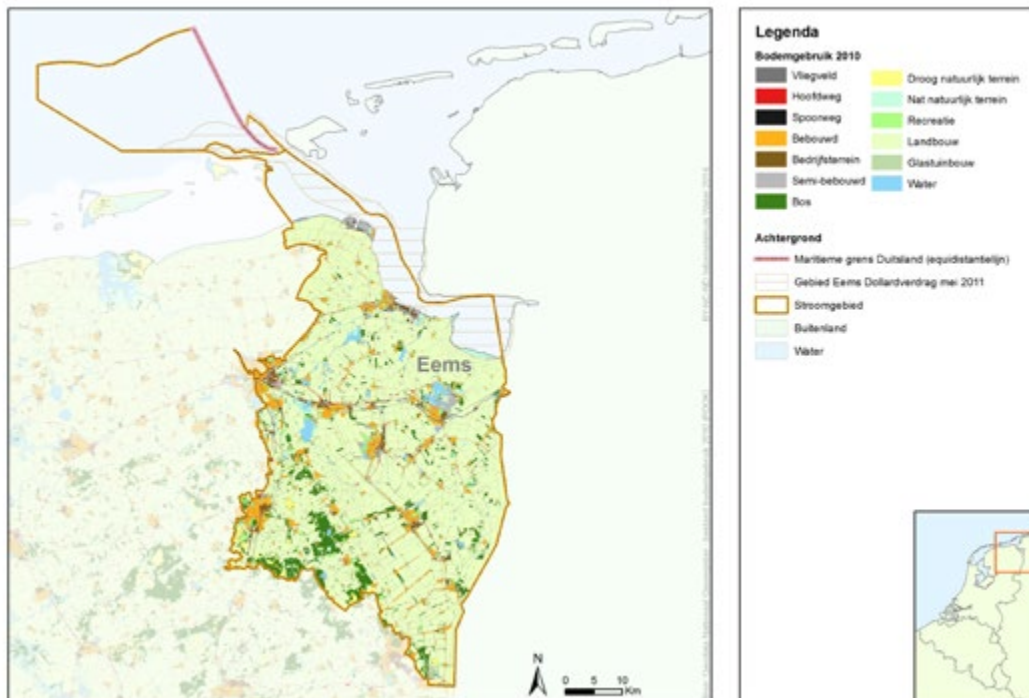
Het Nederlandse deel van het stroomgebiedsdistrict Eems wordt verder aangeduid als stroomgebied Eems (figuur 1-a). Het bestaat uit het Eems-Dollard estuarium en het gebied Nedereems. Het stroomgebied omvat tot de 1-mijlskustzone ongeveer 2.600 km² en heeft een kustlijn van 85 km.

1.3 Methode

1.3.1 Oppervlaktewater

1.3.1.1 Begrenzing

Voor het begrenzen van de waterlichamen zijn de uitgangspunten gevolgd van het in Europees verband vastgestelde richtsnoer voor het identificeren van waterlichamen (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sGBP/@28244/item_28244 nr. 2).

Figuur 1-a. Het stroomgebied Eems.

Dit betekent dat in ieder geval alle rivieren als oppervlaktewaterlichaam zijn aangemerkt die een achterliggend stroomgebied hebben van minimaal 10 km². Voor het begrenzen van de meren zijn in ieder geval alle wateren als oppervlaktewaterlichaam aangemerkt die minimaal 50 ha groot zijn. Voor poldergebieden is de benadering van stroomgebieden gehanteerd. Een poldergebied is aangemerkt als waterlichaam wanneer het een oppervlakte heeft van minimaal 10 km². Aanvullend hierop zijn in poldergebieden nog zogenoemde

‘waterrijke gebieden’ aangewezen. Dit betreft gebieden van minimaal 250 ha met een percentage open water van 20% of meer. In die gebieden bevindt zich een grote dichtheid van kleine wateren zoals sloten, vaarten en/of plassen.

In een aantal gevallen zijn wateren als waterlichaam aangemerkt, ook als deze niet aan de groottecriteria voldoen (50 ha wateroppervlak of 10 km² stroomgebied). Dit geldt bijvoorbeeld voor de meeste duinplassen (al dan niet Natura 2000-gebied) en voor een aantal wateren voor drinkwaterbereiding (infiltratieplassen).

Alle overgangs- en kustwateren zijn als waterlichaam aangewezen. In afwijking met het stroomgebied-beheerplan van 2009 zijn de kustwaterlichamen begrensd tot 1 zeemijl vanaf de kust. Dit voorkomt overlap met de werking van de Kaderrichtlijn Mariene Strategie en is in lijn met de aanpak in buurlanden. De chemische toestand wordt echter beoordeeld in het kustgebied van de basislijn van de kust tot 12 mijl daarbuiten.

1.3.1.2 Typologie

Oppervlaktewateren worden toegeedeeld aan de categorie Rivieren, Meren, Overgangswateren of Kustwateren. Dat gebeurt met een toedelingsleutel die staat beschreven in de Definitiestudie Kaderrichtlijn Water (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244 nr. 3).

Iedere categorie is opgedeeld in watertypen. Nederland heeft zelf watertypen vastgesteld (systeem B), met een vergelijkbare mate van detail als de typering uit bijlage II KRW, systeem A (edepot.wur.nl/36886). Belangrijke kenmerken in deze typering zijn bijvoorbeeld stroomsnelheid, zoutgehalte en invloed van het getij.

De Nederlandse typering van de natuurlijke wateren bestaat in totaal uit negen meren, 12 rivieren, één overgangswater en drie kustwateren (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina'/sgbp-2016-2021 ‘Referenties en maatlatten natuurlijke watertypen 2015 - 2021’). Daarnaast zijn er 12 kunstmatige watertypen voor sloten en kanalen (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina'/sgbp-2016-2021 ‘Omschrijving MEP en maatlatten sloten en kanalen 2015 - 2021’).

1.3.1.3 Status

Voor het bepalen van de ecologische doelstellingen is behalve het watertype ook de status van een oppervlaktewaterlichaam relevant. Deze status wordt bepaald aan de hand van de toestand en oorsprong van vorm en inrichting van de wateren. Deze zogenoemde hydromorfologie kan natuurlijk, sterk veranderd of kunstmatig zijn. Een waterlichaam is ‘kunstmatig’ wanneer het door mensenhanden is ontstaan op een plek waar voorheen geen water aanwezig was.

Ingrepen in de hydromorfologie kunnen reden zijn om een waterlichaam de status ‘sterk veranderd’ toe te kennen. Een eerste voorwaarde is dat de noodzakelijke wijzigingen van de hydromorfologische kenmerken om de goede ecologische toestand te bereiken tot significante negatieve effecten voor de gebruiksfuncties van het water en/of milieu zou leiden (artikel 4, lid 3, aanhef en onder a, KRW). Als de ingreep niet teruggedraaid kan worden dienen de effecten daarvan gemitigeerd te worden, behalve als dit ‘significante negatieve effecten’ voor gebruiksfuncties of milieu veroorzaakt. Een tweede belangrijke voorwaarde is het bezien of er voor het milieu gunstiger, en technisch haalbare en betaalbare alternatieven zijn om de gebruiksfunctie(s) te realiseren (artikel 4, lid 3, aanhef en onder b, KRW).

De methode om de status te bepalen volgt uit het in Europees verband vastgestelde richtsnoer voor het identificeren van waterlichamen (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244/ nr. 9) en is nader toegelicht in de Handreiking MEP-GEP (www.krw.stowa.nl/Publicaties/Handreiking_MEP_GEP.aspx?pid=91).

De motivering van de status van een waterlichaam is tot stand gekomen door een wisselwerking tussen de nationale en regionale overheden. Door verschillen in het belang en de schaal van functies tussen de regio's, is het niet mogelijk om voor de motivering van de status met een generieke aanpak en vaste percentages te werken, maar is steeds maatwerk nodig geweest. De motivering van de status per waterlichaam is daarom regionaal ingevuld. Bij de uitwerking kan grofweg onderscheid gemaakt worden tussen laag- en hoog Nederland.

In laag Nederland zijn grote ingrepen in het watersysteem gedaan om het land te beschermen tegen overstromingen. Deze ingrepen, zoals dijken en dammen, hebben een negatief effect op planten en dieren. Zo is de omvang van leefgebieden sterk afgenomen en zijn er veel barrières ontstaan voor bijvoorbeeld vissen. Omdat zonder deze dijken en dammen tweederde van Nederland zou kunnen overstromen, is het duidelijk dat herstel naar een natuurlijke situatie onmogelijk is. Haalbare alternatieven om te beschermen tegen overstromingen zijn door de schaal niet aanwezig en/of veel te duur. Overigens betekent dit wel dat op kleine schaal keuzes gemaakt kunnen worden die leiden tot grotere leefgebieden voor planten en dieren. Een goed voorbeeld is het programma 'Ruimte voor de Rivier' waar verlegging van dijken en aanleg van nevengeulen zorgen voor een grotere veiligheid tegen overstromingen maar ook voor een toename van leefgebieden voor planten en dieren.

In hoog Nederland (ca. >4m +NAP) zijn belangrijke ingrepen in het watersysteem gedaan om het land te beschermen tegen overstroming en/of om te zorgen dat landbouwactiviteiten mogelijk zijn. Het rechte trekken van beken, drainage en kleine stuwen zijn hier voorbeelden van. Deze ingrepen hebben een negatief effect op planten en dieren door verlies van leefgebied en de komst van barrières. Ook deze ingrepen zijn in landbouwgebieden doorgaans onomkeerbaar, doordat de fysieke ruimte die nodig is om de Goede Ecologische Toestand te herstellen een significant effect heeft op het huidige landgebruik. Bovendien zijn veengebieden nagenoeg volledig afgegraven of geoxideerd, en niet of nauwelijks meer te herstellen. Betaalbare alternatieven zijn bijna nooit aanwezig. Dit betekent dat in landbouwgebieden de ingrepen in het watersysteem veelal onomkeerbaar zijn. Echter, er zijn ook nog veel gebieden met een minder intensief landgebruik. Vaak kunnen hier mitigerende maatregelen in de hydromorfologie, zoals hermeandering, natuurvriendelijke oevers, verbeteren van migratiemogelijkheden, wel plaatsvinden.

1.3.2 Grondwater

De opbouw van de Nederlandse ondergrond wordt uitgebreid beschreven en onderhouden in een REgionaal Geohydrologisch InformatieSysteem (REGIS). Zowel de verbreding van de diverse lagen als ook de geohydrologische karakteristieken zijn daarin opgenomen. Gegevens voor de grondwaterlichamen zijn hieraan ontleend en gebaseerd op rechtstreekse informatie van de provincies. Met ingang van 1 januari 2015 treedt de Landelijke Voorziening Basisregistratie Ondergrond (BRO) in werking (www.broinfo.nl). Rijk, provincie, gemeente en waterschap krijgen dan te maken met verplichtingen op het vlak van aanleveren, controleren en (her)gebruiken van allerlei soorten ondergrondgegevens.

Voor de begrenzing tussen grondwaterlichamen zijn hydrogeologische barrières, (geo)chemische en bestuurlijke grenzen gehanteerd. De verticale samenhang tussen de verschillende watervoerende zandlagen is relevant voor het beheer van deze grondwaterlichamen. In laag Nederland is onderscheid gemaakt in een zoet- en een brak/zout grondwaterlichaam.

1.3.3 Beschermd gebieden

De KRW (artikel 6) schrijft voor een register op te stellen en bij te houden van gebieden die op grond van de KRW en andere communautaire wetgeving in bijlage IV KRW zijn aangewezen als beschermd gebied. Het betreft gebieden die een beschermingsstatus hebben op grond van één of meerdere van de volgende EU-richtlijnen:

- Schelpdierwaterrichtlijn (2006/113/EEG)
- Viswaterrichtlijn (2006/44/EEG)
- Zwemwaterrichtlijn (2006/7/EG)
- Nitraatrichtlijn (91/676/EEG)
- Richtlijn behandeling stedelijk afvalwater (91/271/EEG)
- Vogelrichtlijn (79/409/EEG)
- Habitatrichtlijn (92/43/EEG)

Op grond van artikel 7 van de KRW behoren de oppervlaktewater- en grondwaterlichamen met onttrekkingen voor menselijke consumptie ook tot de beschermde gebieden. Dat geldt tevens voor waterlichamen waar een dergelijke onttrekking in de toekomst gepland is. De beschermde gebieden in dit stroomgebied-beheerplan hebben betrekking op de situatie eind 2015.

1.4

Aanwijzing waterlichamen en beschermde gebieden

1.4.1 Oppervlaktewater

In Nederland zijn alle grote rivieren en meren en alle overgangs- en kustwateren aangewezen als waterlichaam. Daarnaast was in 2009 70% van de kleine stromende wateren ook als waterlichamen aangewezen. Nagenoeg alle vaarten en kanalen zijn aangewezen als waterlichaam, maar voor de ca 300.000 aan kleinere sloten en de vennen is dit in 2009 niet het geval (www.pbl.nl/publicaties/2012/kwaliteit-voor-later-2-evaluatie-van-het-waterkwaliteitsbeleid). Inmiddels is de begrenzing op enkele plaatsen aangepast. Dit is toegelicht in de betreffende factsheets (www.waterkwaliteitsportaal.nl).

In het Nederlandse deel van het stroomgebied Eems zijn 21 oppervlaktewaterlichamen aangewezen (figuur 1-b; het stroomgebied tot 12 mijl is hier aangegeven, zie paragraaf 1.3.1.1). Door technische aanpassingen is dit één waterlichaam minder dan in het eerste stroomgebiedbeheerplan. Bijlage 1 geeft een opsomming van alle oppervlaktewaterlichamen en enkele belangrijke kenmerken daarvan. Er vindt onttrekking van water voor menselijke consumptie in de Drentsche Aa.

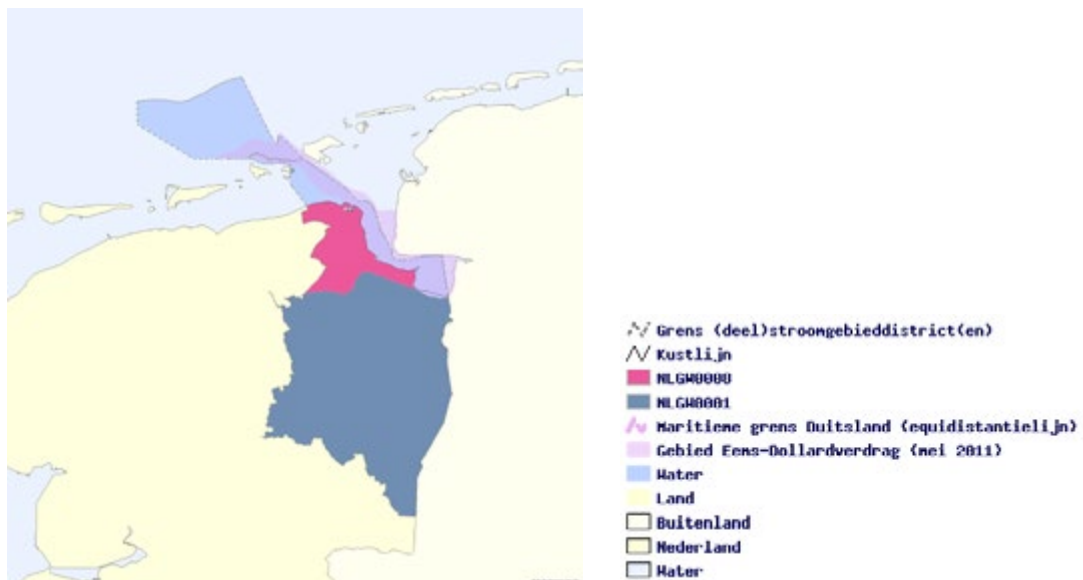
1.4.2 Grondwater

In het Nederlandse deel van het stroomgebied Eems zijn twee grondwaterlichamen aangewezen, een zout en een zoet grondwaterlichaam (figuur 1-c). Het grondwater stroomt vanaf het Drents Plateau in de richting van het Eems-Dollard-estuarium. In de ondergrond zijn keilemlagen aanwezig die slecht water doorlaten. Hierdoor stagneert het grondwater tussen het Drents Plateau en het vlakke, lagergelegen gebied in het noordoosten. In het verre verleden heeft dit geleid tot veenvorming, wat echter in de vorige eeuw op grote schaal is afgegraven. In één waterlichaam (Zand Eems) vindt onttrekking van drinkwater plaats. Op 12 locaties wordt grondwater onttrokken voor menselijke consumpties. In het Eemsgebied zijn geen internationale grensoverschrijdende grondwaterlichamen, omdat grondwaterstroming over de grens slechts zeer lokaal voorkomt.

Figuur 1-b. Ligging van de oppervlaktewaterlichamen en bijbehorende typen in het stroomgebied Eems.

De kenmerken van de grondwaterlichamen zijn niet gewijzigd ten opzichte van het stroomgebiedbeheerplan 2009. Een uitgebreide beschrijving van de grondwaterlichamen is te vinden op www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/grondwater/grondwater-krw-o/conceptuele-modellen.

Figuur 1-c. Ligging van de twee grondwaterlichamen in stroomgebied Eems: Zout Eems in het noorden (NLGW0008) en Zand Eems in het zuiden (NLGW0001).

1.4.3 Beschermde gebieden

Nederland heeft voor de Nitraatrichtlijn geen beschermde gebieden aangewezen, maar hanteert de verplichtingen die uit de richtlijnen voortvloeien voor het gehele land. De Richtlijn behandeling stedelijk afvalwater vraagt om aanwijzing van 'kwetsbare gebieden'. De eutrofiëringsproblemen in onze kustwateren en de omstandigheid dat heel Nederland daarop afwatert, hebben tot het besluit geleid om geen kwetsbare gebieden aan te wijzen, maar maatregelen op het gehele Nederlandse grondgebied toe te passen.

De Schelpdierwaterrichtlijn en de Viswaterrichtlijn zijn 31 december 2013 ingetrokken. Het beschermingsniveau wordt gehandhaafd met het streven naar de goede toestand onder de KRW. De KRW kent echter geen eisen voor de bacteriologische kwaliteit van schelpdieren. Deze eis is daarom blijven staan in regelgeving, evenals de noodzaak om voor schelpdieren beschermde gebieden aan te wijzen. De aanwijzing van de gebieden is ongewijzigd ten opzichte van 2009. De Waddenzee is een aangewezen schelpdierwater.

Er zijn voor heel Nederland 156 Natura 2000-gebieden aangewezen op grond van de Vogel- en de Habitatrictlijn. Dat moeten er 160 worden (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-32670-74.html>). In het stroomgebied van de Eems zijn alle Natura 2000-gebieden aangewezen.

Nederland heeft in het stroomgebiedbeheerplan 2009 alle grondwaterlichamen behalve de zoute opgenomen in het Register Beschermde Gebieden vanwege onttrekking voor menselijke consumptie. Indien er onttrekking voor menselijke consumptie plaatsvindt, is conform artikel 7, lid 1, KRW het hele grondwaterlichaam als beschermd gebied aangewezen. Voor de monitoring en maatregelen om de doelen van de beschermde gebieden met betrekking tot onttrekking te halen mag worden gefocust op zogenaamde beschermingszones. Dus hoewel het hele waterlichaam opgenomen is in het Register Beschermde Gebieden, kan de monitoring en maatregelen gefocust zijn op aangewezen grondwaterbeschermingszones/ grondwaterbeschermingsgebieden/100-jaarzone van de provincies.

Provincies wijzen jaarlijks de zwemwaterlocaties aan op grond van de Zwemwaterrichtlijn. De toekenning van de functie zwemwater aan individuele locaties in de rijkswateren vindt plaats in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren.

Kaarten met de ligging van de beschermde gebieden op grond van diverse richtlijnen, zijn te vinden op www.waterkwaliteitsportaal.nl/Beheer/Rapportage/Kaart/ow_sgbp2_2014.

1.5 Typologie en status

1.5.1 Typologie

De meest voorkomende watertypen in het stroomgebied Eems zijn ondiepe gebufferde plassen (M14, 6 waterlichamen) en grote ondiepe kanalen zonder scheepvaart (M6a, 5 waterlichamen). In bijlage 1 staat het type per waterlichaam.

De typologie blijft een compromis tussen een werkbaar aantal en maatwerk dat aansluit bij ieder uniek water. Bij de afleiding van specifieke doelen voor een waterlichaam kan soms uitgegaan zijn van een ander type. Zo kan het doel van een sterk gekanaliseerde en afgedamde beek meer op een kanaal dan een stromend watertype lijken. Verder zijn soms kleine aanpassingen aangebracht en is verdere ontwikkeling van de typologie in de komende jaren niet uitgesloten.

1.5.2 Status

De status van de sterk veranderde oppervlaktewaterlichamen is opnieuw geëvalueerd ten opzichte van 2009. Daarbij is de werkwijze zoals beschreven in paragraaf 1.3.1.3 gevolgd. Dit is niet het geval voor kunstmatige wateren; eenmaal door mensen gegraven blijft door mensen gegraven. Hier is wel gekeken of de ambitie (het doel) aangepast dient te worden aan nieuwe kennis van de effecten van ingrepen en maatregelen.

Bij één kustwater (Eems-Dollard kust) is de inrichting c.q. hydromorfologie – vrijwel – ongewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijke situatie of kan die voldoende worden hersteld. Dit is gelijk aan de situatie beschreven in het stroomgebiedbeheerplan van 2009.

In het stroomgebied Eems hebben 12 waterlichamen de status kunstmatig. Het betreft vooral sloten en kanalen. Deze wateren zijn aangelegd om land droog te leggen, om water aan- en af te voeren en hebben of hadden soms een transportfunctie. Sloten en kanalen hebben een eigen ecologische waarde, afhankelijk van het gebruik. Er is geen streven om sloten en kanalen 'natuurlijk' te maken.

In het stroomgebied Eems hebben acht waterlichamen de status sterk veranderd. Meren zijn veelal sterk veranderd doordat het herstellen van een natuurlijk verloop van het waterpeil niet mogelijk is. Een constant of tegennatuurlijk peil is ingesteld om de aan- en afvoer van water aan de vraag te kunnen laten voldoen. Hierdoor kunnen oevers zich niet goed ontwikkelen, met gevolgen voor planten en daarvan afhankelijke waterdieren. Beken zijn in het verleden, veelal voor een betere ontwatering voor de landbouw en snellere waterafvoer, genormaliseerd (rechtgetrokken en/of verdiept). Rivieren zijn sterk veranderd vanwege de waterveiligheid en scheepvaart. De overgangswateren zijn sterk veranderd, met name door de werken die nodig zijn ter bescherming van het land. Hierdoor is de overgang tussen zoet en zout water abrupt geworden en heeft het getij een aangepaste amplitude. Dit is van invloed op de soorten die er kunnen voorkomen.

De redenen waardoor de goede ecologische toestand niet bereikbaar is (artikel 4, lid 3, onder a, KRW) komt door onomkeerbare ingrepen ten behoeve van waterhuishouding, bescherming tegen overstromingen en afwatering (8 waterlichamen), gevolgd door scheepvaart of recreatie (2 waterlichamen). De redenen voor het ontbreken van voor het milieu gunstiger alternatieven (artikel 4, lid 3, onder b, KRW) zijn onevenredige kosten (8 waterlichamen), technische haalbaarheid (7 waterlichamen) en het feit dat de alternatieven nog meer negatieve gevolgen voor het milieu zullen hebben (8 waterlichamen).

In bijlage 1 is de status per waterlichaam gegeven.

2 Doelstellingen

2.1 Inleiding

De doelen voor het oppervlaktewater hebben een chemische en een ecologische component. De goede chemische toestand voor oppervlaktewaterlichamen wordt uitsluitend bepaald door Europees vastgestelde normen die zijn vastgelegd in de Richtlijn prioritare stoffen. De goede ecologische toestand wordt bepaald door biologische soortgroepen. Om de goede ecologische toestand te bereiken dienen ook specifieke verontreinigende stoffen en de algemeen fysisch-chemische parameters goed te zijn. Hiervoor zijn landelijke milieukwaliteitseisen vastgesteld. Voor kunstmatige en sterk veranderde waterlichamen geldt dat niet de goede ecologische toestand bereikt hoeft te worden, maar een daarvan afgeleide goed ecologisch potentieel. De biologische- en bijbehorende fysisch-chemische doelen voor sterk veranderde en kunstmatige waterlichamen zijn in het stroomgebied bepaald, uitgaande van landelijke milieukwaliteitseisen.

De doelen voor grondwaterlichamen hebben een chemische en een kwantitatieve component. Voor de grondwaterlichamen zijn normen voor nitraat en gewasbeschermingsmiddelen Europees vastgesteld. Voor een aantal overige stoffen zijn aanvullend daarop drempelwaarden voor de grondwaterkwaliteit vastgesteld. Voor grondwaterkwantiteit geldt de algemene eis dat er evenwicht is tussen onttrekking en aanvulling en zijn overige aspecten uitgewerkt in nationale doelen.

De beschermde gebieden moeten voldoen aan alle gestelde doelen, voor zover niet anders bepaald in de communautaire wetgeving waaronder het betrokken gebied is ingesteld.

De goede toestand dient uiterlijk in 2015 bereikt te zijn, maar hierop is uitzondering mogelijk. Dit hoofdstuk gaat ook in op de uitzonderingsbepalingen. Bijvoorbeeld indien de doelen naar verwachting niet in 2015, maar pas later kunnen worden bereikt.

Met dit hoofdstuk wordt invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punt 5 en deel B, punt 1, KRW.

2.2

Methode

2.2.1 Oppervlaktewater

2.2.1.1 Natuurlijke wateren

Stoffen en doelen van de chemische toestand zijn overgenomen uit de Richtlijn prioritaire stoffen (2008/105/EC) (ec.europa.eu/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm). Het gaat hier om 33 prioritaire stoffen en stofgroepen en 8 stoffen van andere EU-richtlijnen, waaronder enkele gewasbeschermingsmiddelen. De Richtlijn prioritaire stoffen is in 2013 aangepast. Op grond van nieuwe wetenschappelijke inzichten zijn voor enkele stoffen de normen uit 2008 gewijzigd (anthraceen, gebromeerde diphenylethers, fluorantheen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen, PAK's) en zijn er nieuwe stoffen met milieukwaliteitsnormen toegevoegd. In dit stroomgebiedbeheerplan wordt rekening gehouden met de gewijzigde normen voor de al in 2008 aangewezen stoffen om de opgave vanaf 2016 te bepalen. Nieuwe stoffen worden al wel gemeten, maar de doelen worden pas bij de beoordeling in de plannen van 2021 meegenomen. Tenslotte heeft de Europese Commissie een aantal stoffen aangewezen als ubiquitair (gebromeerde diphenylethers, kwik en kwikverbindingen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) en tributyltinverbindingen, en van de nieuw toegevoegde stoffen perfluorocyclohexaansulfonzuur en zijn derivaten (PFOS), dioxines en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan (HBCDD) en heptachloor/heptachloorepoxide). Dit zijn stoffen waarvan de productie of het gebruik al is verboden, maar die vanwege persistentie nog lang in het milieu zullen voorkomen.

Doelen voor de ecologische toestand zijn beschreven per watertype. Hierbij is onderscheid gemaakt tussen hydromorfologische kenmerken van het watertype, biologische kwaliteitselementen en daarvan afgeleide fysisch-chemische parameters volgens bijlage V KRW. De biologische kwaliteit wordt uitgedrukt in een ecologische kwaliteitsratio (EKR) middels een maatlat met de schaal 0 - 1. De EKR drukt voor algen, waterplanten, macrofauna en vissen de afstand uit tot de referentiesituatie (1). Er zijn vijf klassen ontwikkeld voor het beschrijven van de toestand van een oppervlaktewaterlichaam. De ondergrens van de klasse goed (Goede Ecologische Toestand, GET) beschrijft met een EKR van 0,6 de minimaal te bereiken doelstelling. Daaronder zijn de klassen matig (0,4 - 0,6), ontoereikend (0,2 - 0,4) en slecht (0 - 0,2).

Naast de biologische kwaliteitselementen zijn ook maatlaten opgenomen voor de hydromorfologische en de algemene fysisch-chemische parameters. De hydromorfologische parameters als stroming, diepte en structuur van de oever zijn gebruikt om de typen te beschrijven. De doelen van de algemene fysisch-chemische parameters zijn afgeleid van de biologie: op basis van meetgegevens en berekeningen is nagegaan welke bandbreedte van de fysisch-chemische parameters past bij de doelen voor biologie.

De beschrijving van de doelen gaat uit van bijlage V KRW en de nadere uitwerking in het Europese richtsnoer (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/facts_figures/guidance_docs_en.htm nr. 13). Meer informatie over de wijze waarop de maatlaten per watertype in Nederland tot stand zijn gekomen is te vinden in achtergronddocumenten.

De biologische- en fysisch-chemische doelen van de watertypen wijken deels af van het stroomgebiedbeheerplan 2009. Dit komt doordat meer harmonisatie van de ambitie van biologische kwaliteitselementen tussen lidstaten met vergelijkbare watertypen heeft plaatsgevonden; de tweede fase van de intercalibratie van biologische doelen is in 2013 afgerond (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/status_en.htm). Verder bleek uit een nationale evaluatie van de ecologische maatlaten dat aanpassing wenselijk was voor een betere aansluiting op de wijze waarop werd gemeten en voor het verhogen van de gevoeligheid voor de uitgevoerde maatregelen. Tenslotte zijn verbeterde wetenschappelijke inzichten en nieuwe meetgegevens gebruikt, waardoor de afstemming tussen de biologie en de algemene fysisch-chemie kon worden verbeterd. De verschillen met de maatlaten van 2009 zijn beschreven in (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina'/sgbp-2016-2021 'Verschillendocument KRW maatlaten SGBP1 en SGBP2').

Ieder waterlichaam is gekoppeld aan een watertype en de doelen van dat type zijn daarmee van toepassing voor het waterlichaam.

Naast biologie en ondersteunende parameters maken ook specifieke verontreinigende stoffen deel uit van de ecologische toestand. Deze doelen zijn gelijk voor alle waterlichamen. De selectie van stoffen is gebaseerd op een schema, waarbij rekening is gehouden met stoffeigenschappen en het gebruik (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244/ nr 26). De lijst van 160 stoffen en stofgroepen die is gebruikt bij het stroomgebiedbeheerplan 2009 is geëvalueerd (www.rivm.nl/Documenten_en_publicaties/Wetenschappelijk/Rapporten/2012/juli/Specifieke_verontreinigende_en_drinkwater_relevante_stoffen_onder_de_Kaderrichtlijn_water_Selectie_van_potentieel_relevante_stoffen_voor_Nederland). Ruim 70 van deze stoffen zijn in de afgelopen jaren niet of slechts een enkele keer aangetroffen of de gemeten gehalten zijn dusdanig laag dat ze geen risico voor de mens en het ecosysteem opleveren en dus voldoen aan de doelstellingen van het Nederlandse stoffenbeleid. Deze stoffen zijn niet meer opgenomen.

In de periode 2011 - 2014 is een screening uitgevoerd naar kandidaat specifieke verontreinigende stoffen als onderdeel van de risicobeoordeling volgens artikel 5, KRW. Daarbij zijn metingen uitgevoerd van amidotri-zoinezuur, carbamazepine, di-isopropylether, metformine en metoprolol. Voor het medicijn carbamazepine is van de 208 metingen op 58 locaties verspreid over Nederland tweemaal een concentratie boven de conceptnorm gemeten, Voor de overige kandidaat specifiek verontreinigende stoffen liggen gemeten concentraties ver onder de conceptnormen. Op grond hiervan vindt nadere besluitvorming plaats over het in de toekomst opnemen van carbamazepine als specifieke verontreinigende stof.

De beoordeling van de toestand is zoveel mogelijk uitgevoerd met de chemische- en ecologische doelen die op 22 december 2015 via aanpassing van de regelgeving van kracht worden, om een zo goed mogelijk beeld van de resterende opgave te verkrijgen. Tot 22 december 2015 zijn de doelen van het nu geldende Besluit kwaliteitseisen en monitoring water en de onderliggende ministeriële regeling monitoring van toepassing bij de beoordeling van besluiten.

Afwijking van de doelen voor biologie en algemene fysische chemie is mogelijk als een waterlichaam de status kunstmatig of sterk veranderd heeft (paragraaf 2.2.1.2). Daarnaast kan voor deze doelen, en voor de doelen voor chemie en de specifieke verontreinigende stoffen gebruik worden gemaakt van een uitzondering (paragraaf 2.2.3).

2.2.1.2 Sterk veranderde en kunstmatige wateren

Voor wateren die zijn aangemerkt als kunstmatig of sterk veranderd is een aangepaste ecologische doelstelling van toepassing. Dit geldt voor de biologische kwaliteitselementen en de algemene fysisch-chemische parameters en niet voor de chemische toestand en de specifieke verontreinigende stoffen onder de ecologische toestand.

De doelen worden op dezelfde maatlat als die voor de meest gelijkende natuurlijke watertypen uitgezet, zodat de afstand van het Goed Ecologisch Potentieel (GEP) tot het GET inzichtelijk blijft. Er zijn twee methoden toegepast om het GEP af te leiden, te weten de methode volgens het Europese richtsnoer (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/facts_figures/guidance_docs_en.htm nr. 4) die uitgaat van de referentiesituatie en een alternatieve methode gebaseerd op de huidige toestand en mitigerende maatregelen. De methoden zijn nader uitgewerkt in de Handreiking MEP-GEP (www.krw.stowa.nl/Publicaties/Handreiking_MEP_GEP.aspx?pid=91). Kern van beide benaderingen is dat rekening wordt gehouden met de ecologische effecten van onomkeerbare (hydromorfologische) ingrepen. Beide methoden leiden in principe tot hetzelfde ambitieniveau.

Voor kunstmatige sloten en kanalen hebben de waterbeheerders gezamenlijk een studie laten uitvoeren waarbij het ecologisch potentieel en de bijbehorende maatlaten voor biologie en algemeen fysisch-chemische parameters zijn uitgewerkt (<http://www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina/sgbp-2016-2021> 'Omschrijving MEP en maatlaten

sloten en kanalen 2015 - 2021'). Hierbij is gebruik gemaakt van deelmaatlatten van natuurlijke watertypen, maar de ambitie is afgeleid van meetgegevens van de mooiste sloten en kanalen in Nederland, rekening houdend met het gebruik.

De verdere werkwijze bij de beschrijving van de doelen is gelijk aan die voor de natuurlijke watertypen (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/facts_figures/guidance_docs_en.htm nr. 13). Bij het vaststellen van de GEP-waarden voor de algemeen fysisch-chemische parameters is de biologie leidend. GEP-waarden voor algemeen fysisch-chemische parameters zijn zo veel mogelijk afgeleid op basis van een werkelijk waargenomen relatie tussen de algemeen fysisch-chemische parameters en de biologische toestand.

De kwaliteit van wateren die niet als waterlichaam zijn aangemerkt kan ook worden gevolgd en beoordeeld. Een doelstelling voor deze wateren is in ieder geval nodig bij het nemen van besluiten (lozingen en fysieke ingrepen). In dat geval vormen de bovenvermelde getalswaarden voor de chemische toestand en de specifieke verontreinigende stoffen het vertrekpunt. De overige parameters kennen een gebiedsspecifieke invulling. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van een uniforme werkwijze (krw.stowa.nl/Projecten/Doelen_en_maatlatten__overige_wateren__.aspx?pld=59).

2.2.1.3 Geen achteruitgang

De KRW verlangt dat de toestand van oppervlakte- en grondwaterlichamen niet achteruitgaat. Van een achteruitgang is sprake als de toestand van een stof of (een groep) parameters in een waterlichaam een klasse daalt. Indien de toestand reeds in de slechtste klasse verkeert (en een klasse dalen dus niet mogelijk is), is iedere significante verslechtering van de kwaliteit (concentratie of EKR-waarde) niet toegestaan. Alle waterlichamen zullen hierop eens per planperiode (zes jaar) getoetst worden. Een nadere uitwerking van de toetsing op 'geen achteruitgang' is opgenomen in www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/monitoringsprogramma/@29278/documenten.

Specifiek voor waterlichamen waarin een waterwinlocatie is gelegen geldt dat lidstaten zorg moeten dragen voor de nodige bescherming met de bedoeling de achteruitgang van de kwaliteit daarvan te voorkomen, teneinde het niveau van zuivering dat voor de productie van drinkwater is vereist, te verlagen.

Daarnaast is 'geen achteruitgang' al onderdeel of uitgangspunt voor het bestaande milieubeleid. Dat wordt zo veel als mogelijk voortgezet. Dat betekent bijvoorbeeld dat bevorderd wordt dat lozingen indien mogelijk verplaatst worden naar minder kwetsbare waterlichamen. En dat schadelijke milieuvreemde stoffen vervangen worden door andere stoffen met een vergelijkbare werking en minder schade aan het watermilieu. In deze gevallen is in feite dus geen sprake van 'achteruitgang'. Voor water bestemd voor de bereiding van drinkwater stelt de KRW dat maatregelen worden genomen met de bedoeling om achteruitgang te voorkómen, teneinde het niveau van zuivering te verlagen.

2.2.2 Grondwater

De doelen voor grondwater worden getoetst op zes onderdelen. Drie daarvan hebben een algemeen karakter en worden uitgevoerd op het niveau van het gehele grondwaterlichaam:

1. Een evenwicht in onttrekking en aanvulling op basis van een waterbalans, inclusief trends in de grondwaterstanden,
2. De algemene chemische toestand (inclusief trendanalyse),
3. Het niet voorkomen van intrusies van zout water (verschuiving van het zoet-zout grensvlak).

Drie doelen worden voor specifieke gebieden opgesteld:

4. Goede toestand grondwaterafhankelijke oppervlaktewateren,
5. Goede toestand grondwaterafhankelijke terrestrische ecosystemen,
6. Goede toestand winningen voor menselijke consumptie (drinkwater).

Zowel voor kwantiteit als voor kwaliteit wordt de algemene toestand bepaald door de algemene onderdelen (1, 2 en 3). De doelen voor de specifieke gebieden (4, 5 en 6) leveren aandachtspunten op die ook doorwerken in de formulering van maatregelen. Deze werkwijze is mede ingegeven door de keuze om grote grondwaterlichamen aan te wijzen, in plaats van ruimtelijke eenheden die aansluiten op de specifieke testen.

De algemene kwantitatieve toestand van een waterlichaam is ontoereikend als op de onderdelen 1 of 3 slecht wordt gescoord. Dit bepaalt de basiskleur van de resultaatkaarten. Indien deze toestand goed is en de onderdelen 4 en/of 5 niet, dan wordt dit aangegeven voor de gebieden waar dit geldt.

De algemene chemische toestand (2) betreft stoffen met een Europees vastgestelde norm (nitraat en gewasbeschermingsmiddelen) of een nationaal opgestelde drempelwaarde (chloride, fosfor, nikkel, arseen, cadmium en lood). Een grondwaterlichaam voldoet niet wanneer in meer dan 20 procent van de meetpunten de communautaire norm of drempelwaarde wordt overschreden. Dit onderdeel bepaalt de basiskleur van de resultaatkaarten. Voor de drie regionale doelen (4, 5, 6) wordt bepaald of de voor de specifieke gebieden geldende doelen behaald worden. Als de algehele chemische toestand voldoet, maar het oordeel voor een regionaal doel negatief is, dan wordt dit apart aangegeven op de resultaatkaart.

Daarnaast wordt onderzocht of er sprake is van een significante en aanhoudend stijgende tendens van de concentratie van verontreinigende stoffen ten gevolge van menselijke activiteiten. In de komende jaren wordt gewerkt aan verdere harmonisatie van de trendanalyse.

De doelen voor grondwater in artikel 4 en bijlage V KRW zijn nader uitgewerkt in de Grondwaterrichtlijn (2006/118/EG). Deze werkwijze voor de beoordeling is gebaseerd op een Europees richtsnoer (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/facts_figures/guidance_docs_en.htm nr. 18) en nationaal nader uitgewerkt in een protocol (www.helpdeskwater.nl/publish/pages/32381/protocol_toestand-en-trendbeoordeling_grondwaterlichamen_krw_maart2013.pdf). De methodiek voor de bepaling van drempelwaarden is beschreven in www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244/ (nr 21, 22). In 2011 zijn de achtergrondwaarden van enkele stoffen opnieuw bepaald en is onderzoek gedaan naar de hoogte van de factor voor afbraak en verdunning (www.rivm.nl/dsresource?objectid=rivmp:48527&type=org&disposition=inline). Op basis hiervan zijn de drempelwaarden herzien.

2.2.3 Beschermde gebieden

Wanneer meerdere milieudoelstellingen betrekking hebben op een bepaald waterlichaam of een als beschermd gebied begrensde deel daarvan, is de strengste van toepassing (artikel 4, lid 2, KRW). Beschermde gebieden mogen deel uitmaken van een groter waterlichaam of een deel van het waterlichaam kan begrensd worden als beschermd gebied.

2.2.4 Uitzonderingen

De termijn voor het halen van de milieudoelstellingen van artikel 4, lid 1, KRW kan verlengd worden met zes jaar (artikel 4, lid 4, KRW), mits de toestand van het aangetaste waterlichaam niet verslechtert. Deze termijnverlenging kan maximaal twee maal worden toegepast als de verbetering van de watertoestand binnen een planperiode technisch niet haalbaar of onevenredig kostbaar is. Als de natuurlijke omstandigheden dusdanig zijn dat de doelstellingen niet binnen die termijnen kunnen worden gehaald, mag de gefaseerde deadline zelfs worden verplaatst tot na 2027. Vaak spelen verschillende factoren, die elkaar wederzijds beïnvloeden of aanvullen gelijktijdig een rol.

Het is ook mogelijk minder strenge milieudoelstellingen vast te stellen (artikel 4.5 KRW). Dan dienen waterlichamen zodanig door menselijke activiteiten te zijn aangepast of hun natuurlijke gesteldheid van dien aard te zijn dat het bereiken van de doelstellingen van artikel 4, lid 1, KRW niet haalbaar of onevenredig kostbaar zou zijn. Er moet aan specifieke voorwaarden worden voldaan.

Een tijdelijke achteruitgang van de toestand is niet strijdig met de KRW indien sprake is van natuurlijke oorzaken of overmacht die uitzonderlijk zijn of niet redelijkerwijs waren te voorzien of het gevolg zijn van omstandigheden die zijn veroorzaakt door redelijkerwijs niet te voorzien ongevallen (artikel 4, lid 6, KRW). Er moet aan specifieke voorwaarden worden voldaan.

Er wordt ook geen inbreuk op de richtlijn gemaakt als de doelstellingen niet worden gehaald vanwege nieuwe veranderingen van de fysische kenmerken van oppervlaktewaterlichamen of wijzigingen in de stand van grondwaterlichamen. Dat geldt evenzo als een achteruitgang van de toestand wordt veroorzaakt door nieuwe duurzame activiteiten van menselijke ontwikkeling (artikel 4, lid 7, KRW). Er moet aan specifieke

voorwaarden worden voldaan. Waterbeheerders hebben daarvoor een inventarisatie uitgevoerd van omvangrijke nieuwe ontwikkelingen binnen de planperiode (2016 - 2021). Indien wordt ingeschat dat door uitvoering van deze projecten een goede toestand of potentieel niet wordt bereikt of achteruitgang van de toestand of potentieel van een waterlichaam plaatsvindt, dan vindt toetsing aan de stappen van artikel 4, lid 7, KRW plaats.

2.3 Doelen

2.3.1 Oppervlaktewater

De doelen voor de chemische toestand zijn beschreven in bijlage 2. Voor de stoffen hexachloorbenzeen, hexachloorbutadien en kwik is een norm voor biota vastgesteld. De Richtlijn prioritair stoffen geeft lidstaten de mogelijkheid om in plaats van de voorgestelde norm voor biota, een norm voor water af te leiden die het zelfde beschermingsniveau biedt. Nederland heeft voor die mogelijkheid gekozen en heeft inmiddels voor hexachloorbenzeen en hexachloorbutadien een milieukwaliteitsnorm voor water afgeleid (www.rivm.nl/Documenten_en_publicaties/Wetenschappelijk/Rapporten/2011/juni/Environmental_risk_limits_for_hexachlorobenzene_and_hexachlorobutadiene_in_water_Using_bioaccumulation_data_to_convert_biota_standards_into_water_risk_limits). Aan de afleiding voor de norm voor kwik in water wordt nog gewerkt.

Biologische-, fysisch-chemische- en hydromorfologische doelen voor de watertypen zijn per watertype beschreven in www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina /sgbp-2016-2021/ 'Referenties en maatlatten natuurlijke watertypen 2015 - 2021' en 'Omschrijving MEP en maatlatten sloten en kanalen 2015 - 2021'). De biologische- en fysisch-chemische doelen zijn per waterlichaam nader uitgewerkt in de factsheets (www.waterkwaliteitsportaal.nl) en vermeld in bijlage 1. Doelen voor de specifieke verontreinigende stoffen staan in bijlage 3.

Op grond van het stroomgebiedbeheerplan 2009 bleek Nederland een hoog percentage waterlichamen als sterk veranderd te hebben aangemerkt en was het percentage kunstmatige waterlichamen het hoogste van Europa (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/pdf/CWD-2012-379_EN-Vol2.pdf). Ook ditmaal zijn de percentages hoog. Dit is begrijpelijk omdat de vele sloten en kanalen zijn gegraven om het land bewoonbaar en bruikbaar te maken en omdat nagenoeg alle beken en meren door de mens zijn 'veranderd' om overlast en tekorten in te perken. Het toekennen van de status sterk veranderd of kunstmatig heeft geen directe relatie met de ambitie voor de kwaliteit in die wateren. Bij de formulering van doelen voor sloten zijn meetgegevens van de sloten met de beste kwaliteit in Nederland vertrekpunt geweest. Bij de formulering van doelen voor sterk veranderde beken en meren is dezelfde maatlat gebruikt als voor de natuurlijke beken en meren.

2.3.2 Grondwater

De wijze waarop wordt bepaald of is voldaan aan de doelen voor de kwantitatieve toestand is beschreven in een protocol (www.helpdeskwater.nl/publish/pages/32381/protocol_toestand-en-trendbeoordeling_grondwaterlichamen_krw_maart2013.pdf).

De doelen voor de chemische toestand zijn beschreven in bijlage 4. Drempelwaarden voor de chemische toestand zijn verschillend voor de zoete en de zoute grondwaterlichamen. De afleidingsmethodiek houdt rekening met zowel humane als ecologische receptoren. De drempelwaarden die worden gebruikt bij de beoordeling van de chemische toestand van de grondwaterlichamen, kunnen afwijken van het stroomgebiedbeheerplan 2009, doordat de achtergrondwaarden zijn verbeterd.

De interactie van grondwater met terrestrische ecosystemen is niet verwerkt in de drempelwaarden. Op het moment van afleiding waren de abiotische randvoorwaarden voor terrestrische ecosystemen onvoldoende bekend. Recent onderzoek heeft echter laten zien dat deze abiotische randvoorwaarden voor stikstof beduidend lager zijn dan de Europees vastgestelde norm voor nitraat, die alleen uitgaat van humane risico's

bij de productie van drinkwater. Voor fosfor zijn de abiotische randvoorwaarden van terrestrische ecosystemen lager dan de drempelwaarden (www.rivm.nl/dsresource?objectid=rivmp:244576&type=org&disposition=inline). Rekening houden met de abiotische randvoorwaarden van terrestrische ecosystemen vergt nader onderzoek. Zo sluiten de huidige metingen op 10 en 25 meter diepte niet aan bij de belasting van terrestrische ecosystemen. Verder speelt dit niet in het hele waterlichaam, maar is er mogelijk wel aanleiding om de kennis te verwerken in de specifieke doelen voor grondwaterafhankelijke terrestrische ecosystemen. In het stroomgebiedbeheerplan van 2021 zal hier verder op ingegaan worden.

2.3.3 Beschermde gebieden

Waterlichamen met onttrekkingen voor menselijke consumptie. Zowel de KRW als de Grondwaterrichtlijn vereisen een specifieke bescherming van oppervlaktewater- en grondwaterlichamen waaruit water wordt onttrokken ten behoeve van de bereiding van water dat is bestemd voor menselijke consumptie.

Schelpdierwaterrichtlijn en Viswaterrichtlijn

Deze richtlijnen zijn 31 december 2013 ingetrokken. De uitvoering van de KRW zal leiden tot een beschermingsniveau dat minste gelijkwaardig is aan het niveau dat wordt gegarandeerd door bestaande wetgeving. Voor schelpdieren in beschermde gebieden is een aanvullende milieukwaliteitseis gesteld voor de bacteriologische besmetting in verband met risico's voor menselijke consumptie.

Zwemwaterrichtlijn

Per zwemwater gelden de normen van de Zwemwaterrichtlijn in de begrensde badzone. De eisen voor zwemwater zijn in tegenstelling tot de eisen van de KRW meer toegespitst op volksgezondheid. De belangrijkste parameters van de Zwemwaterrichtlijn hebben daarom de functie een beeld te geven over de aanwezigheid van ziekteverwekkende bacteriën en zijn voor de ecologische kwaliteit niet van belang. Een uitzondering hierop vormen de toxinevormende cyanobacteriën. Deze worden door de KRW ook als onderdeel van de ecologische kwaliteit beschouwd. Bloeien van algen vormen een onderdeel van de Nederlandse maatlatten voor de meren en de kustwateren (Phaeocystis). De signalering van algenbloeien volgens de KRW-maatlatten kan aanleiding geven tot passende beheersmaatregelen in zwemwateren. De Zwemwaterrichtlijn bevat evenwel geen aanvullende of strengere kwaliteitseisen in vergelijking met KRW.

Nitraatrichtlijn

Nederland heeft er voor gekozen geen nitraatgevoelige gebieden aan te wijzen. Dat betekent dat de in de Nitraatrichtlijn opgenomen norm van 50 mg nitraat/l van toepassing is op al het grond- en oppervlaktewater.

Richtlijn behandeling stedelijk afvalwater

Nederland heeft er voor gekozen geen 'kwetsbare gebieden' aan te wijzen. Daarmee geldt voor heel Nederland de strengere aanpak met kortere termijnen en moeten ook fosfaat- en stikstofverbindingen vergaand uit het afvalwater worden verwijderd. Daarbij is gekozen voor de eis dat het minimumpercentage van de vermindering van de getotaliseerde vracht voor alle rioolwaterzuiveringsinstallaties in Nederland tenminste 75% voor totaal fosfor en 75% voor totaal stikstof bedraagt. In het belang van de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater kan het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift lagere grenswaarden voorschrijven dan behorend bij het 75% scenario.

Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn

Parallel aan de totstandkoming van het stroomgebiedbeheerplan zijn de instandhoudingsdoelen voor Natura 2000-gebieden in aanwijzingsbesluiten vastgelegd. De instandhoudingsdoelstellingen geven aan welke natuurwaarden in het Natura 2000-gebied worden nagestreefd. Instandhouding kan bestaan uit behoud, uitbreiding of verbetering van de aanwezige natuurwaarden en zijn omschreven in termen van kernopgaven (behoud en herstel) voor de voorkomende habitattypen en soorten (www.natura2000.nl). Het voorkomen van habitattypen en soorten is vaak gerelateerd aan de kwaliteit en kwantiteit van oppervlaktewater en/of grondwater. De gewenste watercondities zijn beschreven in de zogenaamde profielendocumenten (www.natura2000.nl/pages/naslagwerk_4_4.aspx en www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/documenten/profielen/habitattypen/leeswijzer_n2000_profielendocument_1_september_2008.pdf).

Voor de realisatie van deze instandhoudingsdoelstellingen zijn/worden 6-jarige beheerplannen Natura 2000 opgesteld. In de vastgestelde beheerplannen Natura 2000 zijn de definitieve biologische doelen (omvang, plaats en tijd) en ook de specifieke watercondities benoemd. De beheerplannen zijn in het merendeel van de gebieden nog niet gereed. Acht van de 160 gebieden in Nederland hebben inmiddels een vastgesteld beheerplan, en in 12 gevallen ligt er een ontwerp-beheerplan. Van de overige gebieden, met uitzondering van 3, worden beheerplannen voorbereid.

Bij overlap met een KRW-waterlichaam is het nodig om na te gaan of de biologische Natura 2000-doelen leiden tot strengere milieudoelstellingen voor het hele waterlichaam. Vaak komen de relevante habitat-typen en/of soorten plaatselijk voor in een gebied. Dit kan leiden tot specifieke eisen aan de watercondities voor een locatie. Als er strengere watercondities nodig zijn én de conclusie is dat die voor behoud en ontwikkeling van de Natura 2000-doelen moet gelden voor het hele waterlichaam, dan wordt die strengste waarde als vertrekpunt gezien voor de maatregelen in dit stroomgebiedbeheerplan. Daarnaast is het mogelijk dat er aanvullende maatregelen in het kader van Natura 2000 worden genomen, ook als het waterlichaam in het geheel aan de goede toestand voldoet.

In bijlage V van de KRW wordt gesteld dat 'de grondwaterstand geen zodanige antropogene verandering ondergaat dat significante schade wordt toegebracht aan terrestrische ecosystemen die rechtstreeks van het grondwaterafhankelijk zijn' (zie ook paragraaf 2.2.2). In verdrogingsgevoelige Natura 2000-gebieden kunnen eisen ten aanzien van terrestrische ecosystemen een extra opgave voor de grondwaterkwantiteit betekenen, bovenop de doelstelling van evenwicht tussen onttrekken en aanvullen. Watervereisten voor Natura 2000-gebieden zijn meegenomen in de afleiding van het Gewenste Grond- en Oppervlaktewater Regime GGOR (kwantiteit) van grondwater.

2.4 Uitzonderingen

Tabel 2-a geeft een overzicht van het gebruik van uitzonderingen volgens artikel 4, lid 4 tot en met lid 7, KRW. Er is alleen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om realisatie van doelen voor waterlichamen te faseren tot na 2021. Bijlage 1 geeft per oppervlaktewaterlichaam aan of gebruik is gemaakt van een uitzondering.

	Oppervlaktewater	Grondwater
Fasering (art 4.4)	21	2
Natuurlijke omstandigheden	18	1
Onevenredig kostbaar	9	1
Technisch onhaalbaar	9	1
Doelverlaging (art 4.5)	0	
Tijdelijke achteruitgang (art 4.6)	0	
Natuurlijke omstandigheden	0	
Ongelukken	0	
Overmacht	0	
Nieuwe wijzigingen (art 4.7)	0	

Tabel 2-a. Gebruik van uitzonderingen en motivaties (aantal waterlichamen) in het stroomgebied Eems.

Voor alle oppervlakte- en grondwaterlichamen is de verwachting dat niet alle doelen in 2021 zullen zijn gerealiseerd en is beroep gedaan op de uitzondering volgens artikel 4, lid 4, KRW. In 2009 was dit respectievelijk 82% en 50% van de waterlichamen. De toename bij grondwaterlichamen wordt verklaard door de gewijzigde beoordelingsmethodiek, zie paragraaf 3.3.2. Natuurlijke omstandigheden zijn het vaakst gebruikt als motiveringgrond en ook vaker dan in 2009. Kosten en technische haalbaarheid zijn minder vaak toegepast in vergelijking met 2009.

Een beroep op technische onhaalbaarheid is bijvoorbeeld het geval bij watersystemen waarvoor eerst onderzoek nodig is om de oorzaak van een onvoldoende toestand te achterhalen en om kostenefficiënte maatregelen te ontwikkelen. Ook de tijd die nodig is om zorgvuldig procedures te doorlopen om grond te verwerven, kan reden zijn om beroep te doen op dit argument. Vanwege het belang van draagvlak voor maatregelen is vrijwilligheid de basis is voor grondverwerving. Hierdoor kan niet altijd goed vooraf worden ingeschat op welke termijn realisatie mogelijk is.

Het landelijke beleid ten aanzien van mest en bestrijdingsmiddelen draagt significant bij aan doelrealisatie in 2027. Een zwaardere inzet op deze sporen leidt tot disproportionele kosten voor de sector. De nadere onderbouwing bestaat uit de politieke besluitvorming van de Actieprogramma's in het kader van de Nitraatrichtlijn en de 2e Nota duurzame gewasbescherming. De Europese Commissie heeft ingestemd met de uitkomsten van dit beleid. Wel zal de ontwikkeling van de toestand van waterlichamen expliciet onderwerp zijn bij de geplande evaluaties van dit beleid (respectievelijk in 2016 en 2018). Middels een motie is expliciet bevestigd dat lastenstijgingen voor de agrarische sector – bovenop het Nitraatactieprogramma – als disproportioneel moeten worden beschouwd (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-27625-92.html>). Een vergelijkbare redenering is van toepassing op de aanpak van zuiveringsinstallaties boven op communautaire afspraken, tenzij er regionaal andere afwegingen worden gemaakt en deze afspraken in het maatregelprogramma worden opgenomen. Vooralsnog wordt het als disproportioneel kostbaar gezien om een groot aantal (nieuwe) chemische stoffen op alle zuiveringsinstallaties te verwijderen.

In veel gevallen is termijnverlenging ook voor gebiedsgerichte maatregelen noodzakelijk, omdat het verwezenlijken van verbeteringen binnen de termijn onevenredig kostbaar is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als uitvoering van alle voor een kostendrager noodzakelijke maatregelen in korte tijd tot een te groot beslag op de begroting of een te sterke toename van de belastingen of heffingen zou leiden. Of als bij een gestegen vraag de noodzakelijke grond niet tegen marktconforme prijzen beschikbaar is. Vanwege de kosten wordt bij inrichtingsmaatregelen zoveel mogelijk aangesloten bij natuurlijke vervangstermijnen en synergie met andere opgaven. De afweging van kosten wordt veelal niet gedaan per maatregel of waterlichaam, maar op het niveau van een beheergebied. Een democratisch gekozen bestuur bepaalt de omvang van het totale maatregelpakket voor het beheergebied tegen de achtergrond van de opgave en vervolgens worden daarbinnen de meest kosteneffectieve oplossingen gezocht.

Natuurlijke omstandigheden kunnen als reden worden aangevoerd als pas na een zekere periode waarin de biologische of hydrologische systemen zich aanpassen, duidelijk wordt of de uitgevoerde maatregelen effect hebben. Sommige maatregelen hebben snel effect, bij anderen leert de ervaring dat dit soms tien jaar of nog langer kan duren. Zo geldt dat de voorraad nutriënten in de bodem in bepaalde gebieden dusdanig is dat ook bij nul-bemesting de niveaus in het water in 2021 boven de norm zullen liggen. Vooral bij het grondwater kan worden gesproken van een zeer lange uitvoeringsduur en een zeer trage werking (meerdere decennia) van de maatregelen als bodemsanering. Bovendien bestaat de indruk dat de biologische oordelen in diverse oppervlaktewateren zijn beïnvloed door dominantie van uitheemse soorten. Het verschijnen van deze soorten en het effect daarvan op het ecosysteem is niet redelijkerwijs te voorzien en evenmin is duidelijk hoe lang de effecten zullen aanhouden. Recentelijk is bekend geworden dat de Quaggamossel in meren massaal aanwezig is en zorgt voor toegenomen helderheid en afname van de hoeveelheid algen en daarmee voedsel voor de hogere trofische niveaus (www.deltares.nl/nl/actueel/nieuwsbericht/item/17007/natuurdoelen-ijsselmeergebied-onder-druk). Hierdoor verbetert de toestand voor algen en waterplanten, maar het effect op de visstand kan negatief zijn. Ook zijn de gevolgen van de opkomst van diverse grondel(vis)soorten die zich via het Donau-Main kanaal vanuit het Donau stroomgebied via de Rijn in Nederland hebben gevestigd op dit moment onduidelijk.

Er is geen gebruik gemaakt van doolverlaging volgens artikel 4, lid 5, KRW. Zoals reeds is aangekondigd in het eerste stroomgebiedbeheerplan, zal deze uitzondering vermoedelijk in 2021 wel moeten worden gebruikt. Zo zijn voor een aantal chemische stoffen alle relevante maatregelen getroffen, maar diffuse belasting zorgt nog langdurig voor normoverschrijding. Het feit dat nu nog geen gebruik is gemaakt van deze uitzondering drukt uit dat maximaal wordt gezocht naar mogelijkheden om doelen toch te bereiken.

3 Monitoring en toestand

3.1 Inleiding

De KRW onderscheidt drie soorten metingen: toestand- en trendmonitoring, operationele monitoring en monitoring voor nader onderzoek. Monitoring voor nader onderzoek is alleen van toepassing op oppervlaktewater. De toestand van de waterlichamen wordt bepaald door de metingen af te zetten tegen de doelen. Hierbij worden zowel de resultaten van toestand- en trend- en de operationele monitoring gebruikt.

Het monitoren betreft voor oppervlaktewater het meten van stoffen, de aanwezigheid van planten en dieren en de hydromorfologie. Het monitoren betreft voor grondwater het meten van stoffen en waterkwaliteit.

Hiermee wordt invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punt 4 en deel B, punt 2, KRW.

3.2 Methode

3.2.1 Oppervlaktewater

Nederland kent een uitgebreid monitoringsprogramma om een goed beeld te krijgen van de toestand van het water. Dit is nodig om te bepalen waar maatregelen nodig zijn en welke maatregelen daarbij optimaal genomen kunnen worden. Het is echter niet zo dat alle parameters in alle waterlichamen worden gemeten. Er is gebruik gemaakt van 'representatieve meetpunten' indien mag worden aangenomen dat een meting van buiten het waterlichaam representatief is voor het waterlichaam. Bijvoorbeeld omdat de biologie vergelijkbaar is. Voor chemische stoffen worden vaak bovenstroomse metingen gebruikt als er daarna geen nieuwe lozingen plaatsvinden. Een oordeel van een waterlichaam is gebaseerd op de resultaten van de meest recente meetjaren. Welke jaren dit zijn is afhankelijk van wat wordt gemeten. Zo zijn er verschillende

aantallen meetcycli per planperiode voor stoffen van de chemische toestand, specifiek verontreinigende stoffen, biologie, algemeen fysische chemie, operationele- en toestand en trendmonitoring. Het meetnet wordt als onderdeel van de WISE-rapportage aan de Europese Commissie gerapporteerd.

Laboratoria zijn vrij om de metingen uit te voeren met eigen methoden. De kwaliteit van toegepaste analysemethoden wordt gegarandeerd door het bewaken van prestatiekenmerken van de toegepaste methoden, de validatie en documentatie van de analysemethode, en methoden voor kwaliteitsborging en -beheersing van laboratoria. Deze eisen zijn uitgewerkt in de Richtlijn 2009/90/EC tot vaststelling van technische specificaties voor chemische analyse en monitoring van de watertoestand voor de KRW, vaak aangeduid als QA/QC Richtlijn. De werkwijze voor monitoring en de bewerking van meetresultaten tot oordelen is verder gebaseerd op diverse Europese richtsnoeren (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/facts_figures/guidance_docs_en.htm nr. 7, 13, 19) en nationaal uitgewerkt in www.helppdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/monitoringsprogramma/@29278/ documenten.

Bij stoffen is het resultaat van de beoordeling na correctie voor achtergrondwaarden of biologische beschikbaarheid (indien dit van toepassing is) weergegeven. De reden is dat dit oordeel de beste indicatie geeft van de noodzaak tot het nemen van maatregelen. Voor de stoffen van de chemische toestand is de methode hierbij verbeterd ten opzichte van het stroomgebiedbeheerplan 2009. Voor de specifieke verontreinigende stoffen was dit eerder niet gedaan.

In de Richtlijn prioritare stoffen staat een bepaling dat lidstaten regelingen moeten treffen voor de analyse van lange termijn tendensen voor prioritare stoffen die de neiging hebben te accumuleren in sediment en/of biota. In Nederland gebruik gemaakt van de keuzemogelijk die de richtlijn biedt om te meten in de matrix water. Hiervoor zijn voor twee van de drie stoffen waarvoor biotanormen zijn, waternormen afgeleid. Voor hexachloorbenzeen en hexachloorbutadien zijn deze gereed. Voor kwik wordt de afleiding van de waternorm eind 2014 afgerond. Nederland is daarom van mening dat de trends ook op basis van de resultaten van de monitoring in het water kunnen worden uitgevoerd. Over deze interpretatie is op dit moment overleg met de Europese Commissie in het kader van een EU pilot. In 2015 is meer duidelijkheid te geven over de uitkomsten van dit overleg. Voor de prioritare stoffen hexachloorbenzeen, hexachloorbutadien en kwik hebben waterbeheerders aanvullend op het reguliere monitoringprogramma op een aantal locaties in biota gemeten. De resultaten hiervan worden samen met de uitkomsten van het overleg over trendmonitoring betrokken bij de ontwikkeling van het monitoringprogramma en het voorlopig monitoringprogramma in het kader van de herziene Richtlijn prioritare stoffen. Dit moet in 2018 aan de EC gerapporteerd worden. In de herziene richtlijn zijn voor meer stoffen biotanormen opgenomen.

Door de Richtlijn (2013/39/EU) is Richtlijn 2008/105/EC gewijzigd, waardoor een bepaling over de watchlist is toegevoegd. De watchlist heeft tot doel om een beperkt aantal stoffen op een beperkt aantal locaties Europa breed te monitoren. Het gaat in ieder geval om een geneesmiddel (diclofenac) en twee hormonen (17-alpha-ethinylestradiol, 17-beta-estradiol). De discussie over welke stoffen verder op de lijst moeten komen, moet in 2014 op Europees niveau afgerond worden. Nederland zal Nederlandse locaties en de lijst te monitoren stoffen vastleggen in het monitoringprogramma.

Het integreren van de beoordelingen van alle parameters geeft een totaalbeoordeling. Hierbij schrijft de KRW de methode 'one-out-all-out' voor, voor de chemische- en de ecologische toestand. De chemische toestand is 'goed' als alle stoffen als goed worden beoordeeld en 'niet goed' als er één of meer stoffen niet aan de norm voldoen. De ecologische toestand wordt bepaald door het slechtste oordeel van de biologische kwaliteitselementen. Indien de biologie op orde is dienen ook alle algemeen fysisch-chemische parameters en specifieke verontreinigende stoffen aan de norm te voldoen, voordat het eindoordeel als 'goed' kan worden gedeut. Wanneer een algemeen fysisch-chemische parameter of een specifieke verontreinigende stof het doel niet haalt, wordt het ecologisch totaal-oordeel gecorrigeerd tot 'matig'. Niet altijd is er voor iedere stof of parameter een oordeel beschikbaar. De beoordeling van de toestand van een waterlichaam is dan gebaseerd op het slechtste oordeel van de wel beoordeelde stoffen of parameters. De hydromorfologische parameters spelen bij de toetsing alleen een rol bij het onderscheid tussen de goede en de zeer goede ecologische toestand c.q. het maximaal ecologisch potentieel.

De methode 'one-out-all-out' is bruikbaar om aan te geven of er nog een probleem resteert in een waterlichaam. De uitkomst van de methode geeft echter geen goed oordeel van de toestand. Zo wordt niet duidelijk of slechts één chemische stof niet voldoet of dat meer of alle stoffen niet aan de doelen voldoen. Het oordeel sluit ook niet aan bij de beleving van burgers en maatschappelijke organisaties van de toestand van het water. Daarnaast is de methode ongevoelig voor het aangeven van veranderingen. Als alle parameters op één na zijn verbeterd, blijft het oordeel gelijk. Tenslotte doet de methode geen recht aan de monitoringsinspanning: er wordt in Nederland gemeten zoals het hoort, maar onvolledige monitoring zou kunnen leiden tot een betere beoordeling. Nederland heeft dit in 2013 actief ingebracht in het internationaal overleg en steun gekregen van andere lidstaten en de Europese Commissie. Daarom zijn er aanvullende indicatoren ontwikkeld om de toestand juist weer te geven.

3.2.2 Grondwater

Voor het kunnen beoordelen van de toestand van grondwaterlichamen is een monitoringprogramma opgesteld. Dit is gebaseerd op diverse Europese richtsnoeren (ec.europa.eu/environment/water/water-framework/facts_figures/guidance_docs_en.htm nr. 7, 15, 18) en nationaal nader uitgewerkt (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/grondwater/grondwater-krw-o-monitoring-dataflow).

Keuzes en motivaties voor de monitoringmeetnetten worden daarnaast in belangrijke mate regionaal gemaakt op basis van regio-specifieke kenmerken. Het meetnet voor grondwater wordt als onderdeel van de WISE-rapportage aan de Europese Commissie gerapporteerd.

De stoffen die worden gemonitord betreffen de stoffen die relevant zijn voor de algemene toestand van het grondwaterlichaam en regionaal waar nodig aangevuld met stoffen die relevant zijn bij de verspreiding van grootschalige grondwaterverontreinigingen en/of van belang zijn voor de bescherming van kwetsbare objecten (van grondwaterafhankelijke oppervlaktewateren en terrestrische natuurgebieden en winningen voor menselijke consumptie).

Voor de analyse van de grondwatermonsters wordt gebruik gemaakt van een landelijk meetprotocol. Hiermee zijn de gegevens goed vergelijkbaar en aggregaerbaar naar het gehele waterlichaam. In de tweede planperiode is een aanvullende stoffenlijst met actuele aandachtstoffen meegenomen in de aanbesteding. Dit zijn stoffen als geneesmiddelen die op dit moment onder de aandacht staan of waar vanuit de (her)karakterisering aandacht voor wordt gevraagd. Bij de aanbesteding worden ook de gebruikte detectielimieten geëvalueerd.

De werkwijze voor de bewerking van meetresultaten tot oordelen is nader beschreven in een protocol (www.helpdeskwater.nl/publish/pages/32381/protocol_toestand-en-trendbeoordeling_grondwaterlichamen_krw_maart2013.pdf).

3-3 Toestand

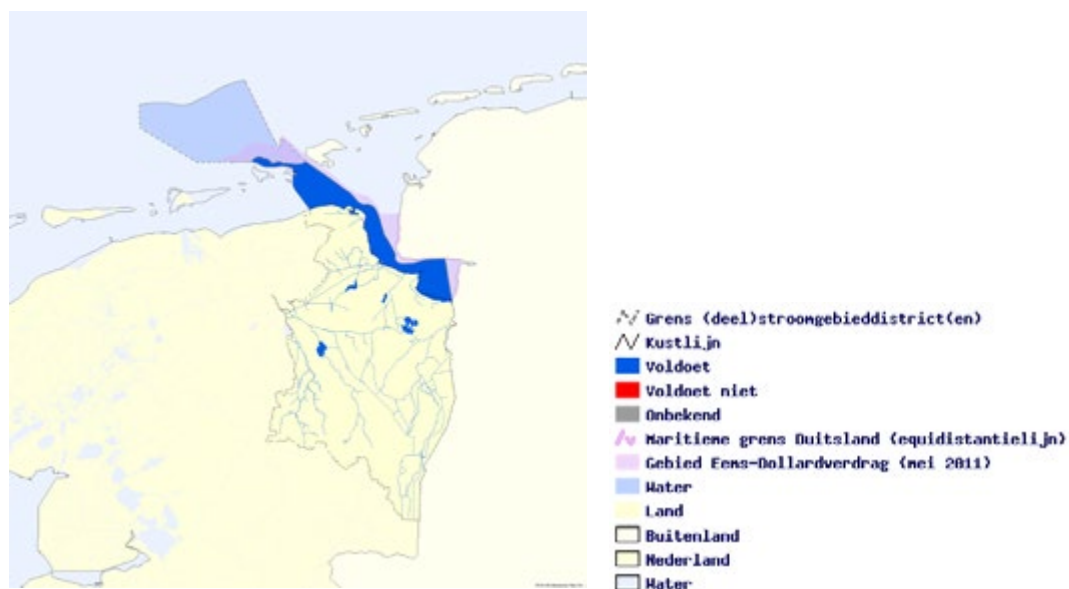
3.3.1 Oppervlaktewater

3.3.1.1 Chemische toestand

Bij de beoordeling van de chemische toestand is zoveel mogelijk gebruik gemaakt van de nieuwste normen en methoden, om een zo goed mogelijk beeld te verkrijgen van de opgave. Figuur 3-a toont de chemische toestand in het stroomgebied voor de stoffen die niet als ubiquitair zijn aangemerkt. De ubiquitaire stoffen komen immers nog in het milieu voor ondanks dat de productie of het gebruik al is verboden. Een kaart met de chemische toestand voor alle stoffen is te vinden op www.waterkwaliteitsportaal.nl/Beheer/Rapportage/Kaart/ow_sgbp2_2014.

De beoordeling van de chemische toestand van een waterlichaam is gebaseerd op het slechtste oordeel van de beschouwde stoffen. Op dit moment voldoet in het stroomgebied Eems 100% van de beoordeelde waterlichamen aan de doelen, 85,7% als ook de ubiquitaire stoffen worden meegenomen. In 2009 voldeed dat 64% van de waterlichamen aan alle chemische stoffen. Voor alle waterlichamen is een beoordeling van de chemische toestand uitgevoerd. Voor 2021 is ingeschat dat 84,2% van de waterlichamen voldoet aan alle chemische stoffen.

Normoverschrijding heeft alleen plaats gevonden voor de som benzo(ghi)peryleen en indeno(1,2,3-cd)pyreen (1 waterlichaam) en tributyltin (4 waterlichamen). Dit zijn ubiquitaire stoffen. Als niet het percentage waterlichamen, maar de beoordeling per stof als uitgangspunt wordt gekozen, voldoet 93,5% van de beoordelingen aan de norm. Zonder de ubiquitaire stoffen is dat 100%.

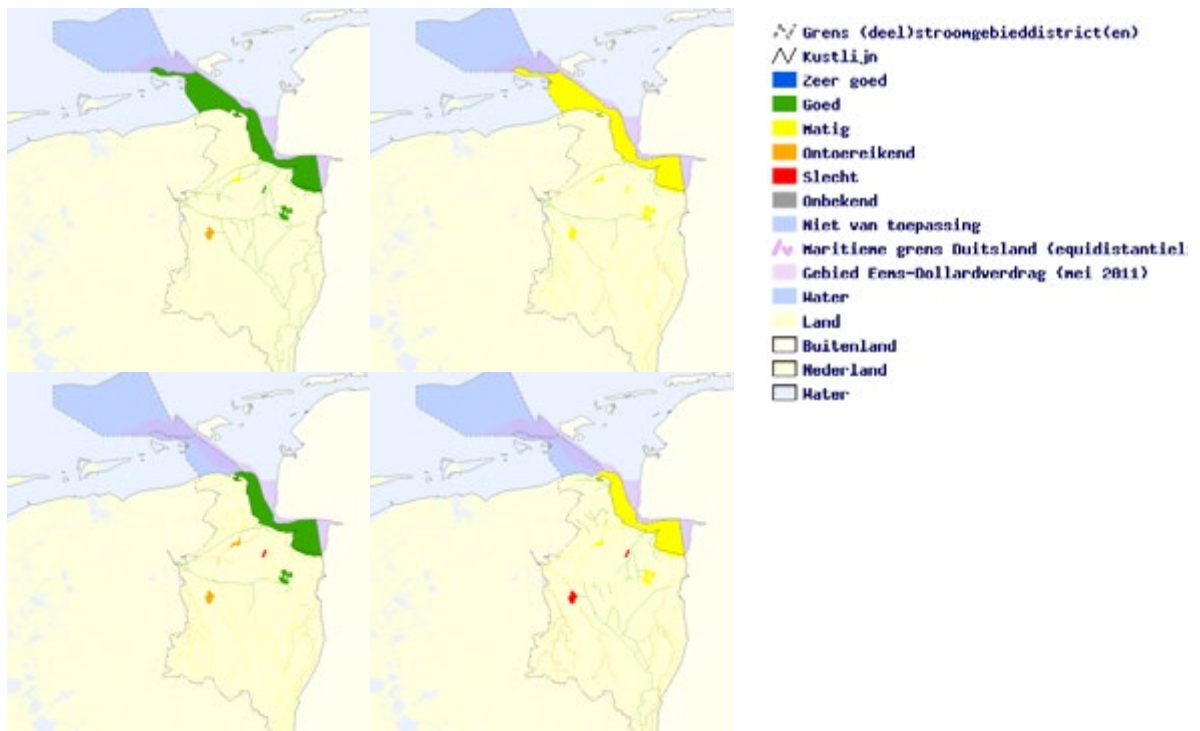

Figuur 3-a. Kaart van het stroomgebied van de Eems met de beoordeling van de chemische toestand van oppervlaktewaterlichamen (zonder ubiquitaire stoffen). Blauw = goed, rood = niet goed.

De indruk is dat er geen sprake is van een stijgende trend in de concentraties. Vergelijking van de chemische toestand met die van het stroomgebiedbeheerplan 2009 is eigenlijk niet mogelijk door een aantal factoren:

- Het toepassen van nieuwe normen voor een aantal stoffen (zie paragraaf 2.3.1);
- De gewijzigde behandeling van watermonsters als gevolg van de Europese QA/QC-richtlijn (zie paragraaf 3.2.1);
- Verbeterde methoden om stoffen aan te tonen hebben er toe geleid dat diverse oordelen nu negatief uitvallen, terwijl de oordelen in 2009 op basis van een inschatting als goed zijn geclassificeerd. Dit speelt vooral bij PAK's. De aangescherpte normen voor PAK's zijn nog steeds niet door alle laboratoria goed te bepalen en het is de verwachting dat normoverschrijding daardoor in de toekomst toeneemt;
- De verbeterde methode om bij metalen rekening te houden met achtergrondconcentraties;
- Als gevolg van de gewijzigde behandeling van watermonsters en meetmethoden geeft het doorrekenen van recente meetgegevens met de normen van 2009 ook geen goede vergelijking.

Om deze reden is een aparte analyse uitgevoerd. De methode voor tributyltin is aangepast (in 2009 gemeten in zwevende stof en in 2014 als opgeloste fractie), maar de oude methode is in 2014 ook gebruikt vanwege de vergelijkbaarheid. Hieruit blijkt een flinke daling voor de meetpunten in het hoofdwatersysteem. Voor andere onderzochte stoffen kon geen dalende of stijgende trend worden aangetoond.

Figuur 3-b. 4 Kaarten van het stroomgebied Eems met de beoordeling van afzonderlijke biologische kwaliteitselementen van oppervlaktewaterlichamen. Linksboven fytoplankton, rechtsboven overige waterflora, linksonder macrofauna, rechtsonder vis. Groen = (zeer) goed, geel = matig, oranje = ontoereikend, rood = slecht.

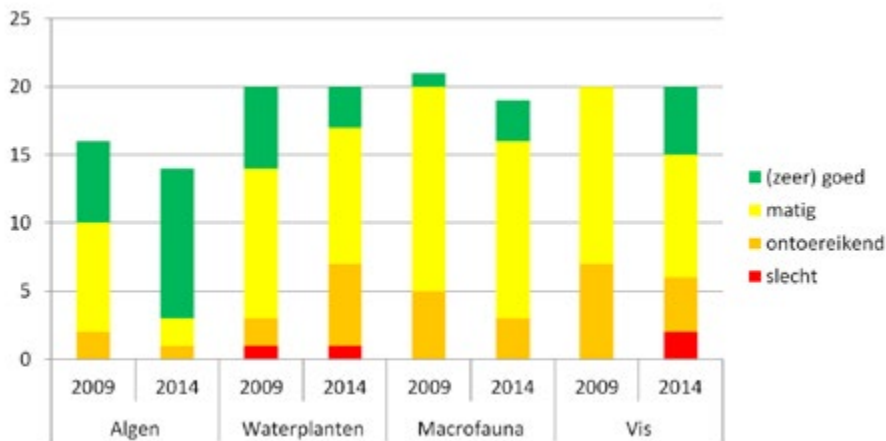
Als gevolg van aanpassing van de Richtlijn prioritare stoffen zijn 12 nieuwe stoffen geïntroduceerd. Deze maken pas in 2021 onderdeel uit van het toestandsoordeel. In 2018 wordt een voorlopig monitoringprogramma en een voorlopig maatregelenprogramma gerapporteerd. Als voorbereiding hierop zijn de nieuwe prioritare stoffen van 2011 - 2014 in Nederland jaarlijks op 4 tot 73 locaties gemeten, resulterend in 14 - 792 metingen per stof. Bij 10 van de 12 stoffen zijn concentraties waargenomen boven de norm. Bij acht stoffen zijn nog niet alle laboratoria in staat voldoende goed te meten, dat wil zeggen dat de rapportagegrens hoger ligt dan de norm.

Normoverschrijding voor chemische stoffen leidt tot problemen voor de bereiding van drinkwater. Naast de prioritare stoffen, inclusief de ubiquitaire stoffen, dragen bovengenoemde nieuwe stoffen daar ook aan bij. Bij de toetsing van de waterkwaliteit op de innamepunten van oppervlaktewaterwinningen voor de drinkwatervoorziening is gebleken dat zowel chemische normen als signaleringswaarden uit de Drinkwaterregeling overschreden worden. Er lijkt sprake van een toename van de zuiveringsinspanning, zoals bedoeld in artikel 7, lid 3, KRW.

3.3.1.2 Ecologische toestand

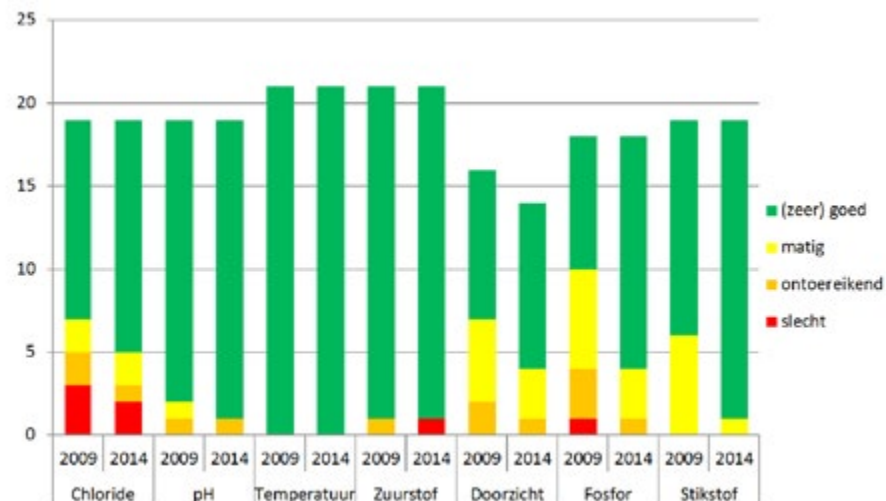
De biologische toestand is veelal verbeterd ten opzichte van 2009. Het percentage waterlichamen dat als goed (of zeer goed) is beoordeeld neemt voor algen toe van 38 naar 79%, voor waterplanten af van 30 naar 15%, voor macrofauna toe van 5 naar 16% en voor vis toe van 0 naar 25% (figuur 3-b, c). Er zijn geen waterlichamen waarvoor alle biologische beoordeling goed zijn. De ecologische toestand is voor alle waterlichamen bepaald. Een nadere uitleg van de ecologische toestand per waterlichaam wordt gegeven in de factsheets (www.waterkwaliteitsportaal.nl). Kaarten met de biologische- en de ecologische toestand, geaggregeerd volgens 'one-out-all-out', zijn te vinden op www.waterkwaliteitsportaal.nl/Beheer/Rapportage/Kaart/ow_sgbp2_2014.

Net als bij de chemische toestand wordt vergelijking met de toestand van 2009 bemoeilijkt door een aantal factoren. Soms is de typering van waterlichamen gewijzigd, enkele maatlaten zijn aangepast (zie paragraaf 2.2.1.1), metingen zijn nauwkeuriger en er is sprake van natuurlijke variatie die met de beschikbare meetjaren nog niet altijd kan worden weggefilterd. De methodische verschillen hebben echter een gering effect, waardoor de resultaten goed zijn te vergelijken. Alleen de toename van het aantal waterlichamen dat slecht scoort voor vis is te wijten aan de aangepaste maatlat.

Figuur 3-c. Beoordeling van de biologische toestand van het oppervlaktewater voor het stroomgebied Eems in 2009 en 2015 (aantal waterlichamen; data t/m 2013).

De waterlichamen Eems-kust en Eems Dollard worden door Nederland en Duitsland zoveel mogelijk als één waterlichaam behandeld. Toch kan de beoordeling van de toestand op onderdelen verschillen. Het ecologische doel voor het kwaliteitselement fytoplankton is internationaal geharmoniseerd voor de komende beheerplanperiode. Daardoor passen Nederland en Duitsland dezelfde waarden toe bij beoordeling van het pigment chlorofyl-a. De gebruikte analysemethode is echter verschillend, waardoor Duitsland de Eems-Dollard als 'matig' beoordeeld, en Nederland als 'goed'. De verschillen in analytische methode zijn niet eenduidig en hangen af van bijvoorbeeld de soortensamenstelling van de algen. Ook voor zeegras en kwelders vindt nadere afstemming plaats, met als doel maatregelen te identificeren om de toestand verder te verbeteren en te evalueren of de doelen goed zijn gekozen.

Figuur 3-d. Beoordeling van de fysisch-chemische toestand van het oppervlaktewater voor het stroomgebied Eems in 2009 en 2015 (aantal waterlichamen; data t/m 2013).

De algemene fysisch-chemische parameters pH, temperatuur en zuurstof zijn in de meeste waterlichamen goed (figuur 3-d). De beoordeling voor chloride, doorzicht, fosfor en stikstof verbetert ten opzichte van 2009. Doelen voor fosfor en met name stikstof zijn aangescherpt in stromende wateren ten opzichte van 2009, maar het aandeel stromende wateren is gering in het stroomgebied van de Eems. Fosfor en stikstof voldoen in het hoofdwatersysteem in het algemeen aan de doelen. Op basis van de overwegend goede beoordeling van de algemene fysisch chemie kan worden geconcludeerd dat verdere verbetering van de biologie vooral ook van de inrichting moet komen.

Het percentage waterlichamen dat voldoet voor alle specifieke verontreinigende stoffen is toegenomen van 10 naar 67%. De beoordeling van een waterlichaam is gebaseerd op het slechtste oordeel van de beschouwde stoffen. Vergelijking van de toestand is echter eigenlijk niet goed mogelijk. De verschillen worden beïnvloed door aanscherping van enkele normen en betere meetmethoden die het mogelijk maken overschrijdingen aan te tonen. Anders dan voor de beoordeling van 2009 is voor een aantal stoffen het tweedelijns oordeel gebruikt; dat betekent dat rekening is gehouden met achtergrondgehalten en biologische beschikbaarheid.

De afgelopen jaren zijn niet op alle KRW meetpunten gewasbeschermingsmiddelen gemeten. Met ingang van 2015 wordt bij waterschap Hunze en Aa's op alle KRW meetpunten een gewasbeschermingsmiddelen monitoring uitgevoerd, hetgeen de beoordeling vanaf 2015 kan gaan beïnvloeden. Bovendien is bij de beoordeling die begin 2014 is uitgevoerd niet consequent gebruik gemaakt van de nieuwe methoden en doelen. Voor veel waterlichamen ontbreken oordelen voor de meeste stoffen. Sommige stoffen krijgen ten onrechte een negatief oordeel als gevolg van een fout bij het toepassen van de beoordelingsmethodiek. Begin 2015 wordt een beoordeling uitgevoerd, waarbij deze problemen zullen worden verholpen. Van de stoffen die op dit moment wel in de meeste waterlichamen zijn beoordeeld veroorzaken zink en koper de meeste normoverschrijdingen (tabel 3-a).

	2009	2015
Koper	51-75	3
Zink	26-50	3

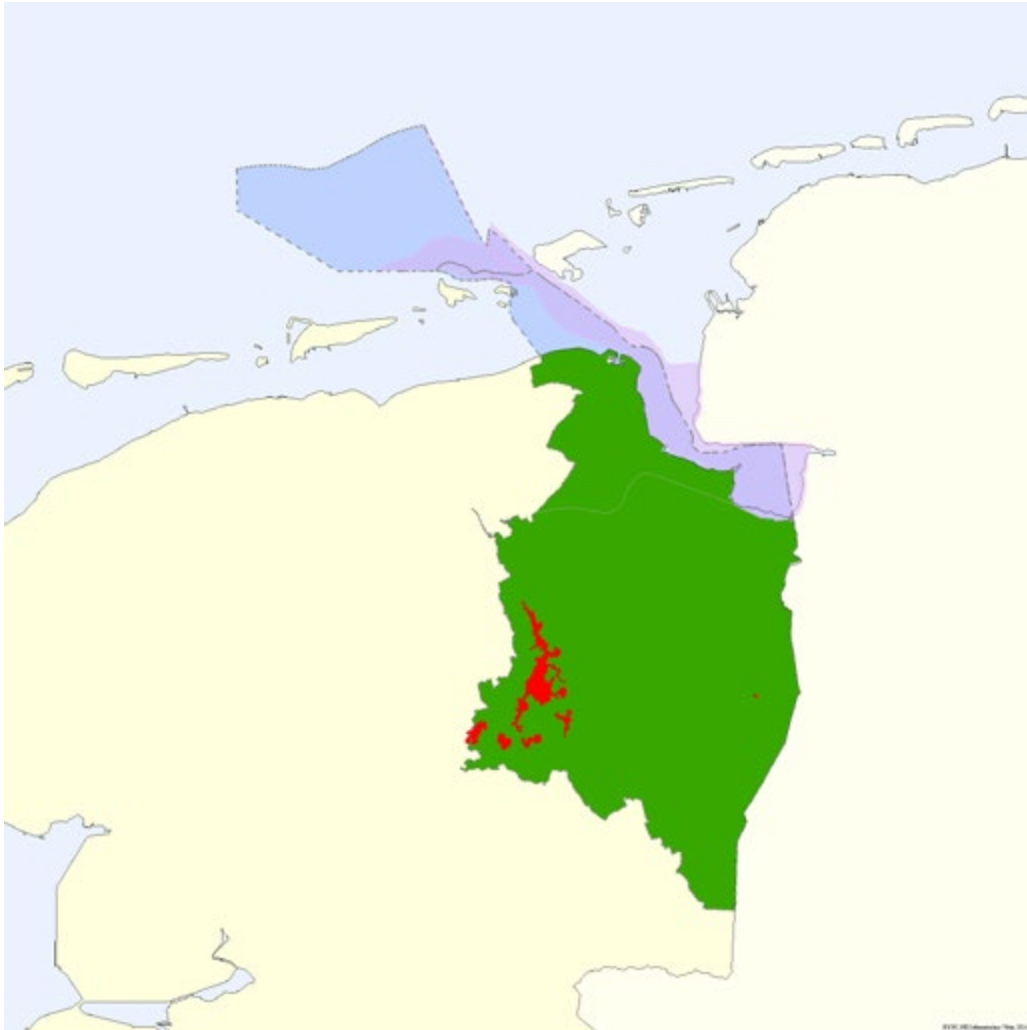
Tabel 3-a. Normoverschrijdende specifieke verontreinigende stoffen in het stroomgebied Eems als percentage waterlichamen dat niet voldoet voor 2009 en nu (stoffen die in meer dan 2/3 van de waterlichamen zijn beoordeeld).

3.3.2 Grondwater

3.3.2.1 Kwantiteit

De algemene kwantitatieve toestand voor alle grondwaterlichamen wordt als goed beoordeeld. In alle waterlichamen overschrijdt de gemiddelde jaarlijkse onttrekking op lange termijn niet de beschikbare grondwatervoorraad. Veranderingen in stromingsrichtingen, veroorzaakt door menselijk ingrijpen, leiden niet tot een verschuiving van het zoet-zout grensvlak. De basiskleur van de beoordeling is daarom overal groen (figuur 3-e).

In drie Natura 2000-gebieden is sprake van een te lage grondwaterstand (Witterveld) of een te lage grondwaterstand in combinatie met onvoldoende kwel (Drentsche Aa en Lieftingsbroek). De oorzaken zijn uitgebreid beschreven in de PAS gebiedsanalyses.

Figuur 3-e. Kaart van het stroomgebied Eems met de kwantitatieve beoordeling van grondwaterlichamen (algemene toestand groen = goed en rose = ontoereikend, regionaal oordeel ontoereikend voor grondwaterafhankelijk oppervlaktewater = paars, grondwaterafhankelijke terrestrische ecosystemen = rood).

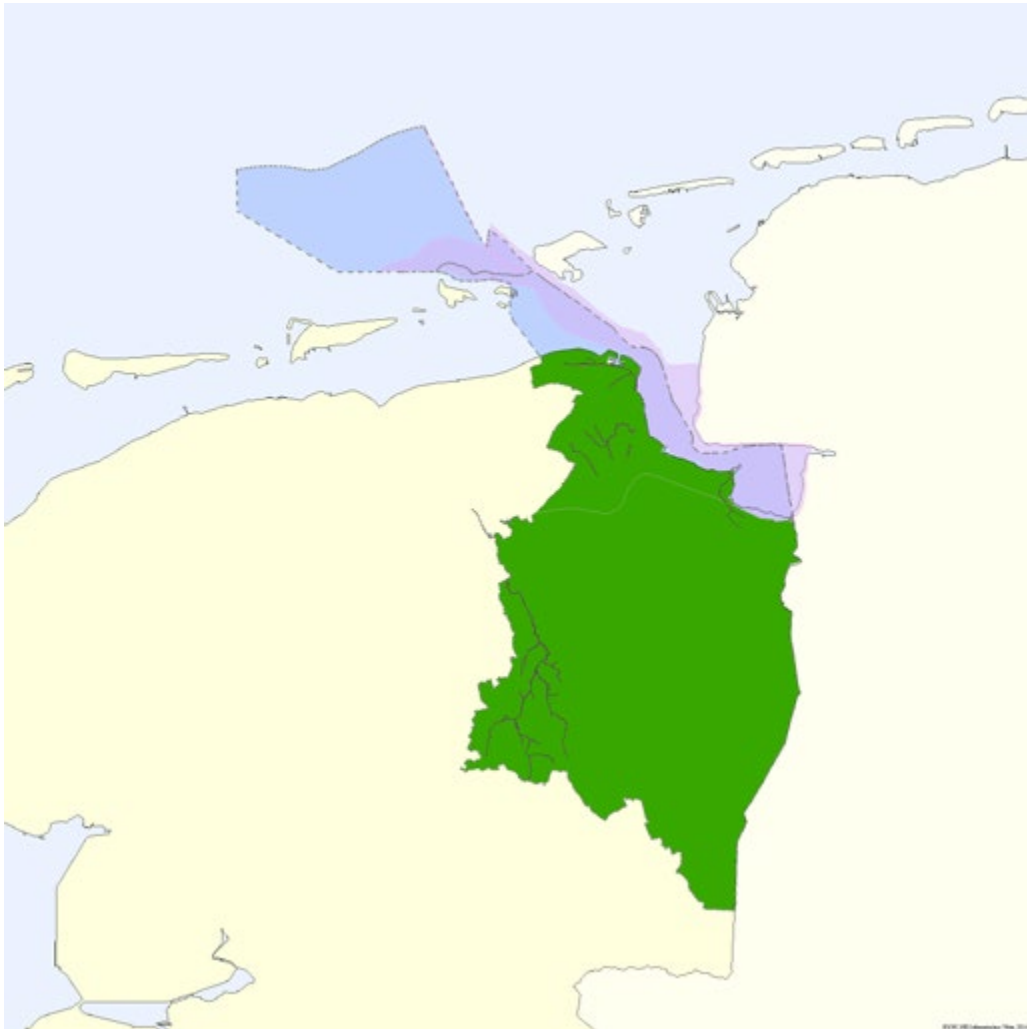
3.3.2.2 Chemische kwaliteit

De algemene chemische toestand voldoet voor alle waterlichamen aan de doelen voor stoffen met een Europees vastgestelde norm en nationaal opgestelde drempelwaarden (figuur 3-f). Wel laat de uitkomst in de Zand Eems zien dat fosfaatgehalten in het oppervlaktelichaam (Fiemel) te hoog zijn vanwege ondiep toestromend grondwater. Er is geen sprake van een significante en aanhoudend stijgende tendens van de concentratie van een verontreinigende stof ten gevolge van menselijke activiteiten. In de Drentsche Aa wordt de norm voor gewasbeschermingsmiddelen af en toe overschreden. Onduidelijk is of de grondwaterkwaliteit hiervan de oorzaak is.

3.3.2.3 Veranderingen in de beoordeling

Tabel 3-b geeft de beoordeling voor de drie generieke en drie regionale oordelen van het stroomgebied-beheerplan 2009, de huidige waarde (2015) en de prognose voor 2021. Indien de prognose voor 2021 niet goed is, wordt aangenomen dat de maatregelen dan nog niet hebben geleid tot een goede toestand. In dat geval is een beroep gedaan op artikel 4, lid 4, KRW.

Er lijkt sprake van een achteruitgang ten opzichte van 2009 voor de inschatting van de effecten van grondwater op terrestrische natuurgebieden in Zand Eems. In het stroomgebiedbeheerplan van 2009 is alleen achteruitgang ten opzichte van 2000 bekeken. Veel beheerplannen Natura 2000 zijn na 2009 gereed gekomen. Deze geven de gewenste hydrologische situatie voor het per gebied omschreven natuurdoel. Vergeleken met dit referentieniveau is de toestand van de grondwaterafhankelijke terrestrische ecosystemen veelal niet goed. Er is dus geen sprake van een verdere achteruitgang, maar wel met een ontoereikende situatie met lokaal te lage grondwaterstanden.

Figuur 3-f. Kaart van het stroomgebied Eems met de chemische beoordeling van grondwaterlichamen. Algemene toestand groen = goed en rose = ontoereikend. Regionaal oordeel alleen aangegeven indien ontoereikend: voor grondwaterafhankelijk oppervlaktewater in paars, voor grondwaterafhankelijke terrestrische natuur in rood en voor drinkwaterwinningen met een zwarte stip).

De beoordeling van de interactie met oppervlaktewater is in 2009 niet uitgevoerd, maar de toestand is toen als goed ingeschat. Er is nu wel een goede beoordeling uitgevoerd, maar derhalve geen reden om aan te nemen dat er daadwerkelijk sprake is van een achteruitgang van de kwalitatieve of kwantitatieve bijdrage van het grondwater aan het oppervlaktewater.

		Zand Eems	Zout Eems
Waterbalans	2009	Goed	Goed
	2015	Goed	Goed
	2021	Goed	Goed
Chemie	2009	Goed	Niet bereikbaar
	2015	Goed	Goed
	2021	Goed	Goed
Intrusie	2009	Goed	Goed
	2015	Goed	Goed
	2021	Goed	Goed
Oppervlaktewater kwantiteit	2009	Goed	Goed
	2015	Goed	Goed
	2021	Goed	Goed
Oppervlaktewater kwaliteit	2009	Goed	Goed
	2015	Niet bereikbaar	Niet bereikbaar
	2021	Niet bereikbaar	Niet bereikbaar
Terrestrische natuur kwantiteit	2009	Goed	Goed
	2015	Niet bereikbaar	Goed
	2021	Niet bereikbaar	Goed
Terrestrische natuur kwaliteit	2009	Goed	Goed
	2015	Goed	Goed
	2021	Goed	Goed
Drinkwater	2009	Goed	Goed
	2015	Goed	Goed
	2021	Goed	Goed

Tabel 3-b. Trends op grond van de generieke en regionale beoordelingstesten in het stroomgebied van de Eems (groen = goed, rood = ontoereikend, leeg = geen gegevens/niet van toepassing).

4 Belastingen

4.1 Inleiding

Door de waterbeheerders is een analyse gemaakt van de belastingen van het watersysteem. De belasting hangt samen met de bevolkingsdruk, het ruimtegebruik, economische activiteiten en de kwaliteit van het water dat vanuit bovenstroomse gebieden toestroomt. In dit hoofdstuk zijn allerlei vormen van menselijke beïnvloeding van de grond- en oppervlaktewaterlichamen in beeld gebracht.

In aanvulling hierop is een landelijke studie uitgevoerd (PBL, 2015, pm). Hierbij is de door de Europese Commissie voorgestelde DPSIR-aanpak¹ gevolgd. Uitgaande van de oorzaak en het effect van belastingen is nagegaan hoe de toestand wijzigt in 2021 en 2027 en welke maatregelen nodig zijn.

Hiermee is invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punt 2, KRW. De bevindingen zijn een actualisatie van de stroomgebiedanalyse die conform artikel 5 KRW is uitgevoerd (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244 nr. 1, 47) en de landelijke ex-ante evaluatie (www.pbl.nl/publicaties/2008/Kwaliteitsvoorlater.ExanteevaluatieKaderrichtlijnWater en Kamerstuk 27625 nr. 121). De resultaten bevestigen de belangrijke waterbeheerbeheerkwesties die conform artikel 14, lid 1, onder b, KRW zijn opgesteld (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021).

¹ Driving forces – Pressures – State – Impacts – Responses (OECD, 1993. OECD Core set of indicators for environmental performance reviews: a synthesis report by the Group on the State of the Environment. OECD, Environment Monographs, 83: OECD/GD(93)179).

4.2 Methode

4.2.1 Oppervlaktewater

Een belasting beïnvloedt de toestand van het waterlichaam. Alleen significante belastingen worden beschouwd. Significants betekent dat een belasting – al of niet in combinatie met andere belastingen – ertoe leidt dat de goede chemische toestand of de goede ecologische toestand dan wel potentieel in 2021 mogelijk niet wordt gehaald. Hydromorfologische belastingen die de status sterk veranderd of kunstmatig veroorzaken en waarvoor mitigatie heeft plaatsgevonden, vallen hier niet onder. Dus als stuwen in een beek noodzakelijk zijn en negatieve effecten daarvan op vismigratie middels voorzieningen zijn gemitigeerd, dan is dat hier geen belasting meer. Het effect van de stuwen na mitigatie is immers verrekend in de doelstelling goed ecologisch potentieel.

Voor de beoordeling van de belasting met stoffen is een landelijke analyse gemaakt, waarin gegevens over de huidige toestand (normoverschrijding stoffen) en (model)kennis over emissies van stoffen (landelijke Emissie Registratie, 1990-2012) zijn gecombineerd (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/emissiebeheer/registratie/emissieregistratie, www.emissieregistratie.nl/erpubliek/bumper.nl.aspx). De emissies zijn gesommeerd per broncategorie volgens artikel 5, KRW. Een punt- of diffuse bron is voor een oppervlaktewaterlichaam als significant beschouwd als deze voor meer dan 10% bijdraagt aan de totale belasting van een normoverschrijdende stof in het betreffende waterlichaam. De bronnen zijn via de landelijke afwaterings-eenhedenkaart gekoppeld aan de oppervlaktewaterlichamen. Een bepaalde bron kan als significant worden gedeut door één of meer stoffen. Naast de inventarisatie van de nationale bronnen, is het totaal aan emissies binnen het stroomgebied uitgezet tegen de belasting door aanvoer vanuit het buitenland voor hetzelfde stroomgebied. De uitkomsten van de landelijke analyse zijn gebruikt door waterbeheerders om de significante belasting per waterlichaam te bepalen. Voor prioritaire stoffen geldt op grond van artikel 5, Richtlijn prioritaire stoffen 2008/105/EC, een specifieke verplichting om een inventaris op te stellen van emissies, lozingen en verliezen, in aanvulling op de algemene watersysteemanalyse op grond van artikel 5, KRW. Het resultaat van de emissie-inventaris voor de afzonderlijke bronnen is bijeengebracht op www.emissieregistratie.nl/erpubliek/misc/documenten.aspx?ROOT=Water.

Voor de belastingen 'wateronttrekkingen', 'regulering waterstromen en hydromorfologische veranderingen' en 'andere menselijke activiteiten' is per oppervlaktewaterlichaam door de waterbeheerders beoordeeld of een belasting significant is. Afhankelijk van het detail van de beschikbare informatie is voor het inschatten van effecten van belastingen op de toestand van een waterlichaam gebruik gemaakt van expertkennis tot en met modellen (www.deltares.nl/nl/software/1028261/kw-verkenner).

De volgende belastingen worden onderscheiden:

- Puntbronnen zijn onderscheiden naar rioolwaterzuiveringsinstallaties, riooloverstorten (geen regenwaterriolen) en industrieën. Voor deze indeling van brongroepen wordt aangesloten bij de categorieën die voor de elektronische rapportage conform artikel 15, lid 1, KRW zijn voorgeschreven.
- Diffuse bronnen zijn onderverdeeld in de brongroepen afstromend water van verhard oppervlak (wegverkeer, wegdekslijtage en regenwaterriolen die rechtstreeks op het oppervlaktewater uitkomen), uit- en afspoeling van natuurlijke bodems en landbouwgronden², scheepvaart en infrastructuur (binnenvaart, zeescheepvaart, recreatievaart, spoorwegen, verduurzaamd hout, corrosie van sluizen en geleiderail), ongelukken c.q. verliezen en overige diffuse bronnen (met name atmosferische depositie).
- Wateronttrekking is onderverdeeld naar water voor landbouw, drinkwatervoorziening, industrieën, koelwater elektriciteitscentrales en industrie, scheepvaart en overdracht tussen wateren (watervoorziening).
- Waterregulering en hydromorfologie. Vaak zijn aanpassingen gedaan aan van nature aanwezige wateren om het gebied geschikt te maken voor een bepaalde functie: agrarisch gebruik, wonen en scheepvaart.

² De emissie van nutriënten uit landelijk gebied is gebaseerd op berekeningen met het model STONE uit 2010. De resultaten voor de jaren daarna zijn gekopieerd van 2010. Er kan geen onderscheid gemaakt worden tussen uit- en afspoeling vanuit de landbouw en vanuit de natuur. Wel is bekend dat de emissie van nutriënten vanuit de landbouw tussen de 6 en 8 keer groter is dan de emissie vanuit natuur.

Het gaat om aanleg van dammen, dijken, normalisatie, rechtekken, oeververdediging, kribben, aanleg van stuwen en verwijdering van houtwallen. Verder zijn door menselijke ingrepen nieuwe wateren aangelegd, zoals de kanalen en slotenstelsels. Een deel van de genoemde aanpassingen c.q. inrichting hoort daarom ook bij de 'sterk veranderde' of 'kunstmatige' kenmerken van de waterlichamen. Dat wat hoort bij het karakter van het water of waarvan nadelige effecten zijn gemitigeerd is in feite geen belasting. De doelen per oppervlaktewaterlichaam zijn hierop afgestemd.

- Overige belastingen. In voorkomend geval zijn belastingen, waarvan nog niet zeker is of ze substantieel van invloed zijn, uit voorzorg als significant aangemerkt. Nader onderzoek zal hier moeten uitwijzen in hoeverre daadwerkelijk sprake is van significante invloeden op de ecologische toestand.

De mate van voorkomen van een soort belasting in het stroomgebied is gebaseerd op het aantal oppervlaktewaterlichamen waarvoor de belasting als significant is beoordeeld.

4.2.2 Grondwater

Een belasting beïnvloedt de toestand van het grondwaterlichaam. Een belasting is significant als deze – al of niet in combinatie met andere belastingen – ertoe leidt dat de goede chemische en/of kwantitatieve toestand van grondwaterlichamen mogelijk niet wordt gehaald. De toestand- en trendbeoordeling van grondwaterlichamen geeft een indicatie van significante belastingen. In aanvulling hierop zijn uit de karakterisering (beschrijving) en at-risk beoordeling van grondwaterlichamen mogelijke potentiële bedreigingen geïdentificeerd die de toestand van het grondwater op termijn negatief zouden kunnen beïnvloeden.

De wijze van beoordeling of een belasting significant is, verschilt per type belasting:

- Als diffuse bronnen komen de belastingen met nitraat en fosfaat afkomstig van meststoffen als significante belastingen naar voren. De belasting met nitraat is gebaseerd op een analyse van de mogelijke effecten van het 5e Nitraat Actie Programma (edepot.wur.nl/279037). Naast meststoffen zijn de belastingen als gevolg van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen (voornamelijk landbouwkundige maar soms ook niet-landbouwkundige toepassingen) berekend op basis van cijfers van gebruik in 2008 (edepot.wur.nl/261119). Door de (berekende) concentraties nitraat en gewasbeschermingsmiddelen te vergelijken met de norm, wordt per grondwaterlichaam bepaald of de belasting significant is.
- Voor puntbronnen is de verspreiding van verontreinigingen onder andere afkomstig van (historische) bodemverontreinigingen relevant voor de kwaliteit van het grondwater. De locaties van deze grootschalige bodemverontreinigingen waarbij sprake is van risico's op verspreiding en overige locaties van bodemverontreinigingen in de nabijheid van kwetsbare objecten (van grondwaterafhankelijk oppervlaktewater en natuur en waterwinningen voor menselijke consumptie) zijn in beeld gebracht.
- Grondwateronttrekkingen zijn opgenomen in het Landelijk Grondwaterregister. De beoordeling van onttrekkingen richt zich op de vraag of het evenwicht tussen aanvulling en onttrekking wordt verstoord en of in de toekomst voldoende water beschikbaar is. Omdat in alle waterlichamen sprake is van een positieve waterbalans worden grondwateronttrekkingen niet als significante belasting gezien voor het grondwaterlichaam in zijn geheel. Grondwateronttrekkingen als gevolg van peilbeheer rond van grondwaterafhankelijke natuur kunnen ook een significante belasting vormen.
- Kunstmatige aanvullingen zijn ook opgenomen in het Landelijk Grondwaterregister. Omdat de aanvullingen dienen ter compensatie van de onttrekkingen zal het effect in het algemeen minder belangrijk zijn.
- Het indringen van zout water is in Nederland veelal een gevolg van de inrichting die samenhangt met een ligging onder zeespiegel. Intrusies in zoete waterlichamen zijn beoordeeld op basis van verandering van de ligging van het grensvlak zoet-zout.
- Andere belastingen. Door de regio's is in de provinciale meetnetten aandacht besteed aan nieuwe en vergeten stoffen, zoals medicijnen. Daarnaast is in onderling overleg tussen de provincies recent het stoppakket voor monitoring herzien. In deze herziene stoffenlijst zijn ook aandachtsstoffen opgenomen (zie paragraaf 3.2.2).

De significantie van belastingen is beoordeeld uitgaande van conceptuele modellen van grondwaterlichamen (zie www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/grondwater/grondwater-krw-o/conceptuele-modellen) en gebruik makend van expertkennis en waar mogelijk kwantitatieve modellen (www.deltares.nl/nl/software/1028261/krw-verkenner).

4.3 Significante belastingen

4.3.1 Oppervlaktewater

Diffuse bronnen zijn in meer waterlichamen significant dan puntbronnen (tabel 4-a). 86% van de waterlichamen wordt significant beïnvloed door stoffen vanuit landbouwgronden (vooral nutriënten en zware metalen). Run-off (afstromend wegwater en regenwaterriolen), verkeer en infrastructuur en atmosferische depositie zijn elk bij 19% van de waterlichamen een belangrijke diffuse bron. Van de puntbronnen vormt het effluent van de rioolwaterzuiveringsinstallaties een significante belasting in 43% van de waterlichamen. De percentages waterlichamen waar landbouw en het effluent van de rioolwaterzuiveringsinstallaties een significante belasting vormen zijn toegenomen, de overige belastingen zijn lager dan in 2009.

In 10% van de waterlichamen is de aanvoer uit het buitenland, rekening houdend met zowel vrachten als concentraties, een belangrijke bron. Nederland is daarmee voor het bereiken van de doelen in de betreffende regionale en rijkswateren ook afhankelijk van de inspanningen in andere landen. Het percentage is gedaald ten opzichte van 2009.

Bij de inrichting vormen vooral oeververdedigingen (57%), barrières (48%), verlies van oeverzones (38%), peilbeheersing en wateraan- en afvoer (beide 24%) knelpunten voor het behalen van de ecologische doelen. Ondanks de reeds uitgevoerde maatregelen, zijn deze percentages ongeveer gelijk of zelfs toegenomen ten opzichte van 2009. Vanwege de reeds uitgevoerde maatregelen is de omvang van de genoemde belastingen per waterlichaam wel verminderd en gaat het vaak nog om een restopgave.

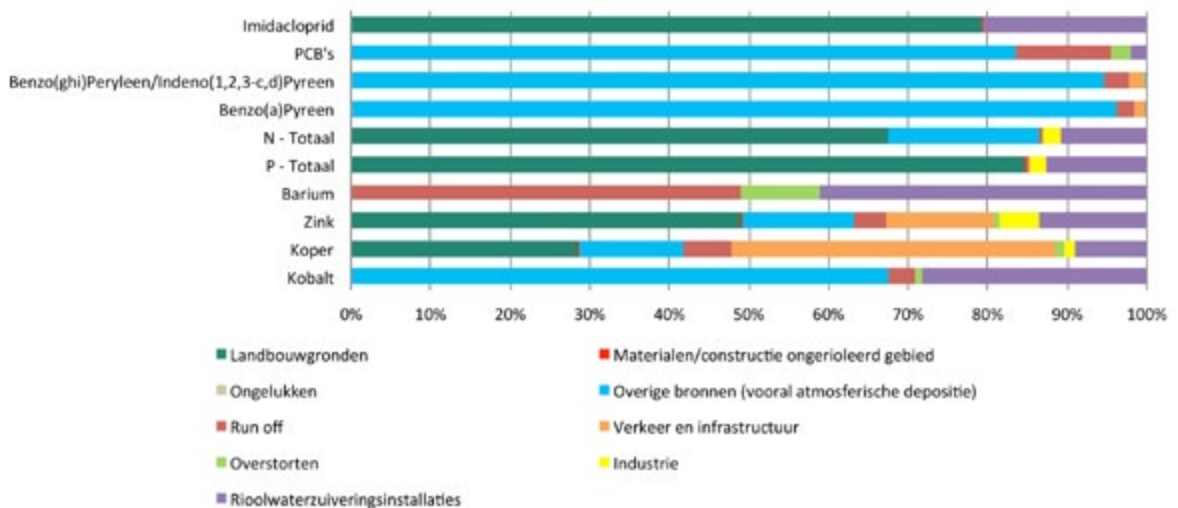
puntbronnen	
IPPC industrieën	1
overige puntbronnen	2
riooloverstorten	3
rioolwaterzuiveringsinstallaties	9
diffuse bronnen	
door landbouwgronden	18
door run-off (afstromend wegwater en regenwaterriolen)	4
door verkeer (weg/rail) en infrastructuur	4
overige diffuse bronnen (vooral atmosferische depositie)	4
regulering waterbeweging	
baggeren c.q. verdiepen (incl. zandvang)	2
baggeren c.q. verdiepen in estuaria en kustzones (incl. zandvang)	1
barrières (niet of moeilijk (vis)passeerbare gemalen, stuwen, dammen etc.)	10
hoogwaterbescherming: dijken, dammen, kanalen	1
kanalisatie c.q. normalisatie van de waterloop	3
oeververdediging, duikers, overkluizing, kribben	12
omleiden piekafvoer	1
ontwatering (veenoxidatie en bodemdaling)	1
sluis (ook gemaal): verlagen waterstand (peilbeheersing)	1
stuw: verschil waterstand : verhogen waterstand (peilbeheersing)	5
verlies oeverzones en overstromingsvlaktes	8
versnelde waterafvoer	2

wateroverdracht stroomgebieden (wataeraanvoer en/of waterafvoer)	5
wateronttrekkingen	
voor publieke (drink)watervoorziening	1
overige belastingen	
bovenstroomse aanvoer (voorbelasting buitenland)	2
overige	2
scheepvaart	2

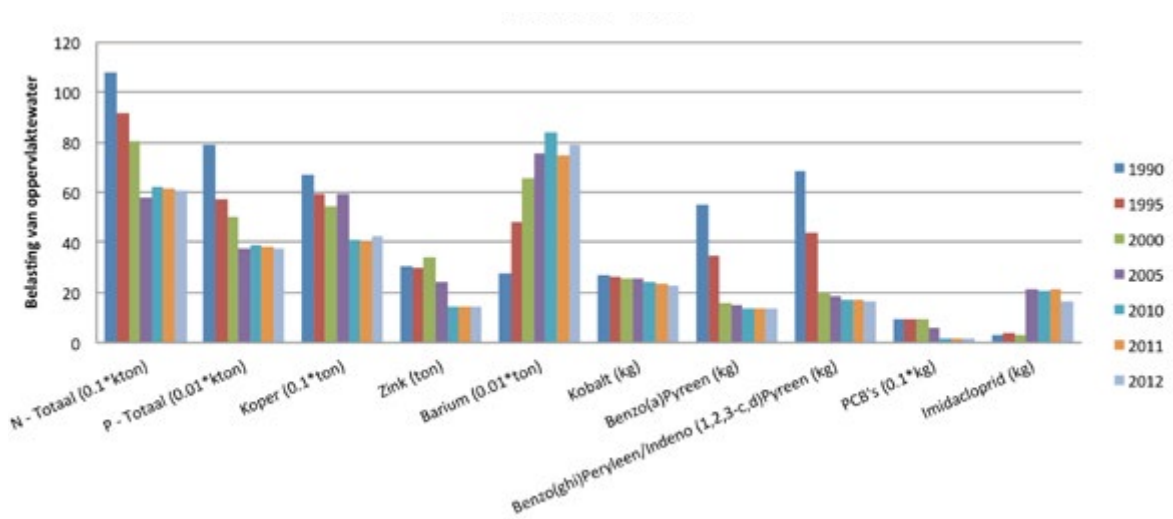
Tabel 4-a. Significante belastingen oppervlaktewaterlichamen in het stroomgebied Eems (aantal waterlichamen).

Bovenstaande informatie van de waterbeheerders is tot stand gekomen door aanpassing van de nationaal berekende belastingen per stroomgebied.

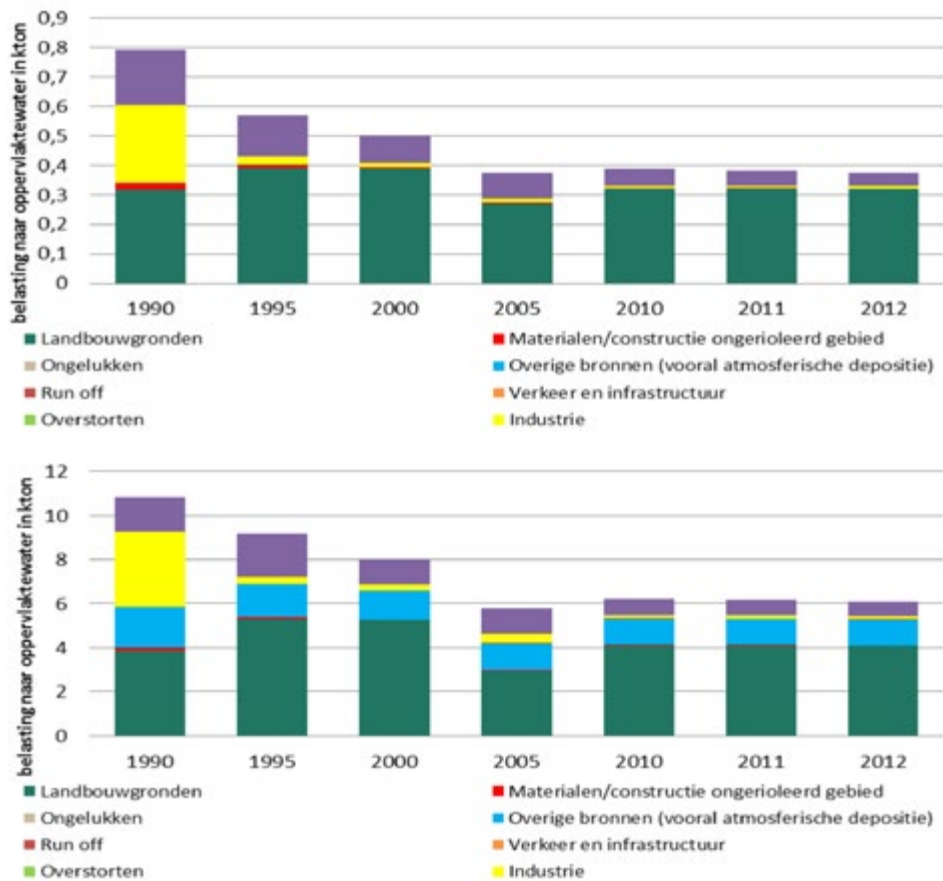
De resultaten van de analyse van de belastingen zijn samengevat in figuur 4-a-c. Uitgebreide resultaten (ook voor andere stoffen dan hier gepresenteerd) van de nationale studie staan op www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina/gebiedsprocessen. Landbouw levert de grootste bijdrage aan de belasting met nutriënten. De belasting neemt sinds 2005 niet meer af, terwijl de bijdrage van landbouw van 2005 naar 2010 is toegenomen. Andere belangrijke bronnen zijn rioolwaterzuiveringsinstallaties, verkeer en atmosferische depositie; de bijdrage van deze bronnen hangt af van de stof. Run off levert een belangrijke bijdrage voor barium. Er zijn geen gegevens beschikbaar om het aandeel buitenlandse belasting af te zetten tegen de binnenlandse belasting, maar net als in andere stroomgebieden zal de buitenlandse belasting hoger zijn dan de binnenlandse belasting, maar heeft deze nauwelijks invloed op de binnenwateren.

Figuur 4-a. Aandeel punt- en diffuse bronnen bij enkele veel voorkomende normoverschrijdende stoffen in het stroomgebied Eems voor 2012, exclusief buitenlandse belasting.

Figuur q-b. Trend in de jaarlijkse belasting in het stroomgebied Eems voor 1990 - 2012, exclusief buitenlandse belasting.

Figuur q-c. Trend in de fosfor- (boven) en stikstof-belasting (onder) per bron in het stroomgebied Eems voor 1990 - 2012, exclusief buitenlandse belasting.

4.3.2 Grondwater

'Overige puntbronnen' en diffuse belasting van landbouwgronden zijn relevant in het licht van de realisatie van doelen (tabel 4-b). Bij puntbronnen gaat de meeste aandacht uit naar bodemverontreinigingen, met name in de omgeving van winningen, oppervlaktewater en terrestrische ecosystemen. De belangrijkste diffuse stofbelastingen zijn nutriënten, gewasbeschermingsmiddelen en, in relatie met het landgebruik, zware metalen. Voor stikstof is de uitspoeling naar grondwater met name relevant voor Zand-Eems.

puntbronnen	
overige puntbronnen	2
diffuse bronnen	
van landbouwgronden	2

Tabel 4-b. Significante belastingen grondwaterlichamen in het stroomgebied Eems (aantal waterlichamen).

Overige belastingen die zijn geïnventariseerd zijn onttrekkingen, indringing van zout (chloride) en interacties tussen grond- en oppervlaktewater, waaronder ook de verdroging van natuurgebieden. Een vergunningplichtige onttrekking krijgt alleen een vergunning indien de onttrekking geen ontoelaatbare belasting geeft. Verdroging is dus een combinatie van versnelde afvoeren, onttrekkingen, ander landgebruik en inrichting. De oorzaken zijn nader toegelicht in de Beheerplannen van verdroogde Natura 2000-gebieden.

4.4 Klimaatverandering

De gevolgen van klimaatverandering zijn ingeschat met behulp van modelberekeningen. In Nederland wordt voor de hydrologische omstandigheden uitgegaan van de scenario's zoals deze zijn opgesteld door het KNMI in 2006³. Op basis hiervan zijn in 2012 toekomstbeelden opgesteld met zichttermijnen van ongeveer 50 en 100 jaar. De bandbreedte voor klimaatverandering past bij de inzichten die het IPCC in 2013 heeft gepubliceerd. Voor de mogelijke invloed van sociaaleconomische ontwikkelingen op het gebruik van land, water en ruimte is uitgegaan van inzichten die zijn opgesteld door de samenwerkende planbureaus PBL en CPB. Er is een bandbreedte gekozen van de hoge en lage economische groei voor het in beeld brengen van ontwikkelingen tot 2050. Voor de tweede helft van de 21e eeuw is een beschrijving gegeven aan de hand van groei- en krimpscenario's. De scenario's geven kwalitatieve en kwantitatieve informatie over klimaat, watersystemen, watergebruik en landgebruik (www.deltacommissaris.nl/deltaprogramma/kennisprogramma/deltascenarios).

Klimaatverandering heeft invloed op een aantal belastingen van de waterkwaliteit en ecologie van watersystemen. De gevoeligheid van de belangrijkste belastingen zijn ingeschat per watertype (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sGBP/@28244/item_28244/ nr. 55). De effecten van klimaatverandering kunnen direct zijn (regulering waterpeilen, afvoerdynamiek en thermische belasting), (fysisch-)chemisch (verzilting en eutrofiëring) of biologisch (verdwijnen/verdringing van soorten). In sloten en meren is een sterk verband gevonden tussen een afname van de soortenrijkdom en een stijging van het chloridegehalte.

³ Mei 2014 zijn nieuwe scenario's van het KNMI beschikbaar gekomen. Deze scenario's tonen gewijzigde schattingen ten aanzien van:

- zomer- en wintertemperatuur: er is minder opwarming in de zomer en in de winter;
- neerslag: minder extreme daling van de zomerneerslag dan eerder geschat;
- zeespiegelstijging: een stijging die 5 cm groter is dan eerder geschat.

Doordat deze factoren tegelijk spelen heeft klimaatverandering een ingewikkelde invloed op het aquatische ecosysteem. Dit wordt onderzocht in het onderzoeksprogramma Kennis voor Klimaat (www.klimaatonderzoeknederland.nl)⁴.

De effecten kunnen ook beschouwd worden vanuit specifieke functies. Zo kunnen verminderde afvoeren op termijn leiden tot problemen met de waterkwaliteit bij innamepunten van drinkwater (library.wur.nl/WebQuery/hydrotheek/2006237) en kan de beschikbaarheid van water voor drinkwaterbereiding onder druk komen te staan (www.rivm.nl/Documenten_en_publicaties/Wetenschappelijk/Rapporten/2011/november/Toekomstverkenning_drinkwatervoorziening_in_Nederland). Vanuit de recreatieve sector is er optimisme doordat het aantal dagen dat zich leent voor buitenrecreatie toe kan nemen, maar zijn er zorgen over de effecten op waterkwaliteit (bijvoorbeeld toename van toxische algen). Voor de industrie kan het lozen van koelwater een toenemend probleem worden, maar landbouw rekent op een hogere productie indien er voldoende water beschikbaar is (www.pbl.nl/publicaties/2012/effecten-van-klimaatverandering-in-nederland-2012).

Nieuwe kennis over mogelijke invloeden van klimaatverandering op zoete aquatische ecosystemen geeft inzicht in de mate waarin waterkwaliteitsmaatregelen 'klimaatrobuust' zijn en wat meer of anders kan worden gedaan om rekening te houden met de gevolgen van klimaatverandering. Daarbij kan gedacht worden aan het prioriteren van voorgenomen maatregelen, of het anders inrichten of beheren. Zo zijn specifiek voor beken maatregelen nodig die afvoerpieken en droogval bestrijden (www.stowa.nl/bibliotheek/publicaties/een_frisse_blik_op_warmer_water__over_de_invloed_van_klimaatverandering_op_de_aquatische_ecologie_en_hoe_je_de_negatieve_effecten_kunt_tegengaan). De nieuwe kennis wordt ook ingezet om slimmer te monitoren. Veel kennis over het inrichten van het landschap met het oog op de toekomst is bijeen gebracht op www.ruimtelijkeadaptatie.nl.

In de Klimaatagenda van oktober 2013 heeft het kabinet de ambitie vastgesteld en aangekondigd een Nationale Adaptatie Strategie (NAS) te zullen opstellen. Het ministerie van IenM heeft de coördinerende rol voor het klimaatbeleid (mitigatie én adaptatie) en om die reden het voortouw bij de NAS. Hierbij wordt onder meer invulling gegeven aan de opgave uit de EU adaptatiestrategie. De NAS moet in 2016 gereed zijn en is niet alleen op overstromingen gericht, maar brengt ook risico's en kansen in de gezondheid, energie, ICT, land- en tuinbouw, visserij, natuur en transport in beeld inclusief cascade- en grensoverschrijdende klimaateffecten. De NAS vult op het Deltaprogramma aan. De NAS komt er omdat Nederland en de EU in alle opzichten, en niet alleen vanuit waterveiligheid, goed voorbereid moet zijn op de gevolgen van klimaatverandering. Het kabinet koppelt aan haar visie een agenda van acties. Relevant voor het stroomgebiedbeheerplan zijn de effecten van klimaatverandering in de sectoren visserij, land- en tuinbouw. Deze informatie is nu echter nog niet in detail beschikbaar.

4.5 Kennisleemten

In de voorgaande paragraaf is klimaatverandering genoemd als een op termijn in te vullen factor bij het benoemen van doelen en het vinden van de meest passende maatregelen. Het is een uitdaging om de resultaten van deze kennis in te passen in de praktijk van het waterbeheer. Hierbij wordt aangesloten bij de resultaten van het Deltaprogramma.

⁴ In het onderzoeksprogramma ontwikkelen onderzoekers samen met overheden en het bedrijfsleven kennis, instrumenten en diensten die nodig zijn om Nederland klimaatbestendig te maken. Vanuit het Fonds Economische Structuurversterking is een budget van 50 miljoen € toegekend met de bedoeling om via participatie en cofinanciering de inhoud en de omvang van dit programma zo vorm te geven, dat het de basis vormt van een lokale, regionale, nationale en internationale klimaatadaptatie strategie.

Maar er zijn meer kennisleemten. Zo worden veel wateren helder, verandert de visstand, terwijl de hoeveelheid nutriënten vaak nog op niveaus liggen die niet beperkend hoeven te zijn voor de primaire productie. Op basis van studies in het IJsselmeergebied moet een grote rol worden toegedicht aan de exoot Quaggamossel (www.deltares.nl/nl/project/1210640/ant-autonome-neerwaartse-trend). Deze zou er voor kunnen zorgen dat ondanks een hoge productiviteit, algen worden weggevangen, waardoor er weinig voedsel overblijft voor vissen. En op plekken waar de concentraties nutriënten wel laag zijn geworden is het niet goed duidelijk wat het eindbeeld wordt, als er geen bijpassende meer natuurlijke inrichting kan worden gerealiseerd. Op dit moment kunnen een deel van het jaar zoveel waterplanten aanwezig zijn, dat recreatief gebruik er ernstig door wordt gehinderd. Kennis over deze processen en de te verwachten eindbeelden verdienen meer aandacht, ook in watersystemen buiten het IJsselmeergebied.

Daarbij is het de vraag of de huidige monitoringsinspanning toereikend is. De dichtheid en de aard van de metingen kunnen wel een trend weergeven in aangewezen waterlichamen, maar lijken soms onvoldoende als basis om te snappen wat er in een systeem speelt en wat het effect van genomen maatregelen is. Dit hindert het vinden van een optimale strategie en is uiteindelijk niet kosten-effectief. Naast een betere meting van biologische groepen en systeem-eigen stoffen, dient er aandacht te zijn voor systeem-vreemde stoffen. De zogenaamde watch-list voor nieuwe stoffen is hierbij een welkome aanvulling op de bekende stoffen. Maar daarbij is aanvullend onderzoek nodig, bijvoorbeeld om de vaak lage gehalten te kunnen detecteren en om effecten in te schatten van combinaties van ongewenste stoffen.

Bovengenoemde zaken staan ook op de Europese agenda. Het verdient aanbeveling om na te gaan hoe deze resultaten kunnen worden toegepast in de nationale context. Als voorbeeld wordt het FP7 project REFRESH (www.refresh.ucl.ac.uk) met de recente inzichten (bijvoorbeeld www.refresh.ucl.ac.uk/webfm_send/2260).

Er is behoefte aan meer kennis over bronnen en effecten van zwerfafval. Veel zwerfafval komt vanaf land en wordt via beken, kanalen en rivieren afgevoerd naar zee. Belangrijke bronnen van zwerfvuil in zee zijn scheepvaart, visserij, strandrecreatie. Internationale onderzoeken geven nu al een eerste beeld van ecologische risico's van de plastic deeltjes (macro en micro), vanuit dit zwerfafval, voor het ecologisch functioneren van de zoute en ook zoete watersystemen. Ook geeft de aanwezigheid van zwerfafval voor de gebruikers een negatieve invloed op de beleving. Er wordt nader onderzoek gedaan naar precieze bronnen, de afbraak van macro- naar microplastics en de effecten op de voedselketen.

5 Maatregelen

5.1 Inleiding

Dit hoofdstuk gaat in op de uitvoering van de maatregelen over de periode 2010 - 2015 en het maatregelprogramma voor de periode vanaf 2016. De maatregelen zijn gericht op het aanpakken van de significante belastingen van het grond- en oppervlaktewater. Belastingen kunnen er toe leiden dat doelen niet gehaald worden. Indien doelen gehaald worden kunnen er toch maatregelen worden genomen om bijvoorbeeld de emissies van de betreffende stoffen zoveel mogelijk te beperken en te voorkomen. Het preventiebeleid blijft, in overeenstemming met de beginselen van de KRW en de Grondwaterrichtlijn (beperken en voorkomen van verontreiniging) van toepassing. Deze beginselen werken door in vergunningverlening en landelijke maatregelen.

De stand van zaken van de uitvoering van het maatregelpakket uit het stroomgebiedbeheerplan 2009 is beschreven in paragraaf 5.2. In paragraaf 5.3 wordt de indeling van de nieuwe maatregelen omschreven en ingegaan op de kosten van de maatregelen. De maatregelen zelf zijn opgenomen in de plannen van rijk, provincies en waterschappen. Een samenvatting hiervan, alsmede een samenvatting van de initiatieven die door andere partijen worden genomen, is opgenomen in de samenvatting van het maatregelpakket dat als apart document als onderdeel van dit stroomgebiedbeheerplan is bijgevoegd.

Hiermee wordt invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punt 7, en deel B, punten 3 en 4, KRW. Een uitgebreide beschrijving van de maatregelen staat in het separate maatregelprogramma.

5.2

Voortgang uitvoering stroomgebiedbeheerplan 2009

De voortgang van de uitvoering van maatregelen wordt jaarlijks aan de Tweede Kamer gerapporteerd met Water in Beeld (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/nationaal/water-beeld).

De uitvoering van landelijke maatregelen ligt in het algemeen goed op schema. Het beleid, bijvoorbeeld ten aanzien van emissie van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen, wordt periodiek geëvalueerd en zo nodig bijgesteld. Bij de uitvoering van Europese richtlijnen heeft de Europese Commissie ook een rol. Zo worden de prestaties gevolgd van rioolwaterzuiveringen, de kwaliteit van zwemwater en de voorgestelde maatregelen in de Nitraat actie programma's.

Voor de meeste gebiedsgerichte maatregelen is de uitvoering gestart en verloopt de uitvoering voorspoedig. Eind 2013 zijn de meeste maatregelen voor meer dan driekwart in uitvoering of gereed (tabel 5-a). In 2011 zijn uniforme eenheden voor de maatregelen voorgeschreven om de voortgang goed te kunnen volgen. Hierdoor moest in een aantal gevallen de omvang van het maatregelpakket worden bijgesteld en dan is uitgegaan van de maximale omvang van de database tussen 2012 en begin 2014.

Tabel 5-a. Voortgang uitvoering maatregelen uit het stroomgebiedbeheerplan 2009 voor het stroomgebied van de Eems op basis van gegevens t/m 31 december 2013.

Maatregelnaam	Eenheid	SGBP2009	Omvang in uniforme eenheid	In uitvoering of gereed (%) april 2014	Prognose (%) 22 dec 2015
Wateronttrekking grond- en oppervlaktewateren					
Aanpassen / verplaatsen grondwaterwinning	stuks	0	0	0	0
Aanpak puntbronnen					
Opheffen ongezuiverde lozingen	km	0			
	stuks	0	0	0	0
	jaar	0			
Aanpakken riooloverstorten	ha	67			
	m ³	0			
	stuks	4	4	75	100
Overige emissie-reducerende maatregelen	ha	0			
	stuks	0	0	0	0
Vermindering belasting RWZI	stuks	2	2	100	100
Afkoppelen verhard oppervlak	ha	3	3	2302	2336
	stuks	0			
Herstel lekke riolen	stuks	0	0	0	0
saneren verontreinigd(e) landbodems / grondwater	stuks	2	2	50	100
Aanpak diffuse bronnen					
Verminderen emissie nutriënten landbouw	stuks	1	1	100	100
Overige brongerichte maatregelen	stuks	0	0	0	0
Saneren uitlogende oeverbescherming	km	0	0	0	0
Verwijderen verontreinigde bagger	ha	15			
	km	0			
	m ³	0	43100	2	100
	stuks	0			

Maatregelnaam	Eenheid	SGBP2009	Omvang in uniforme eenheid	In uitvoering of gereed (%) april 2014	Prognose (%) 22 dec 2015
Verminderen emissie verkeer/scheepvaart	stuks	0	0	0	0
Verminderen emissie gewasbesch- / bestr. middelen	ha	0			
	stuks	0	0	0	0
Inrichting mest- / spuitvrijzone	ha	0			
	km	0	0	0	0
Regulering waterbeweging en hydromorfologie					
Verbr. watersyst, aansl. wetland / verlagen uiterwaard	ha	10	10	50	100
	km	0			
	stuks	0			
Verondiepen watersysteem	km	0			
	ha	0	0	0	0
	m ³	0			
Aanpassen inlaat / doorspoelen / scheiden water	ha	0			
	stuks	0	0	0	0
Aanpassen waterpeil	ha	0			
	stuks	0	0	0	0
Verwijderen stuw	stuks	2	2	50	50
Vispasseerbaar maken kunstwerk	stuks	17	17	62	71
Verbreden / nvo langzaam stromend / stilstaand water	ha	0			
	km	44	44	54	90
	stuks	0			
Verdiepen watersysteem (overdimensioneren)	ha	113	113	27	100
	m ³	0			
	stuks	0			
Overige inrichtingsmaatregelen	ha	2350			
	km	0			
	stuks	2	18	33	56
Aanleg nevengeul / herstel verbinding	km	0	0	0	0
	stuks	0			
Vasthouden water in haarvaten van systeem	ha	0	0	0	0
	km	0			
	stuks	0			
WB21 maatregelen		0	0	0	0
Verbreden / hermeandering / nvo (snel) stromend water	ha	0			
	km	64	64	65	95
	stuks	0			
GGOR maatregelen	ha	0	0	0	0
	stuks	0			
Overige gebiedsgerichte maatregelen					
Aanleg speciale leefgebieden voor vis	ha	0	0	0	0
	km	0			
	stuks	0			

Maatregelnaam	Eenheid	SGBP2009	Omvang in uniforme eenheid	In uitvoering of gereed (%) april 2014	Prognose (%) 22 dec 2015
Aanleg zuiveringsmoeras	ha	0	0	0	0
	stuks	0			
Uitvoeren actief vegetatie- / waterkwaliteitsbeheer	ha	0			
	km	41	60	59	59
	stuks	1			
Uitvoeren actief visstands- of schelpdierstandsbeheer	ha	0	0	0	0
	stuks	0			
Overige beheermaatregelen	ha	0			
	km	0			
	stuks	0	0	0	0
Wijzigen / beperken gebruiksfunctie	ha	0	0	0	0
	stuks	0			
	onbekend	0			
Financiële maatregelen	stuks	2	2	100	150
Geven van voorlichting	stuks	0	0	0	0
Aanleg speciale leefgebieden flora / fauna	ha	0			
	stuks	0	0	0	0
Opstellen nieuw plan	stuks	0	0	0	0
		0			
Overige instrumentele maatregelen	ha	0			
	stuks	0	0	0	0
Beheren grootschalige grondwaterverontreinigingen	stuks	0	0	0	0
Aanpassing begroeiing langs water	ha	0			
	km	0	0	0	0
	stuks	0			
Aanpassen/introduceren (nieuwe) wetgeving	stuks	0	0	0	0
Uitvoeren onderzoek					
Uitvoeren onderzoek	stuks	10	10	100	110

Het hoge percentage uitgevoerde maatregelen bij afkoppelen verhard oppervlak wordt veroorzaakt doordat een groot deel van de opgave voor afkoppelen oorspronkelijk bij aanpakken riooloverstorten is geplaatst (67 ha). De prognose in de tabel 5-a is de som van de maatregelen die in de database staan als gereed, in uitvoering en planvoorbereiding. In de meeste gevallen is de prognose niet exact gelijk als gemeld in het stroomgebiedbeheerplan van 2009. Zo blijven verschillende inrichtingsmaatregelen achter bij de eerdere planning. Sommige maatregelen kunnen pas worden uitgevoerd nadat gronden zijn aangekocht of andere inrichtingsmaatregelen zijn afgerond. Het verwerven van grond vraagt tijd, omdat dit alleen op vrijwillige basis plaatsvindt. De decentralisatie van het natuurbeleid leidt ook tot vertraging.

Met het Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG) zijn financiële middelen beschikbaar gesteld om verdroging van natuur te bestrijden in 'sense-of-urgency' Natura 2000-gebieden en 'TOP-lijst-gebieden'. Provincies, waterschappen en terreinbeheerders hebben daarvoor uitvoeringsprogramma's tot en met 2013 opgesteld en uitgevoerd. Het betreft waterhuishoudkundige maatregelen in en rondom deze gebieden alsook 'droge' beheermaatregelen (afplaggen, verwijderen vegetatie, etc.) om de verdroging te bestrijden. In het kader van de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) zijn in 2013 noodzakelijke en door waterbeheerders uitvoerbare hydrologische maatregelen rondom Natura 2000-gebieden (waaronder de 'sense-of-urgen-

cy gebieden') verkend en geprogrammeerd. Definitieve besluitvorming over het uitvoeringstraject van die maatregelen is in 2014 afgerond. Voor enkele gebieden is de uitvoering al eerder gestart, vooruitlopend op definitieve besluitvorming. Enkele drinkwaterwinningen zijn aangepast om verdrogende effecten op Natura 2000-gebieden te beperken.

Voor de vier stroomgebieden samen zijn de investeringskosten van de gebiedsgerichte maatregelen in 2009 geschat op € 2,2 mld; daarvan is eind 2013 ongeveer € 1,5 mld uitgegeven. In het hoofdwatersysteem is ongeveer een derde (€ 150 mln) van het beoogde maatregelpakket getemporiseerd (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-27625-189.html>). Deze keuze is mede op grond van Europese begrotingseisen gemaakt. De omvang van het getemporiseerde pakket aan maatregelen is minder dan 10% van het totaal aan gebiedsgerichte maatregelen. In 2013 is € 100 mln voor de uitvoering van de getemporiseerde maatregelen en overige maatregelen in het hoofdwatersysteem op de begroting voor 2016 - 2018 gezet. Het ministerie van IenM verkent hoe structurele financiering kan worden gevonden en zal hierop ingaan bij de begroting 2015.

Er is veel energie gestoken in onderzoek naar de oorzaak van een onvoldoende toestand en naar kosten-effectieve maatregelen. In 2008 is daarvoor het KRW Innovatieprogramma gestart met een subsidie van € 75 mln. Hiermee zijn 63 onderzoeksprojecten gefinancierd. De projecten richten zich onder meer op aanvullende reductie van nutriënten en andere stoffen uit landbouw en waterzuiveringsinstallaties, maatregelen in watersystemen om de effecten van deze emissies te verminderen, vismigratie, etc. Het Innovatieprogramma is 12 maart 2013 met een slotbijeenkomst afgerond. Resultaten van alle projecten zijn daarnaast beschikbaar gemaakt via websites:

- Watermozaïek, een project van de STOWA, maakt ecologisch relevante kennis beschikbaar die te maken heeft met wateropgaven in oppervlaktewaterlichamen. Er zijn en worden bijeenkomsten georganiseerd en resultaten worden digitaal beschikbaar gesteld (watermozaiek.stowa.nl).
- Kennis moet Stromen, een project van Deltares en WUR in opdracht van de ministeries van IenM en EZ, stelt kennis over landbouw innovaties beschikbaar. Dit gebeurt middels bijeenkomsten en een website (www.kennismoetstromen.nl).
- De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (voorheen Agentschap-NL) heeft de tenderregeling van het Innovatieprogramma begeleid en heeft ook een rol bij de verspreiding van de resultaten. Zij concentreert zich daarbij op de verspreiding van kennis over projecten, met name gerelateerd aan chemie en stedelijk grondwater, via de website (www.rvo.nl/subsidies-regelingen/projectresultaten-kaderrichtlijn-water) en bijeenkomsten in de regio.

Kennisinstellingen, bedrijven en overheid werken samen in de Topsector Water. Door duurzame innovaties op het gebied van water sneller op de markt te brengen kan de Nederlandse exportpositie verder worden versterkt. Doel is om in 2020 de toegevoegde waarde van de watersector te verdubbelen ten opzichte van 2011.

5.3 Maatregelen vanaf 2016

5.3.1 Communautaire waterbeschermingswetgeving

Bij de uitvoering van Europese richtlijnen voor de waterbescherming (artikel 11, lid 3 onder a, KRW) is rekening gehouden met de doelen van die richtlijn en van de KRW. Het gaat hierbij specifiek om de richtlijnen genoemd in artikel 10 en bijlage VI, deel A, KRW.

De kosten van sommige van deze maatregelen zijn goed bekend. Zo kunnen de inkomsten van waterschappen uit de zuiveringsheffing (€ 1,2 mld in 2012 voor heel Nederland) worden gehanteerd voor de kosten van waterzuivering voortkomend uit de Richtlijn behandeling stedelijk afvalwater. De inkomsten van drinkwaterbedrijven (€ 1,37 mld in 2012) zijn een goede benadering voor de uitgaven aan de Drinkwaterrichtlijn. Voor andere maatregelen is dit niet mogelijk, bijvoorbeeld de kosten die de agrarische sector maakt om te voldoen aan de eisen van de Nitraatrichtlijn en de Verordening gewasbeschermingsmiddelen.

5.3.2 Overige basismaatregelen

Overige basismaatregelen bestaan uit landelijk beleid dat niet direct voortvloeit uit Europese richtlijnen (artikel 11, lid 3, onder b-1, KRW). In de praktijk is het onderscheid vaak niet duidelijk te maken. Daarnaast geldt dat de maatregelen soms ook gebiedspecifiek worden geconcretiseerd, bijvoorbeeld door middel van vergunningverlening door provincies en waterschappen.

Een indicatie van de kosten van deze maatregelen is moeilijk te geven, doordat de afbakening met de voorgaande paragraaf soms niet duidelijk is. Daarnaast gaat het hier niet alleen om waterkwaliteit maar ook om de andere wateropgaven. Zo zijn de inkomsten van de gemeenten van de rioleringsheffing nauwkeurig bekend (€ 1,36 mld in 2012), maar dit betreft de afvoer van afvalwater en voor een groot deel ook schoon regenwater. De totale kosten van het waterbeheer en een zinvolle onderverdeling wordt jaarlijks gerapporteerd in Water in Beeld (www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2013/05/14/water-in-beeld-2012.html) en is in detail beschreven en bestudeerd door de OECD (www.rijksoverheid.nl/ministeries/ienm/documenten-en-publicaties/rapporten/2014/03/17/oecd-studies-on-water-water-governance-in-the-netherlands-fit-for-the-future.html).

5.3.3 Gebiedsgerichte maatregelen

Waterschappen, Rijkswaterstaat, provincies en gemeenten nemen gebiedsgerichte maatregelen om de toestand van waterlichamen te verbeteren in aanvulling op het landelijke beleid hebben (artikel 11, lid 4, KRW). Vaak zijn KRW maatregelen onderdeel van projecten die meerdere doelen dienen en ook gezamenlijk worden gefinancierd. Zo kan in het kader van gebiedsontwikkeling hermeanderen van een deel van een beek samen gaan met de aanleg van een vistrap, een water retentie gebied en een fietspad. Meekoppelen met andere wateropgaven, natuur, recreatie, cultuurhistorie – de integrale projectaanpak – is de regel. Omwonenden worden vaak nauw betrokken bij de uitvoering. Private partijen doen soms actief mee in de totstandkoming van een project. Dit zijn belangrijke voorwaarden voor kosten-effectiviteit en draagvlak. Tegelijk betekent de gezamenlijke financiering een risico. Als één van de partijen een toezegging niet kan nakomen kan een deel of het hele project soms niet worden uitgevoerd conform eerdere toezeggingen.

Om bovenstaande reden is het vaak niet mogelijk om exact aan te geven hoeveel een bepaalde maatregel kost en wie de kosten draagt. Er is wel een schatting gemaakt door de betrokken overheden te vragen naar de gemiddelde kosten per eenheid van een bepaalde maatregel. Deze gemiddelde kosten zijn voor het stroomgebiedbeheerplan 2009 geschat op basis van de ramingen voor de projecten. Dit is gebruikt om de voortgang van de uitvoering ook financieel uit te drukken. In 2014 zijn de gemiddelde kosten geactualiseerd op basis van kennis van de daadwerkelijke uitgaven voor de projecten. Deze informatie is gebruikt om de kosten voor de gebiedsgerichte maatregelen na 2015 in te schatten.

De investeringskosten van de gebiedsgerichte maatregelen voor 2016 - 2021 wordt geschat op € 65 mln⁵. Hiervan is € 11 mln voor de uitvoering van maatregelen in het hoofdwatersysteem. Een exacte opgave is niet te geven, omdat de maatregel veelal als onderdeel van een groter project in de markt wordt gezet. In 2009 is ingeschat dat voor de periode 2016 - 2027 € 118,9 mln benodigd was. De verschillen kunnen worden verklaard doordat er sprake is van een andere tijdsperiode, door inflatie en actualisatie van de inschatting van de kosten per maatregelgroep op basis van daadwerkelijke uitvoeringskosten en doordat het maatregel-pakket ten opzichte van 2009 is bijgesteld. De kosten van de gebiedsgerichte maatregelen, veelal gericht op de inrichting van watersystemen, vormen veelal een beperkt percentage van de totale kosten van het water(kwaliteits)beheer.

Om de kosten van de gebiedsgerichte maatregelen te dekken is gebruik gemaakt van Europese subsidie-mogelijkheden. Onder andere de volgende subsidiemogelijkheden zijn benut: Het gemeenschappelijk landbouwbeleid kent een subsidieregeling voor agrariërs. De regeling bestaat uit twee pijlers. Pijler 1 gaat voornamelijk over inkomensondersteuning en markt- en prijsbeleid. Pijler 2 biedt gelden voor plattelandontwikkeling (POP). Met name binnen de POP is het mogelijk om KRW maatregelen mede te financieren.

⁵ Ontwerp Afstemmingsnota Schoon en gezond water Noord Nederland, Regionaal Bestuurlijk Overleg Noord Nederland, 5 juni 2014.

Horizon2020 is een subsidieprogramma om innovatie te stimuleren. Innovaties op het gebied van mitigatie en adaptatie aan klimaatverandering en het milieu kunnen ook via H2020 in aanmerking komen voor subsidies. Innovatieve KRW maatregelen kunnen hier dan ook uit worden meegefinancierd. Structuur en Cohesiefondsen. Deze fondsen zijn voornamelijk gericht op het verkleinen van de economische verschillen tussen EU lidstaten. Deels zijn ze ook gericht op het bevorderen van grensoverschrijdende samenwerking. Met name in die categorie zijn er mogelijkheden om KRW maatregelen mede te financieren.

Met het Deltaprogramma bereidt Nederland zich voor op de wateropgaven voor veiligheid en zoetwatervoorziening in de toekomst (www.deltacommissaris.nl/deltaprogramma). Er is een Deltaplan Waterveiligheid en Deltaplan Zoetwater die resulteren in concrete maatregelen. Om synergie tussen de maatregelen te waarborgen, vindt de programmering in samenhang plaats met de maatregelen die primair zijn gericht op waterkwaliteit en een meer natuurlijke inrichting. Realisatie van maatregelen voor veiligheid en zoetwatervoorziening heeft mogelijk effecten op te behalen doelstellingen en effectiviteit van maatregelen uit andere programma's. En omgekeerd. Hierbij wordt met name gedoeld op de Kaderrichtlijn Water, Natura 2000 en het beleid omtrent Waterbeheer 21ste eeuw. Deze effecten zullen vaak positief uitpakken. Zo geeft ruimte voor de rivier ook ruimte aan natuur en kan het vergroten van de grondwatervoorraad of het vasthouden van water in een gebied leiden tot positieve effecten voor natuur (Natura 2000) en de waterkwaliteit (KRW), maar bergt het ook een risico in zich van wateroverlast (WB21).

De regio's brachten in beeld welke inhoudelijke samenhang er bestaat tussen de zoetwatermaatregelen en andere wateropgaven. Hieruit blijkt dat er geen algemene regels te formuleren zijn, maar dat de interactie tussen de maatregelen per gebied kan verschillen. Het betreft dus maatwerk, waarbij de maatregelen vanuit de verschillende programma's op gebiedsniveau moeten worden uitgewerkt en afgestemd. De koppeling wordt uitgewerkt in de waterbeheerplannen.

5.3.4 Extra maatregelen

Door de benedenstroomse ligging van Nederland in de internationale stroomgebieden is Nederland voor het realiseren van de doelen met betrekking tot verontreinigende stoffen mede afhankelijk van maatregelen die door de Europese Commissie in Europees verband verplicht worden gesteld en die in bovenstroomse landen worden genomen. Mede met het oog op het gewenste Europese level playing field en behoud van een concurrerend bedrijfsleven is de inzet van Nederland primair gericht op het maken van benodigde afspraken in internationaal verband.

Daarnaast zijn er diverse nationale initiatieven gericht op verbetering van de waterkwaliteit. Bijvoorbeeld initiatieven vanuit verschillende maatschappelijke organisaties en sectoren, zoals het Deltaplan Agrarisch Waterbeheer van de landbouwsector. Ook is er aandacht voor relatief nieuwe problemen, zoals plastics.

De extra maatregelen worden gezien als onderdeel van artikel 11, lid 5, KRW. De grenzen tussen de maatregelen als bedoeld in artikel 11, leden 3-5 zijn niet altijd scherp. Soms hebben maatregelen die zijn vermeld onder artikel 11, lid 3 een gebiedsgerichte uitwerking en soms passen gebiedsgerichte maatregelen die zijn vermeld bij artikel 11, lid 4 en 5 ook onder artikel 11, lid 3. Indien de prognose van de uitvoering van maatregelen, zoals weergegeven in tabel 5-a, meer dan 100% is, kan dat worden beschouwd als aanvullende maatregelen die zijn genomen als gedurende de planperiode uit monitoringsgegevens of andere gegevens blijkt dat de milieudoelstelling niet gehaald gaat worden (conform artikel 11, lid 5, KRW).

6 Economische analyse

6.1 Inleiding

Water voorziet in de basisbehoeften van de mens en is cruciaal voor de economische ontwikkeling van ons land. Schoon water is ook economisch van grote waarde (figuur 6-a). Een zesde van de Nederlandse economie is in sterke mate watergerelateerd. Bedrijven die functioneren op of aan het water dragen samen meer dan 180 miljard euro bij aan de productiewaarde van onze economie. Het gaat onder andere om de land- en tuinbouw, drinkwaterproductie, procesindustrie, frisdrank- en andere voedingsmiddelenbedrijven, grondstoffenwinning, en niet te vergeten recreatie. Waterrecreatie alleen vertegenwoordigt in Nederland een waarde van 4 miljard euro per jaar. Investerings en innovaties in schoon water kunnen extra waarde creëren, waarde voor de leefomgeving en ook voor de economie. Het biedt kansen om de concurrentiepositie te verstevigen en innovaties bij duurzaam waterbeheer te exporteren over onze grenzen. Ook is voldoende water van goede kwaliteit essentieel voor de natuur in Nederland. Uitvoering van de voorgenomen maatregelen om duurzaam schoon water te bewerkstelligen kost geld, maar levert dus ook baten op.

Figuur 6-a. De blauwe economie (<http://tinyurl.com/jvrwvq2>).

De economische analyse van het watergebruik is geactualiseerd. Deze omvat:

- economische beschrijving van het stroomgebied;
- analyse van de autonome ontwikkelingen;
- beschrijving van de kosten terugwinning van waterdiensten.

Hiermee wordt invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punten 1, 6 en 7.2, KRW. Dit hoofdstuk samen met de analyse en rapportage per waterlichaam, is tevens de invulling van de actualisatie van de stroomgebied-analyse volgens artikel 5 KRW.

6.2 Methode

Om een goed beeld te kunnen krijgen van de resterende opgave voor de komende jaren is het van belang om inzicht te hebben in de ontwikkelingen in de economische sectoren die gebruik maken van grond- en oppervlaktewater. Een belangrijke indicator voor de druk op het milieu (emissies, watergebruik) is de ontwikkeling in de productiewaarde (hoe meer productie, hoe meer milieudruk). Een andere belangrijke economische indicator is de toegevoegde waarde. Deze vertelt iets over de winstgevendheid van een sector en de bijdrage van de sector aan de nationale economie. Tot slot wordt als onderdeel van de economische beschrijving iets gezegd over de ontwikkeling in de werkgelegenheid. Hierbij wordt zowel een beschrijving gegeven van de trends in de afgelopen jaren (2005 - 2011), als de verwachte ontwikkelingen voor de nabije toekomst (2015 - 2027).

Voor de beschrijving van de ontwikkeling van de economische activiteiten in de afgelopen jaren is gebruik gemaakt van gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). De definities en aannames die zij hanteren zijn voor een groot deel afgestemd op Europees niveau (Eurostat). Dit is van belang om de gegevens ook te kunnen gebruiken binnen de internationale stroomgebieden. Daarnaast beschikt het CBS over gedetailleerde informatie over welke economische activiteiten waar plaatsvinden. Hierdoor kunnen de activiteiten worden toegerekend aan de verschillende (deel)stroomgebieden (www.cbs.nl/NR/rdonlyres/27926896-8A38-4152-9DD6-21DDF6857F78/0/2014econbeschrijvingKRWstroomgebiedenpub.pdf).

De scenario's van het Centraal Plan Bureau (CPB) vormen de belangrijkste bouwsteen voor beschrijvingen van de verwachte economische ontwikkelingen in de (nabije) toekomst. Voor de periode tot 2017 is gebruik gemaakt van de macro-economische verkenningen en voor de periode daarna van de lange termijn scenario's. Hiermee wordt aangesloten bij de scenario's die ook worden gebruikt voor andere beleidsterreinen. Het CPB geeft een relatief objectief beeld van de verwachte ontwikkelingen ten opzichte van informatie van belangenorganisaties, waar verwachting en wensbeeld door elkaar heen kunnen lopen. Op basis van interviews met vertegenwoordigers van de diverse sectoren, is de informatie in de CPB scenario's verder aangescherpt. Een verdere uitwerking van de methode en resultaten, bestaande uit een bandbreedte voor de verwachte ontwikkelingen voor de economische sectoren voor de jaren 2015, 2021 en 2027, kan worden gevonden in www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina'/sgbp-2016-2021/@37922/economische-analyses/.

Naast een beschrijving van de ontwikkeling van de economische sectoren die gebruik maken van het water, is ook een analyse uitgevoerd van de kostenterugwinning van waterdiensten. Bij het bepalen van de kosten is niet alleen gekeken naar de investeringen, beheer en onderhoud, maar ook naar de milieu- en hulpbronkosten. De benadering die hierbij is gekozen is dat de kosten die gepaard gaan met het nemen van de mitigerende maatregelen worden gezien als milieu- en hulpbronkosten. Dit zijn de uitgaven van maatregelen die primair zijn bedoeld om het milieu te beschermen inclusief het watermilieu. Deze definitie is praktisch hanteerbaar en sluit aan bij de administratie van milieukosten in Nederland en Europa die ook conform deze definitie plaatsvindt. Het kostenterugwinning percentage is vervolgens berekend door de opbrengsten van de waterdiensten te delen door de totale kosten en de uitkomst met 100% te vermenigvuldigen.

Artikel 9 KRW vraagt lidstaten:

- te zorgen voor adequate prikkels in het waterprijsbeleid voor de gebruikers om de watervoorraden efficiënt te benutten en om een redelijke bijdrage aan de terugwinning van kosten van waterdiensten door watergebruikssectoren, rekening houdend met het beginsel dat de vervuiler betaalt.
- De definitie van waterdiensten en de methode van berekening van kostenterugwinning is gelijk aan die bij het stroomgebiedbeheerplan 2009 zijn gebruikt. Omdat daar gegevens in stonden die betrekking hadden op het jaar 2000, is de analyse in 2013 herhaald met zoveel mogelijk informatie voor het jaar 2012.

De gerapporteerde gegevens zijn zoveel mogelijk ontleend aan en geverifieerd bij de relevante koepelorganisaties en het CBS, maar dit was niet voor alle (onderdelen van de verschillende) waterdiensten mogelijk. Dit geldt vooral voor de eigen dienstverlening. Vandaar dat voor sommige waterdiensten een deel van de informatie is afgeleid en is gewerkt met een bandbreedte voor kostenterugwinningspercentages. Hoe dit is gedaan en een verantwoording voor de aannames kan worden gevonden in eerder genoemde rapportages.

6.3 Ontwikkeling van het watergebruik

Het watergebruik wordt sterk bepaald door de economische ontwikkeling en de ontwikkeling van de bevolking. Ten tijde van het opstellen van het stroomgebiedbeheerplan 2009 was er sprake van economische groei en de verwachting was dat die voorlopig nog wel zou aanhouden ([www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244 nr 1](http://www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp/@28244/item_28244_nr_1)). Echter, sinds 2008 is de economische groei sterk afgenomen. Deze afname is sterker en langduriger dan in de ons omringende landen, het OECD- en EU gemiddelde, vooral door het sterk achterblijven van de binnenlandse vraag (www.oecd-ilibrary.org/urban-rural-and-regional-development/oecd-territorial-reviews-netherlands-2014_9789264209527-en). Na 2009 is sprake van een voorzichtig herstel. Of een stroomgebied goed of minder goed uit de crisis komt, is onder andere afhankelijk van de productiestructuur in het stroomgebied.

Het stroomgebied Eems blijft in bijna alle geanalyseerde tijdsperiodes en op bijna elk vlak (productiewaarde, toegevoegde waarde, werkgelegenheid) achter bij de rest van de Nederlandse economie. Zo is de productiewaarde tussen 2008 en 2011 gemiddeld in Nederland toegenomen met 3%, maar nam deze in het stroomgebied van de Eems af met 1%. De economie presteerde hier voor en na de crisis minder goed dan gemiddeld, maar tijdens de crisis juist beter dan gemiddeld. Dit werd veroorzaakt door een toename van de winning van aardgas uit de bodem. In 2011 was het stroomgebied Eems nog niet volledig op het economische niveau van voor de crisis (tabel 6-a).

Aardgaswinning is een belangrijke bedrijfstak in het stroomgebied van de Eems en daardoor is de prijsontwikkeling van energie in sterke mate bepalend voor de volatiliteit in de totale toegevoegde waarde. De prijsstijging van aardgas heeft in de jaren 2005-2008 geleid tot een toename van de toegevoegde waarde in deze periode en de daarop volgende daling van de energieprijzen tijdens de crisis zorgde voor een daling. Met het aantrekken van de prijzen in 2011, steeg ook de toegevoegde waarde weer.

Opvallend is dat er in 2011 minder wordt verdiend dan in 2008. Vooral in de landbouw, visserij en bosbouw (aandeel 1,4 procent), delfstoffenwinning en overige industrie, bouwnijverheid (aandeel bijna 5 procent) en de dienstverlening lopen de verdiensten terug.

Het arbeidsvolume bleef in 2011 ver achter op het niveau van dat van voor de crisis. De werkgelegenheid in het stroomgebied van de Eems is in de periode 2005-2011 4% kleiner geworden, terwijl de werkgelegenheid landelijk met ruim 4% is toegenomen. Deze daling geldt voor veel verschillende bedrijfstakken. De dienstverlening neemt het grootste deel van de werkgelegenheid voor haar rekening (ruim 75% in 2011). Delfstoffenwinning en overige industrie (aandeel 11%) is daarentegen een arbeidsextensieve bedrijfstak (vooral de gaswinning), hoewel het een belangrijke sector is in termen van toegevoegde waarde en daarmee in de bijdrage aan de nationale economie.

(mld €/j)		Totaal Nederland				
		2005	2008	2010	2011	2011
Landbouw	Akkerbouw	0,17	0,23	0,18	0,17	2,38
	Tuinbouw	0,07	0,10	0,09	0,09	8,97
	Veehouderij	0,25	0,27	0,26	0,27	11,1
	Overige landbouw	0,07	0,09	0,09	0,09	4,35
	Visserij	X	X	X	X	0,4
	Totaal	0,56	0,70	0,62	0,62	27,21
Industrie	Voeding- en genotmiddelenindustrie	0,98	1,20	1,25	1,35	65,88
	Aardolie-industrie, chemische en farmaceutische industrie	1,18	1,50	1,46	1,68	103,3
	Overige industrie	5,61	7,31	6,52	7,04	156,38
Milieudienstverlening	Elektriciteit en waterleiding	1,64	2,50	2,74	2,35	39,06
	Afvalbeheer (exclusief recycling)	0,24	0,24	0,23	0,24	9,39
	Recycling	0,02	0,07	0,09	0,12	1,78
Overig	Bouw	1,63	2,03	1,81	1,81	79,12
	Dienstverlening	13,47	14,86	14,73	14,81	701,07
Totaal		25,35	30,40	29,45	30,01	1.183,19

Tabel 6-a. De ontwikkeling in de productiewaarde in een aantal relevante sectoren in het Eems stroomgebied (miljard € per jaar) voor de jaren 2005, 2008, 2010 en 2011 en Nederland totaal in 2011.

De verwachting is dat de Nederlandse economie in de periode 2012 - 2027 met 11 tot 36 procent groeit. De groei zal vooral worden veroorzaakt door de ontwikkeling van de arbeidsproductiviteit die op haar beurt wordt gestimuleerd door technologische vooruitgang.

De verwachting is dat de productie in het stroomgebied van de Eems tot 2015 nog iets terugzakt. Daarna trekt de productie weer aan. Dit beeld komt in grote lijnen overeen met het landelijke beeld, maar de ontwikkeling in het gebied van de Eems is minder voorspoedig dan gemiddeld. Dit wordt mede veroorzaakt door een verhoudingsgewijs minder sterk ontwikkelde dienstensector.

Verwachte ontwikkelingen in belangrijke economische sectoren:

- De omvang van de landbouw in het stroomgebied van de Eems is gering. De akkerbouw en veehouderij bepalen het beeld. Dit zal in 2027 nog steeds zo zijn. Er wordt rekening gehouden een beperkte groei van de landbouw.
- De visserij in de Eems is relatief zeer beperkt. De negatieve groei van de productie van de visserij zal de komende jaren doorzetten.
- De delfstoffenwinning – waartoe de voor de KRW relevante activiteit zand- en grindwinning wordt gerekend – laat een dalend verloop zien. Een en ander hangt samen met de matige ontwikkeling van de bouw waarvoor deze activiteit een belangrijke toeleverancier is. Qua aandeel in de economie is de delfstofwinning relatief belangrijk voor dit gebied. Dit komt vooral vanwege de aardolie- en aardgaswinning in de provincie Groningen. Zand- en grindwinning vindt slechts beperkt plaats.
- Wat betreft de (sub-)sectoren in de industrie en dienstverlening (die mogelijk belastend zijn voor water), springen de sectoren chemie, basismetaleen en energie er qua productievolume uit. Deze activiteiten groeien de komende jaren verder door, terwijl voor andere industriële activiteiten juist een krimp wordt verwacht.
- De omvang van de drinkwaterproductie zal ongeveer gelijk blijven of iets te dalen door verdere daling van het gemiddeld watergebruik door huishoudens en bedrijven. Voor heel Nederland is geschat dat de drinkwatervraag tot 2040 ongeveer gelijk blijft, met marges voor groei (30%) en krimp (-15%) (www.rivm.nl/Documenten_en_publicaties/Wetenschappelijk/Rapporten/2011/november/Toekomstverkenning_drinkwatervoorziening_in_Nederland).

In het stroomgebied van de Eems woonden in 2011 0,5 miljoen mensen, dat is ongeveer 3% van de totale bevolking in Nederland. Als enige stroomgebied in Nederland is in de periode 2005-2011 sprake van een afname van de bevolking (-0,5%). Voor Nederland als geheel was sprake van een lichte groei van de bevolking gedurende deze periode (2,4%). Voor de periode 2015-2027 wordt verwacht dat de bevolking in het stroomgebied van de Eems licht zal toenemen, met ongeveer 1,5% (tegenover 3,7% landelijk).

6.4 Kostenterugwinning van waterdiensten

Vrijwel alle kosten van waterkwaliteitsbeheer worden gefinancierd door lokale en regionale heffingen van waterschappen en gemeenten en de kostprijs van drinkwater. Nederland onderscheidt vijf waterdiensten:

- Productie en levering van water;
- Inzamelen en afvoeren van hemel- en afvalwater;
- Zuiveren van afvalwater;
- Grondwaterbeheer;
- Regionaal watersysteembeheer.

Voor deze waterdiensten is de kostenterugwinning 96-104%. Zie paragraaf 2.1 van het maatregelprogramma voor een nadere toelichting. Voor alle waterdiensten is het mechanisme van kostenterugwinning wettelijk verankerd. Dit zorgt er voor dat degene die gebruik maakt van een waterdienst, ook de kosten daarvoor draagt en dat de verschillende gebruikers een adequate bijdrage leveren in de kosten van de betreffende waterdienst. Zie paragraaf 2.1 van het maatregelprogramma voor een nadere toelichting.

Artikel 9, lid 1, KRW, noemt ook milieukosten en kosten van de hulpbronnen. Een groot deel van de kosten van de waterdiensten wordt gemaakt ter bescherming van het milieu en kunnen daarom worden gezien als milieukosten. Doordat deze kosten onderdeel uitmaken van de bestaande heffingen, gaat het hier om geïnternaliseerde milieukosten. De kosten van de aanvullende maatregelen kunnen worden gezien als het nog niet geïnternaliseerde deel van de milieukosten. Op het moment dat de maatregelen worden getroffen, worden de kosten die de verschillende partijen maken op de gebruikelijke manier doorberekend in de lasten die verschillende gebruikers betalen. En daarmee zullen ook deze milieukosten uiteindelijk worden geïnternaliseerd. Doordat het watersysteembeheer onder normale omstandigheden ervoor zorgt dat er voldoende water beschikbaar is voor de verschillende gebruiksfuncties is er in Nederland is geen sprake van significante schaarste op grote schaal. Om deze reden worden de hulpbronkosten verwaarloosbaar geacht en niet verder uitgewerkt.

Naast het terugwinnen van gemaakte kosten kan financiering van het waterbeheer ook worden gebruikt om prikkels te geven om duurzaam om te gaan met water. Een voorbeeld hiervan is het beprijzen van drinkwater. Door per m³ watergebruik te betalen ontstaat een prikkel om zuinig om te gaan met water. Prijsprikkels werken echter niet overal. Zo zal een doorsnee gezin de aanwezigheid van werkgelegenheid sterker laten doorwegen in de beslissing waar men wil wonen, dan de kosten voor watersysteembeheer, ook al zijn deze kosten door het moeten leegpompen van diepe polders in de Randstad duidelijk hoger dan op de hoge zandgronden in het oosten van het land. Evenmin wordt men voor het minder vaak naar de wc gaan beloond met een verlaging van de rioolheffing. Dit laatste heeft te maken met het feit dat het grootste deel van de kosten te maken hebben met investeringen in de infrastructuur en niet afhankelijk is van variabele kosten. De mogelijkheden om via prijsprikkels bewustwording en duurzaam gebruik van water te bevorderen worden nader onderzocht naar aanleiding van een studie van de OECD (www.rijksoverheid.nl/ministeries/ienm/documenten-en-publicaties/rapporten/2014/03/17/oecd-studies-on-water-water-governance-in-the-netherlands-fit-for-the-future.html)

6.5 Kosten en baten

De totale kosten van het waterbeheer door publieke organisaties, inclusief drinkwaterbedrijven, in Nederland bedragen € 6,67 mld Euro per jaar (2012, www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/nationaal/water-beeld). Hiervoor dragen waterschappen 42%, drinkwaterbedrijven 21%, gemeenten 20%, het ministerie van IenM 15% en provincies 2%. Wanneer hier de eigen dienstverlening, voornamelijk door industrie en landbouw (bijvoorbeeld voor de winning van water, zuivering, drainage en opslag van water), wordt opgeteld, bedraagt het totaal iets meer dan 7,5 mld. Dit is een kleine 1,3% van het BBP (www.rijksoverheid.nl/ministeries/ienm/documenten-en-publicaties/rapporten/2014/03/17/oecd-studies-on-water-water-governance-in-the-netherlands-fit-for-the-future.html).

De kosten voor het waterkwaliteitsbeheer worden sterk bepaald door de gehanteerde definitie (bereiding van drinkwater, waterzuivering, afvoer via riolering). De gebiedsgerichte KRW maatregelen maken een klein onderdeel uit van kosten van het waterbeheer (ongeveer 5%) en uitvoering van de KRW draagt dan ook zeer gering bij ten aanzien van de ontwikkeling van de lasten. De toekomstige kostenstijging is vooral te verwachten door vervanging van riolering en extra investeringen voor waterveiligheid. Van de totale watergaven van een huishouden (ongeveer € 600 per jaar) gaat ongeveer 5 - 10%⁶ naar gebiedsgerichte KRW maatregelen (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/nationaal/economische-aspecten/economische-o/bekostiging/). Dit bedrag is vergelijkbaar met schattingen van de betalingsbereidheid van burgers voor verbetering van de waterkwaliteit (www.pbl.nl/sites/default/files/cms/publicaties/500140001.pdf tabel 5.5).

⁶ Water in Beeld 2013 p85, Minder dan 50% van de watersysteemheffing gaat naar KRW en daarnaast iets uit algemene middelen

De drinkwatersector schat dat er over heel Nederland in de periode 2015 - 2021 jaarlijks € 35 miljoen extra kosten gemaakt moeten worden door drinkwaterbedrijven bovenop de huidige zuiveringsinspanningen om de toenemende verontreiniging met (nieuwe) chemische stoffen uit drinkwater te houden (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina'/sgbp-2016-2021/ 'Belangrijke waterbeheerkwesties').

Er zijn regionale verschillen in de kosten van de maatregelen. In hoog Nederland is met name afvoer van belang en zijn projecten veelzijdig gericht op beekherstel (oeverinrichting, hermeandering, etc.). In laag Nederland is in verhouding meer stilstaand water in meren en plassen en poldersloten. Daar komt de chemische kwaliteit eerder tot uiting in de biologie. Bovendien zijn in laag Nederland de kosten voor maatregelen ten behoeve van de veiligheid veel groter dan in hoog Nederland (dijken, pompen, waterberging) en die dragen maar weinig bij aan de waterkwaliteit.

Waterbeheer in Nederland staat voor een complexe en unieke uitdaging om te kunnen leven in een land dat grotendeels bestaat uit polders en deels onder zeeniveau. Mede hierdoor wordt het waterbeheer in Nederland al decennia lang (en deels noodgedwongen) integraal beschouwd. Hierdoor is het lastig om een precieze uitsplitsing te geven van hoeveel baat ieder van de gebruikers heeft bij bepaalde elementen van het waterbeheer. Zo is waterpeilbeheer – met de daarvoor noodzakelijke aan- en afvoer van water – van belang voor zowel huiseigenaren (voorkomen paalrot), landbouw (irrigatie, drainage), natuur (bestrijding van verdroging), industrie (koel- en proceswater) en recreatie (pleziervaart). Het is niet goed mogelijk om op basis van kwantitatieve informatie aan te tonen of ieder van deze belanghebbenden precies betaalt naar rato van het belang dat ze hebben bij (in dit voorbeeld) waterpeilbeheer.

Het uitvoeren van de maatregelen leidt tot verbetering van de waterkwaliteit. Dit levert directe baten op in de vorm van een grotere biodiversiteit. Dat wil zeggen een hogere natuurwaarde binnen en buiten de Natura 2000-gebieden: meer soorten algen, waterplanten, macrofauna en vissen. Schoon en helder water in combinatie met aantrekkelijke natuurvriendelijke oevers en andere natte natuurgebieden zorgen ook voor een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit. Dit betekent een betere leefomgeving, betere kwaliteit van wonen en een aantrekkelijk vestigingsklimaat voor bedrijven. Daarnaast leveren de verbetering van de waterkwaliteit en de herinrichting van watergangen een toename van de recreatieve mogelijkheden op. Tenslotte zal de verbetering van de waterkwaliteit leiden tot vereenvoudiging van de zuivering voor drinkwater. Al deze baten hebben vooral een gebruiks- en belevingswaarde met mogelijk positieve effecten op de gezondheid. De belangrijkste verdienste van al deze inspanningen is dat ook toekomstige generaties verzekerd kunnen zijn van voldoende en schoon water, maar ondanks verschillende pogingen blijken baten lastig in geld uit te drukken (www.pbl.nl/publicaties/2008/Kwaliteitvoorlater.

ExantevaluatieKaderrichtlijnWater, www.rijksoverheid.nl/ministeries/ienm/documenten-en-publicaties/rapporten/2014/03/17/oecd-studies-on-water-water-governance-in-the-netherlands-fit-for-the-future.html).

7 Bevoegde autoriteiten en proces

7.1 Inleiding

De lijst van bevoegde autoriteiten in het Nederlandse deel van het internationale stroomgebiedsdistrict kent vier categorieën: rijk, provincie, waterschap en gemeente. In dit hoofdstuk wordt voor iedere autoriteit een omschrijving gegeven van wat diens taken en bevoegdheden zijn. Ook wordt ingegaan op de juridische status en de relevante wetgeving van iedere autoriteit.

Alle partijen hebben intensief samengewerkt aan het opstellen van dit stroomgebiedbeheerplan. Door middel van een actieve betrokkenheid, informatievoorziening en raadpleging van het publiek zijn maatschappelijke organisaties en burgers bij dit proces betrokken, zowel op regionaal, nationaal als internationaal niveau.

Op landelijk niveau zijn conform artikel 14 KRW formeel ter consultatie voorgelegd: het werkprogramma en tijdschema, de belangrijkste waterbeheerkwesties en het ontwerp-stroomgebiedbeheerplan. Verder zijn de ontwerp-plannen van Rijkswaterstaat, provincies en waterschappen ter inzage gelegd.

Hiermee wordt invulling gegeven aan bijlage VII, deel A, punten 8 tot en met 11, KRW.

7.2 Bevoegde autoriteiten

Gemeenten, waterschappen, provincies en het rijk hebben een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de KRW. Alle bestuurslagen zijn daarom bevoegde autoriteit, maar ieder heeft daarbij een eigen verantwoordelijkheid.

Het rijk is verantwoordelijk voor het landelijk beleid en tevens beheerder van de rijkswateren. Operationele beheerstaken worden uitgevoerd door Rijkswaterstaat. Het ministerie van Infrastructuur en Milieu vertegenwoordigt het rijk bij de internationale afstemming. De waterschappen zijn beheerder van de overige oppervlaktewateren. De waterschappen zijn daarnaast ook verantwoordelijk voor het zuiveringsbeheer en het operationele grondwaterbeheer. De provincie stelt doelen vast voor regionale oppervlaktewaterlichamen en voor grondwaterlichamen. De provincie is verantwoordelijk voor het strategische grondwaterbeheer en bevoegd gezag voor drie categorieën grondwateronttrekkingen en infiltraties: de openbare drinkwaterwinning, ondergrondse energieopslag en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar. Provincies en gemeenten zijn aandeelhouder van drinkwaterbedrijven, die verantwoordelijk zijn voor de levering van drinkwater. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor het transport van huishoudelijk afvalwater naar zuiveringsinstallaties via de riolering. Daarnaast hebben zij een hemel- en grondwaterzorgplicht.

De Inspectie Leefomgeving en Transport is toezichthouder en ziet toe op de naleving van nationale en internationale wetten en regels. Daarnaast ziet de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit onder meer toe op de naleving van regelgeving voor de toepassing van mest- en gewasbeschermingsmiddelen, en bij drinkwaterwinningen voor menselijke consumptie. Het rijk of een provincie kan met besluiten of handelingen optreden in plaats van een waterschap of een gemeente. In situaties waarin bovenregionale belangen of internationale verplichtingen spelen, kan de Minister van Infrastructuur en Milieu de toezichtinstrumenten benutten. Provincies houden toezicht op waterschappen en gemeenten en waar nodig kan de provincie gebruik maken van instructies of aanwijzingen.

7.3 Proces

7.3.1 Internationaal

De internationale afstemming en harmonisatie voor alle EU-landen is uitgewerkt in een Common Implementation Strategy. De lidstaten en de Europese Commissie coördineren het werk in de Strategic Coordination Group en diverse onderliggende internationale werkgroepen. Besluitvorming vindt plaats in het overleg met waterdirecteuren van alle lidstaten en de Europese Commissie. Producten zijn richtsnoeren (Guidance Documents, waarin lidstaten en Europese Commissie samen afspreken op welke wijze de richtlijn wordt geïnterpreteerd), en andere veelal technisch inhoudelijke documenten waarin diverse praktijkervaringen zijn beschreven. De producten zijn publiekelijk toegankelijk via <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>.

De afstemming voor de grotere wateren in het hele internationale stroomgebiedsdistrict vindt plaats in de Stuurgroep Eems. Er worden zeven deelstroomgebieden onderscheiden binnen het stroomgebiedsdistrict, waarvan er twee met name relevant zijn voor Nederland, de Eems-Dollard en Oost-Groningen-Drenthe (Nedereems).

Nederland heeft samen met Duitsland in 2009 een gezamenlijk (gecoördineerd) overkoepelend internationaal deel van het stroomgebiedbeheerplan vastgesteld (ook wel aangeduid deel A). Daarbij ligt de focus op een aantal internationaal afgestemde beheerkwesties. Dit zijn:

- vermindering van eutrofiëring;
- vermindering van de toevoer van verontreinigende stoffen;
- vermindering van de zoutbelasting;
- vermindering van vertroebeling;
- verbetering van de vispasseerbaarheid en verbetering van de structurele diversiteit van de wateren;
- het internationale deel A van het stroomgebiedbeheerplan Eems voor de periode 2016 - 2021 is een vervolg op het stroomgebiedbeheerplan van de vorige periode.

Duitsland is voornemens een Masterplan Ems uit te voeren. Dit plan wordt eind 2014 politiek vastgesteld. Het plan bevat onderdelen die ook de ecologische toestand in het Nederlandse deel van de Eems Dollard kan verbeteren.

7.3.2 Nationaal

Bij de implementatie heeft de Stuurgroep Water een belangrijke rol. Deelnemers aan dit overleg zijn het rijk, vertegenwoordigers van de Regionale Bestuurlijke Overleggen, de koepelorganisaties van provincies (Interprovinciaal Overleg), waterschappen (Unie van Waterschappen) en gemeenten (Vereniging van Nederlandse Gemeenten) en de drinkwatersector. De Stuurgroep Water wordt voorgezeten door de Minister van Infrastructuur en Milieu. De Stuurgroep Water stelt de landelijke kaders vast voor de regionale uitvoering in de vier Nederlandse stroomgebieden.

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water zijn nadere afspraken gemaakt over de coördinatie en verantwoordelijkheden (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/bestuursakkoord/). Provincies en waterschappen hebben dit voor de KRW uitgewerkt in een handreiking. De OECD heeft de samenwerking tussen de verschillende overheden en andere partijen in detail bestudeerd en in het algemeen positief gewaardeerd (www.rijksoverheid.nl/ministeries/ienm/documenten-en-publicaties/rapporten/2014/03/17/oecd-studies-on-water-water-governance-in-the-netherlands-fit-for-the-future.html).

Ter voorbereiding van de actualisatie van het stroomgebiedbeheerplan 2009 is in 2010 een uitgebreide evaluatie uitgevoerd. Deze evaluatie richtte zich zowel op het nationale proces (waaronder het gevolgde trechtersvormige proces via de Decernota's 2005 en 2006 en de Ex ante Evaluatie 2008), de regionale gebiedsprocessen alsook de grensoverschrijdende samenwerking. Naast ca. 50 diepte-interviews zijn ca. 1000 personen via een schriftelijke enquête bevestigd. Op basis van de evaluatie is het werkprogramma 2010-2015 opgesteld (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/). De uitvoering van de maatregelen in de periode 2010-2015 is nauwlettend gevolgd. Jaarlijks is de Tweede Kamer geïnformeerd over de voortgang van de uitvoering via Water in Beeld. In december 2012 is een formele tussenrapportage opgesteld voor de Europese Commissie (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/sgbp).

Als uitvloeisel van het stroomgebiedbeheerplan 2009 is een Innovatieprogramma KRW opgezet en uitgevoerd in de jaren 2010-2012 (zie paragraaf 5.2). De resultaten van de onderzoeksmaatregelen zijn als input gebruikt bij het opstellen van de huidige maatregelenprogramma's.

Het stroomgebiedbeheerplan en de bijbehorende samenvatting van het maatregelprogramma is gemaakt door het rijk als onderdeel van het Nationaal Waterplan, maar is voor een belangrijk deel gebaseerd op informatie die de overheden gezamenlijk hebben aangeleverd. Het Beheer- en Ontwikkelplan van Rijkswaterstaat bevat informatie over de rijkswateren (www.rijkswaterstaat.nl/water/plannen_en_projecten/bprw).

7.3.3 Regionaal

In elk (deel)stroomgebied is een Regionaal Bestuurlijk Overleg (RBO) ingesteld voor de bestuurlijke afstemming. Alle regionale overheden zijn hierin betrokken en het rijk is vertegenwoordigd. In het RBO wordt afstemming gezocht over de systeemanalyse, doelen en de maatregelen, besluiten liggen voor aan de individuele besturen. Naast KRW worden ook andere water-gerelateerde onderwerpen geagendeerd.

De voorbereiding van dit overleg vindt plaats in het Regionaal Ambtelijk Overleg, waaronder een aantal werkgroepen actief zijn. Per subwerkgebied was ook een klankbordgroep actief met daarin vertegenwoordigd de verschillende belanghebbenden uit het gebied. Deze klankbordgroepen hebben de Regionaal Bestuurlijk Overleggen geadviseerd.

Elke regionale overheid heeft tevens de informatie van het stroomgebiedbeheerplan in meer gedetailleerde vorm opgenomen in haar waterplannen (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/handboek-water-o/wetgeving/waterwet/plannen). De regionale waterplannen van de provincies

(voor 2010-2015) zijn te vinden op www.helpdeskwater.nl/algemene-onderdelen/structuur-pagina'/zoeken-site/@31640/regionale) en de waterbeheerplannen van de waterschappen (voor 2010-2015) op www.helpdeskwater.nl/algemene-onderdelen/structuur-pagina'/zoeken-site/@33009/waterbeheerplannen). Deze plannen bevatten informatie over regionale oppervlaktewateren en het grondwater. Gemeentelijke maatregelen kunnen zijn vastgesteld in een college- en/of raadsbesluit, in gemeentelijke rioleringsplannen, in gemeentelijke structuurvisies of stedelijke waterplannen.

Hiermee bestaat de kans dat de informatie versnipperd is. Daarom zijn 'factsheets' gemaakt met informatie per oppervlakte- en grondwaterlichaam (www.waterkwaliteitsportaal.nl). De factsheets zijn vastgesteld als onderdeel van de genoemde plannen, voor de onderdelen waarvoor het bestuursorgaan verantwoordelijk is.

7.4 Raadpleging publiek

Waterschappen, gemeenten, provincies en het rijk hebben intensief samengewerkt aan het opstellen van dit stroomgebiedbeheerplan. Door middel van een actieve betrokkenheid, informatievoorziening en raadpleging van het publiek zijn maatschappelijke organisaties en burgers bij dit proces betrokken, zowel op regionaal, nationaal als internationaal niveau. Vooral de door de waterbeheerders georganiseerde gebiedsprocessen zijn belangrijk geweest om alle betrokkenen mee te nemen bij het formuleren van doelen en maatregelen. Hiermee is invulling gegeven aan artikel 14 KRW.

7.4.1 Nationaal

Nederlanders zijn goed geïnformeerd over wateropgaven in vergelijking met andere Europese lidstaten. Daarbij wordt waterkwaliteit veel minder als een probleem gezien als gemiddeld binnen Europa. Tenslotte zijn Nederlanders binnen Europa het meest van mening dat de waterkwaliteit in de afgelopen 10 jaar is verbeterd (ec.europa.eu/environment/pdf/fl_344_sum_en.pdf).

In het landelijke Overlegorgaan Infrastructuur en Milieu, een onderdeel van de Directie Participatie van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu, is de afgelopen jaren frequent gesproken over de hoofdlijnen van het waterkwaliteitsbeleid en de uitvoering en actualisatie van het stroomgebiedbeheerplan in het bijzonder. In dit overlegorgaan zijn de belangrijkste landelijk opererende maatschappelijke organisaties vertegenwoordigd. Daarnaast heeft het rijk drie series met themabijeenkomsten georganiseerd met de maatschappelijke organisaties. In 2011 stond het werkprogramma en tijdschema centraal bij de themabijeenkomsten, maar ging er ook veel aandacht uit naar de gevolgen van de economische crisis op de uitvoering van de lopende plannen. In 2013 ging het over de resterende opgave voor het waterkwaliteitsbeheer en de kostenterugwinning. In 2015 staat het ontwerp-stroomgebiedbeheerplan centraal. Er zijn aparte thema bijeenkomsten georganiseerd met de maatschappelijke organisaties voor industrie, landbouw, drinkwater en met een combinatie van natuur, recreatie en visserij.

Een belangrijk resultaat van de eerste serie themabijeenkomsten was dat de maatschappelijke organisaties zelf wilden aangeven wat naar hun opvatting de resterende opgave zijn (conform artikel 14, lid 1, onder b, KRW). Om die reden hebben zij zelf een bijdrage geleverd aan het document belangrijke waterbeheerkwesties. Een ander belangrijk resultaat van de themabijeenkomsten en een aanvullende analyse was de relatie van de perceptie van de toestand van de waterkwaliteit door de maatschappelijke organisaties en door de KRW methode (figuur 7-a).

Om naast actieve betrokkenheid van maatschappelijke organisaties ook betrokkenheid van individuele burgers te bevorderen, zijn op landelijk niveau verschillende initiatieven en projecten opgestart. Van 2004 - 2012 liep de campagne 'Nederland leeft met Water'. Deze breed opgezette campagne had als doel Nederlanders bewust(er) te maken van de betekenis van schoon en veilig water en om hun actieve betrokkenheid bij het waterbeleid te vergroten. Een belangrijk element vormt het gebruik van massamedia (billboards, advertenties, tv-spotjes). Sinds 2008 is het merkbeeld van de campagne Nederland als drijvend vlot. Dit beeld symboliseert onze afhankelijkheid van schoon en veilig water, maar ook de dilemma's welke

samenhangen met waterbeheer in ons dichtbevolkte land. In 2013 is de campagne aangepast naar 'Nederland werkt met Water' om ieders eigen rol te benadrukken bij veilig, voldoende en schoon water en in 2014 is de publiekscampagne 'Ons water' gestart.

	Chemie	Ecologie oppervlaktewater	Grondwater-kwantiteit
Kaderrichtlijn Water	Bijna goed	Overwegend niet goed	Goed
Belangenpartijen			
Drinkwater	Onvoldoende	Voldoende m.u.v. watertemperatuur	Voldoende
Landbouw	Voldoende	Voldoende m.u.v. verzilting en bacteriologisch	Voldoende mits berekening mogelijk blijft
Industrie	Voldoende	Voldoende mits koeling mogelijk blijft	Voldoende
Natuur, recreatie, visserij	Onvoldoende (consumptie paling)	Overwegend niet goed	Natuur: verdroging

Figuur 7-a. Perceptie van waterkwaliteit volgens het toestandsoordeel 2009 en volgens belangenpartijen.

Steeds meer informatie wordt uitgewisseld via sociale media. Eind 2011 is verkend wat er rond waterkwaliteit speelt op de sociale netwerken. Omdat dat beperkt was en om de discussie te bevorderen, zijn vervolgens korte filmpjes gemaakt die een belasting of een maatregel belichten. Tevens is een handreiking verspreid voor waterbeheerders om zelf dergelijke filmpjes te maken en daarmee de interactie met burgers te verbreden (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water).

Er zijn diverse landelijke bijeenkomsten georganiseerd om in gesprek te gaan over de implementatie van de KRW. Enkele voorbeelden:

- **21 juni 2012:** Symposium in Deventer over de ambitie voor de komende planperiode. De bijeenkomst was gekoppeld aan de opening van de herinrichting van het Zandweteringpark, waar provincie, waterschap en gemeente samen ruimte hebben gemaakt voor hermeandering van de beek, een vistrap en verbeterde recreatieve mogelijkheden.
- **5 september 2012:** Internationaal symposium in 's Hertogenbosch: The River of Dreams; Connecting people and knowledge in border-crossing water management.
- **12 maart 2013:** Innovation event in 's Hertogenbosch met presentatie van de resultaten van het KRW Innovatieprogramma.
- **27 maart 2014:** Presentatie van de tussenstand van het Deltaplan Agrarisch Waterbeheer in Driebergen/Zeist.
- **4 april 2014:** Symposium 'Hoe schoon willen we ons water' door maatschappelijke organisaties voor sportvisserij, waterrecreatie en natuur. Centraal stond de vraag welke eindbeelden verwacht mogen worden na uitvoering van de maatregelen. De aanleiding wordt gevormd doordat in bepaalde meren overlast door waterplanten voor vaar-recreatie optreedt en het visbestand voor hengelsport en beroepsvisserij sterk terug loopt.
- **24 mei 2014:** World Fish Migration Day (www.worldfishmigrationday.com/).

Onderwerpen gerelateerd aan de KRW maken vaak onderdeel uit van werkbezoeken van de verantwoordelijke bewindspersonen of directeur-generaal aan de regio.

Daarnaast is er regelmatig aandacht in landelijke pers. Zo is op 21 oktober 2012 in het programma Vroege Vogels op Radio 1 aandacht besteed aan de vismonitoring voor de KRW ([vroegevogels.vara.nl/Fragment.150.o.html?&tx_ttnews\[tt_news\]=361568&cHash=2e54f9fe8f1c3f5a0e005525867b301b](http://vroegevogels.vara.nl/Fragment.150.o.html?&tx_ttnews[tt_news]=361568&cHash=2e54f9fe8f1c3f5a0e005525867b301b)).

Actieve betrokkenheid van de politiek verloopt middels Algemene Overleggen. Dit vindt minstens twee maal per jaar plaats. Voor de zomer staat de voortgang van de uitvoering van het stroomgebiedbeheerplan 2009 centraal, terwijl in het najaar gekoppeld aan de begrotingsbehandeling de ambitie voor de volgende jaren veel aandacht krijgt. De Kamerleden worden voorafgaand aan de Algemene Overleggen geïnformeerd door de beantwoording van specifieke Kamervragen of door algemene brieven van de bewindspersoon. Informatie over correspondentie van en naar de Kamerleden is over waterkwaliteit is te vinden onder

https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/27625?_page=1&sorttype=1&sortorder=4. Voor aanpalende dossiers (bijvoorbeeld waterveiligheid en zoetwatervoorziening, landbouwbeleid ten aanzien van meststoffen en gewasbeschermingsmiddelen, visserijbeleid) geldt een vergelijkbare wijze van betrokkenheid door de politiek.

Er is specifieke informatie verstrekt aan de politieke partijen middels technische briefings. Op 23 april 2013 heeft een dergelijke briefing plaatsgevonden over de inbreukprocedure rond waterdiensten en kosten terugwinning. Op 5 juni 2013 heeft het Planbureau voor de Leefomgeving via een technische briefing nader geïnformeerd over hun evaluatie van het waterkwaliteitsbeleid (www.pbl.nl/publicaties/2012/kwaliteit-voor-later-2-evaluatie-van-het-waterkwaliteitsbeleid).

Om het publiek en de politiek te informeren over de implementatie van de KRW, zijn er op nationaal niveau verschillende nota's, programma's en standpunten uitgebracht. Deze omvatten zowel de voortgang van de uitvoering van het stroomgebiedbeheerplan 2009 als de voorbereiding op de actualisatie van de plannen. Bijvoorbeeld:

- Jaarlijks de voortgang van de uitvoering van het stroomgebiedbeheerplan 2009 via Water in Beeld (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/nationaal/water-beeld).
- **December 2012**; Werkprogramma Stroomgebiedbeheerplannen 2015 met proces, tijdsplan, informatiementen en mijlpalen in de aanloop naar het stroomgebiedbeheerplan voor de periode 2016 - 2021 (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water).
- **Juni 2013**; Kamerbrieven met de ambitie ten aanzien van de KRW-opgaven als opmaat naar actualisatie van het stroomgebiedbeheerplan (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-27625-292.html>) en de aanpak van geneesmiddelen in het water (<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-27625-305.html>).
- **September 2013**; Belangrijke Waterbeheerkwesties met een overzicht van werkprogramma, tijdschema en belangrijkste beheerskwesties (www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water/2016-2021/aanvullende-pagina'/sgbp-2016-2021).
- **Juni 2014**; Kamerbrief waterkwaliteit en drinkwater (https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/27625?_page=1&sorttype=1&sortorder=4 pm en www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2014/04/25/beleidsnota-drinkwater-schoon-drinkwater-voor-nu-en-later.html).
- **December 2014**; Ontwerp-stroomgebiedbeheerplan en maatregelprogramma.
- **December 2015**; Stroomgebiedbeheerplan en maatregelprogramma.

Een belangrijk medium voor het verschaffen van informatie op nationaal niveau is in Nederland de website www.helpdeskwater.nl/onderwerpen/wetgeving-beleid/kaderrichtlijn-water. Op deze website is veel informatie specifiek over de KRW te vinden, waaronder de bovenstaande documentatie. De website is intensief gebruikt voor het communiceren van ontwikkelingen en het beschikbaar stellen van geraadpleegde documenten en links met informatie tijdens het opstellen van het (ontwerp-) stroomgebiedbeheerplan. De meest bekeken inhoudelijke pagina's in 2013 is het onderwerp Waterwet met bijna 20.000 hits. De Kaderrichtlijn Water volgt hierna met meer dan 13.300 hits. In 2013 zijn 3482 vragen gesteld aan de Helpdesk Water. Hierbij bleek het thema monitoring de koploper met vooral vragen over waterkwantiteits- en waterkwaliteitsgegevens en de interpretatie hiervan.

Voorbeelden van andere nationale websites die het publiek informeren en betrekken bij het waterbeheer in Nederland zijn www.pbl.nl/dossiers/water, www.stowa.nl en www.informatiehuyswater.nl. Daarnaast verschijnen er regelmatig publikaties in vakbladen en tijdschriften waarmee het publiek wordt geïnformeerd, zoals vakbladh2o.nl en het digitale www.waterforum.net.

In het Waterbesluit is bepaald dat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is op:

- het werkprogramma en tijdschema;
- de belangrijkste waterbeheerkwesties;
- het ontwerp-stroomgebiedbeheerplan en de andere nationale water(beheer)plannen.

Daarbij zijn specifieke randvoorwaarden opgenomen voor consultatie van het publiek. Iedereen dient de gelegenheid te hebben om zienswijzen kenbaar te maken. De stukken worden openbaar gemaakt door: – kennisgeving in de Staatscourant; – kennisgeving in minimaal één landelijk dagblad; – fysiek beschikbaar

op het adres van het bestuursorgaan. Voor het werkprogramma met tijdschema en de belangrijke waterbeheerkwesties geldt op grond van artikel 4.1, lid 3, van het Waterbesluit dat ter inzage legging zowel bij het rijk als bij de provincies dient te geschieden. Daarnaast zijn de documenten via internet beschikbaar gesteld.

De inspraakbepalingen die zijn opgenomen in de Nederlandse wetgeving geven mede invulling aan de bepalingen uit het Verdrag van Aarhus en artikel 14 van de KRW.

Het rijk heeft in de periode van 22 maart tot en met 21 september 2012 het werkprogramma met het tijdschema voor het opstellen van het stroomgebiedbeheerplan in de inspraak gelegd. Zienswijzen konden zowel schriftelijk als mondeling via het Centrum Publieksparticipatie kenbaar worden gemaakt. Er zijn negen reacties op het document gekomen. Er is een algemeen verslag opgesteld door het Centrum Publieksparticipatie. De insprekers zijn geïnformeerd middels een brief en er zijn enkele gesprekken gevoerd. Het werkprogramma is op onderdelen aangepast en daarna vastgesteld.

Het rijk heeft in de periode van 22 december 2012 tot en met 21 juni 2013 het document met de belangrijke waterbeheerkwesties voor de actualisatie van het stroomgebiedbeheerplan in de inspraak gelegd. Het betrof één document voor alle nationale delen van de vier stroomgebieden. Het document is opgesteld in nauwe samenwerking met de maatschappelijke organisaties. Het is opgebouwd uit:

- belangrijke waterbeheerkwesties die konden worden geïdentificeerd op grond van het stroomgebiedbeheerplan 2009 en het bijbehorende internationale deel;
- een samenvatting van de evaluatie uitgevoerd van het waterkwaliteitsbeleid door het Planbureau voor de Leefomgeving (www.pbl.nl/publicaties/2012/kwaliteit-voor-later-2-evaluatie-van-het-waterkwaliteitsbeleid);
- afzonderlijke bijdragen van de maatschappelijke organisaties die de belangen vertegenwoordigen van drinkwater, industrie, energie/waterkracht, landbouw, natuur, sportvisserij, beroepsvisserij en beroepsscheepvaart.

Er zijn 5 reacties binnengekomen, waarvan één uit het buitenland. Er is een algemeen verslag opgesteld door het Centrum Publieksparticipatie. De insprekers zijn geïnformeerd middels een brief. De reacties hebben niet geleid tot aanpassingen. Na actualisatie van het document is deze vastgesteld.

Het ontwerp-stroomgebiedbeheerplan Eems is op 22 december 2014 gepubliceerd, als onderdeel van het nationaal waterplan. Voor deze plannen geldt een inspraaktermijn van zes maanden. Gelijktijdig loopt de inspraakprocedure van de nationale delen van de ontwerp-stroomgebiedbeheerplannen Rijn, Maas en Schelde. Ook zijn het ontwerp-Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren en de ontwerp-(water) plannen van provincies en waterschappen gepubliceerd voor inspraak. Voor de inspraakprocedures van deze plannen gold echter een inspraaktermijn van zes weken.

In totaal zijn er pm zienswijzen (inspraakreacties) op de vier Nederlandse ontwerp-stroomgebiedbeheerplannen binnengekomen, waarvan pm van toepassing op alle stroomgebieden en pm zienswijzen specifiek voor de Eems.

7.4.2 Regionaal

Bij uitvoering van de maatregelen uit het stroomgebiedbeheerplan 2009 is ruim aandacht besteed aan het informeren en betrekken van bewoners en maatschappelijke organisaties. Dat geldt in het bijzonder voor projecten met inrichtingsmaatregelen. Hierbij is met uiteenlopende communicatiemiddelen informatie gegeven over de noodzaak van de maatregelen en aard van de werkzaamheden. Ook zijn in veel gevallen bijeenkomsten en andere inspraakactiviteiten georganiseerd. Deze activiteiten waren in de eerste plaats gericht op direct omwonenden en betrokkenen. Vaak zijn na uitvoering excursies naar het gebied georganiseerd. Op de websites van de waterbeheerders en in de regionale kranten zijn uitgevoerde maatregelen onder de aandacht gebracht.

Er is jaarlijks (2010 - 2013) een bijeenkomst voor de Klankbordgroep georganiseerd. Hier is de gang van zaken rond de uitvoering en de voortgang van de projecten besproken. Daarnaast is jaarlijks een veldbezoek gehouden. In de Klankbordgroep zijn circa 20 maatschappelijke organisaties vertegenwoordigd en ook de gemeenten.

Bij de voorbereiding van het stroomgebiedbeheerplan 2015 ligt het accent van actieve betrokkenheid bij het betrekken van maatschappelijke organisaties en de gemeenten. Bewoners zijn betrokken via dorpsraden of gebiedscommissies. In Nedereems hebben de waterschappen in samenwerking met de provincies per beheergebied gezamenlijke gebiedsprocessen voor oppervlaktewater en grondwater georganiseerd. In alle gebieden is sprake van een goede betrokkenheid van maatschappelijke organisaties, in de vorm van bijeenkomsten. Waterschap Noorderzijlvest heeft één deelgebieden onderscheiden dat onderdeel uitmaakt van Nedereems. Bij waterschap Hunze en Aa's zijn in 6 deelgebieden gebiedsbijeenkomsten georganiseerd. Bij Hunze en Aa's en NZV zijn integrale maatregelen voorgelegd. Op de bijeenkomsten is niet alleen naar de KRW gekeken maar ook naar de stand van zaken en eventuele maatregelen voor veiligheid, wateroverlast, watertekort, zwemwaterkwaliteit en Natura 2000/PAS. In de meeste gebieden wordt nadrukkelijk gestreefd naar uitvoering van maatregelen in samenwerking met maatschappelijke partners (co-creatie). In de gebiedsbijeenkomsten voor oppervlaktewater is ook aandacht besteed aan de opgaven en voortgang van maatregelen van KRW grondwater.

7.5 Juridische status en relevante wetgeving

In de Waterwet zijn de onderlinge toezichtverhoudingen van de verschillende betrokken overheden geregeld. Deze toezichtinstrumenten komen voort uit de Waterwet, maar ook uit hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. Voorts zijn in het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water afspraken gemaakt over de coördinatie. Op gemeenten rust een hemel- en grondwaterzorgplicht, zoals in januari 2008 vastgelegd via de 'Wet gemeentelijke watertaken' in de Wet op de waterhuishouding.

In de Nederlandse Waterwet is uitdrukkelijk gewaarborgd dat de internationale intergouvernementele afspraken doorwerken in de nationale planning.

Zoals in de Implementatiewet EG-Kaderrichtlijn Water is vermeld, zijn de wettelijke bevoegdheden van verschillende bestuursorganen met betrekking tot het waterbeheer die reeds van kracht waren voor de totstandkoming van die implementatiewet ook van toepassing bij de uitvoering van de KRW. Enige aanvullende wettelijke voorzieningen die nodig zijn ter voldoening aan specifieke voorschriften van de KRW zijn opgenomen in de genoemde implementatiewet. Hieronder volgt een overzicht in welke wetten bevoegdheden zijn te vinden:

- Instellingswetgeving: Grondwet, Koninklijk besluit.
- Wetgeving voor taken ten behoeve van de KRW: Waterwet, Wet bodembescherming, Wet milieubeheer (Deze opsomming betreft enkel de formele wetten. Van toepassing zijnde Algemene maatregelen van bestuur en verordeningen van provincies, waterschappen en gemeenten zijn niet opgenomen).
- Wetgeving voor taken die relevant zijn voor de KRW: Ontgrondingenwet, Wet ruimtelijke ordening, Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden.

De wetteksten zijn verkrijgbaar via wetten.overheid.nl.

De chemische normen en de goede ecologische toestand van oppervlaktewatertypen, en de chemische normen en kwantitatieve toestand voor grondwater zijn als milieukwaliteitseisen vastgelegd in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water. Dit geldt ook voor normen met betrekking tot oppervlaktewater gebruikt voor de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water. Monitoringsindicatoren die aangeven wanneer is voldaan aan de ecologische toestand van oppervlaktewatertypen zijn opgenomen in de ministeriële regeling monitoring. Afgeleide ecologische doelen zijn als doelstellingen voor de KRW opgenomen in de waterplannen van rijk en provincies.

Bijlagen

Bijlage 1

Oppervlaktewaterlichamen, met type, status, waterlichaam-specifieke doelen en toepassing van uitzonderingsbepalingen

Deel A.

Oppervlaktewaterlichamen naar type en de specifieke doelen voor de biologische- en fysisch-chemische kwaliteitselementen).

	Macrofauna	Overige waterflora	Vis	Fytoplankton	fosfor totaal	stikstof totaal	stikstof anorganisch	chloride	chloride	Temperatuur	Zuurgraad	Zuurgraad	Verzadigingsgraad	Verzadigingsgraad	Doorzicht
	>=	>=	>=	>=	<=	<=	<=	>=	<=	<=	>=	<=	>=	<=	>=
K1															
Eems-Dollard (kustwater)	0,60			0,60			0,46			25			60		
M14															
Damsterdiep-Nieuwediep	0,53	0,53	0,48	0,60	0,20	3,00		300	900	25	5,5	8,5	60	120	0,50
Hondshalstermeer	0,53	0,55	0,30	0,50	0,20	4,00			400	25	5,5	8,5	60	120	0,30
Maren-DG Fivelingo	0,53	0,54	0,48	0,60	0,22	3,00		500		25	5,5	8,5	60	120	0,60
Oldambtmeer	0,60	0,60	0,55	0,60	0,10	4,00			200	25	5,5	8,5	60	120	0,60
Schildmeer	0,60	0,46	0,50	0,60	0,10	3,50			200	25	5,5	8,5	60	120	0,60
Zuidlaardermeer	0,60	0,50	0,40	0,60	0,10	2,20			40	25	5,5	8,5	60	120	0,60
M30															
NO Kustpolders	0,45	0,45	0,40	0,60		4,00		750		25	6,0	9,0	60	120	0,50
M6a															
Boezemkanalen Duurswold	0,60	0,60	0,60	0,60	0,15	4,00			400	25	5,5	8,5	60	120	0,40
Boezemkanalen Oldambt	0,60	0,46	0,60	0,60	0,15	4,00			400	25	5,5	8,5	60	120	0,30
Kanaal Fiemel	0,51	0,42	0,60	0,49	0,20	4,00			400	25	5,5	8,5	60	120	0,30
Kanalen Hunze / Veenkolonien	0,60	0,51	0,60	0,60	0,15	3,00			100	25	5,5	8,5	60	120	0,40
Kanalen Westerwolde	0,60	0,50	0,55	0,60	0,15	3,50			100	25	5,5	8,5	60	120	0,40
M7b															
Boezemkanalen Eemskanaal Winschoterdaip	0,34	0,16	0,39	0,57	0,20	4,00			400	25	5,5	8,5	60	120	0,40
Noord-Willemskanaal	0,41	0,40	0,60	0,60	0,20	4,00			100	25	5,5	8,5	60	120	0,40
O2															
Eems-Dollard	0,54	0,21	0,51	0,60			1,33			25			60		
R12															
Mussel Aa / Pagediep	0,42	0,60	0,09		0,15	3,00			60	25	4,5	6,5	70	120	
R5															
Drentse Aa	0,60	0,53	0,35		0,10	2,20			30	25	5,5	8,5	70	120	
Hunze	0,60	0,59	0,25		0,10	3,50			30	25	5,5	8,5	70	120	
Westerwoldsche Aa Zuid / Ruiten Aa / Runde	0,60	0,56	0,25		0,10	3,00			60	25	5,5	8,5	70	120	
R7															
Westerwoldsche Aa Noord	0,50	0,50	0,31		0,15	5,00			200	25	6,0	8,5	70	120	

Deel B.

Oppervlaktewaterlichamen met status (artikel 4.3 KRW) en de toepassing van uitzonderingsbepalingen (artikel 4.4 - 4.7 KRW).

	4.3	4.3a	4.3b	4.4	4.5	4.6	4.7
	Natuurlijk Sterk veranderd Kunstmatig	Activiteiten waarvoor water wordt opgeslagen, zoals drinkwatervoorziening, energieopwekking of irrigatie Andere even duurzame activiteiten voor menselijke ontwikkeling Milieu in brede zin Waterhuishouding, bescherming tegen overstromingen, afwatering Scheepvaart, met inbegrip van havenfaciliteiten, of recreatie	Ja, alternatieven hebben meer negatieve effecten op het milieu Ja, onevenredig hoge kosten Ja, technisch onhaalbaar	Natuurlijke omstandigheden Onevenredig kostbaar Technisch onhaalbaar	Doelverlaging	Natuurlijke omstandigheden Ongelukken Overmacht	Nieuwe veranderingen
Rijkswaterstaat							
Eems-Dollard	x		x x	x x			
Eems-Dollard (kustwater)	x			x x			
Waterschap Hunze en Aa's							
Boezemkanalen Duurswold	x			x			
Boezemkanalen Eemskanaal Winschoterdaip	x			x			
Boezemkanalen Oldambt	x			x			
Drentse Aa	x	x	x x x	x x x			
Hondshalstermeer	x				x		
Hunze	x	x	x x x	x x x			
Kanaal Fiemel	x			x			
Kanalen Hunze / Veenkolonien	x			x x x			
Kanalen Westerwolde	x			x			
Mussel Aa / Pagediep	x	x	x x x	x			
Noord-Willemskanaal	x			x x x			
Oldambtmeer	x			x			
Schildmeer	x	x	x x x	x			
Westerwoldsche Aa Noord	x	x x	x x x	x			
Westerwoldsche Aa Zuid / Ruiten Aa / Runde	x	x	x x x	x			
Zuidlaardermeer	x	x	x x x	x x x			
Waterschap Noorderzijlvest							
Damsterdiep- Nieuwediep	x			x x			
Maren-DG Fivelingo	x			x x			
NO Kustpolders	x			x x			

Bijlage 2

Doelen chemische toestand van oppervlaktewaterlichamen

In de kolommen zijn achtereenvolgens aangegeven:

1. het nummer van de prioritaire stof in de kaderrichtlijn water en de richtlijn prioritaire stoffen
2. het CAS-nummer (zie noot 1)
3. het EU-nummer (zie noot 2)
4. de naam van de prioritaire stof en de aanwijzing van prioritaire stoffen als gevaarlijke stof (voor de desbetreffende stof aangeduid met (X)) Wanneer groepen van stoffen zijn geselecteerd, worden, tenzij anders vermeld, typische voorbeelden daarvan gebruikt bij het bepalen van de milieukwaliteitseisen.
5. JG-MKE: Europese milieukwaliteitseis voor water, uitgedrukt als jaargemiddelde in de eenheid [$\mu\text{g}/\text{l}$]. Tenzij anders is aangegeven, is deze van toepassing op de totale concentratie van alle isomeren
6. JG-MKE: Europese milieukwaliteitseis voor water, uitgedrukt als jaargemiddelde in de eenheid [$\mu\text{g}/\text{l}$]. Tenzij anders is aangegeven, is deze van toepassing op de totale concentratie van alle isomeren
7. MAC-MKE: Europese milieukwaliteitseis voor water, uitgedrukt als maximaal aanvaardbare concentratie in de eenheid [$\mu\text{g}/\text{l}$]
Wanneer voor de MAC- MKE nvt (niet van toepassing)” wordt aangegeven, worden de JG-MKN-waarden verondersteld bescherming te bieden tegen kortdurende verontreinigingspieken in continue lozingen, aangezien deze aanzienlijk lager zijn dan de op basis van de acute toxiciteit afgeleide waarde.
8. MAC-MKE: Europese milieukwaliteitseis voor water, uitgedrukt als maximaal aanvaardbare concentratie in de eenheid [$\mu\text{g}/\text{l}$]
9. MKE Biota: Europese milieukwaliteitseis voor water voor biota, uitgedrukt in de eenheid [$\mu\text{g}/\text{kg nat gewicht}$]
10. datum van realisatie van de milieukwaliteitseis voor water voor de prioritaire stof: 22 december 2015 (voor de desbetreffende stof aangeduid met X)
11. datum van realisatie van de milieukwaliteitseis voor water voor de prioritaire stof: 22 december 2021 (voor de desbetreffende stof aangeduid met X)
12. datum van realisatie van de milieukwaliteitseis voor water voor de prioritaire stof: 22 december 2027 (voor de desbetreffende stof aangeduid met X)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Naam van de prioritair stoffen (X) = tevens aangewezen als gevaarlijke stof	JG-MKE Landoppervlakte wateren ⁽³⁾	JGMKE Andere oppervlakte wateren	MACMKE Landoppervlakte wateren ⁽³⁾	MACMKE Andere oppervlakte wateren	MIKE Biota	2015	2021	2027
1	15972-60-8	240-110-8	Alachloor	0,3	0,3	0,7	0,7		X		
2	120-12-7	204-371-1	Anthraceen (X)	0,1	0,1	0,4	0,4		X		
				0,1	0,1	0,1	0,1			X	
3	1912-24-9	217-617-8	Atrazine	0,6	0,6	2,0	2,0		X		
4	71-43-2	200-753-7	Benzeen	10	8	50	50		X		
5	32534-81-9		Gebromeerde diphenylethers ⁽⁴⁾⁽⁵⁾ (X)	0,0005	0,0002	nvt	nvt		X		
						0,14	0,014	0,0085		X	
6	7440-43-9	231-152-8	Cadmium en cadmiumverbindingen (afhankelijk van de waterhardheidsklasse) ⁽⁶⁾ (X)	≤ 0,08 (Klasse 1) 0,08 (Klasse 2) 0,09 (Klasse 3) 0,15 (Klasse 4) 0,25 (Klasse 5)	0,2	≤ 0,45 (Klasse 1) 0,45 (Klasse 2) 0,6 (Klasse 3) 0,9 (Klasse 4) 1,5 (Klasse 5)	≤ 0,45 (Klasse 1) 0,45 (Klasse 2) 0,6 (Klasse 3) 0,9 (Klasse 4) 1,5 (Klasse 5)		X		
6a	56235		Tetrachloorkoolstof ⁽⁷⁾	12	12	nvt	nvt		X		
7	85535-84-8	287-476-5	C1013-Chlooralkanen (X) ⁽⁸⁾	0,4	0,4	1,4	1,4		X		
8	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfos	0,1	0,1	0,3	0,3		X		
9	2921-88-2	220-864-4	Chloorpyrifos (Chloorpyrifosethyl)	0,03	0,03	0,1	0,1		X		
9a	309002 60571 72208 465736		Cyclodieen pesticiden: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Isodrin ⁽⁷⁾	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nvt	nvt		X		
9b	nvt		DDT totaal ⁽⁷⁾⁽⁹⁾	0,025	0,025	nvt	nvt		X		
9b	50293		para-paraDDT ⁽⁷⁾	0,01	0,01	nvt	nvt		X		
10	107-06-2	203-458-1	1,2dichloorethaan	10	10	nvt	nvt		X		
11	75-09-2	200-838-9	Dichloormethaan	20	20	nvt	nvt		X		
12	117-81-7	204-211-0	Di(2ethylhexyl)ftalaat (DEHP) (X) ⁽¹⁹⁾	1,3	1,3	nvt	nvt		X		
13	330-54-1	206-354-4	Diuron	0,2	0,2	1,8	1,8		X		
14	115-29-7	204-079-4	Endosulfan (X)	0,005	0,0005	0,01	0,004		X		
15	206-44-0	205-912-4	Fluoranteen ⁽⁵⁾	0,1	0,1	1	1		X		
				0,0063	0,0063	0,12	0,12	30		X	
16	118-74-1	204-273-9	Hexachloorbenzeen (X)	0,000044 ⁽²¹⁾	0,000025 ⁽²⁰⁾	0,05	0,05	10	X		
17	87-68-3	201-765-5	Hexachloorbutadieen (X)	0,00055 ⁽²¹⁾	0,00055 ⁽²⁰⁾	0,6	0,6	55	X		
18	608-73-1	210-158-9	Hexachloorcyclohexaan (X)	0,02	0,002	0,04	0,02		X		
19	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	0,3	0,3	1,0	1,0		X		
20	7439-92-1	231-100-4	Lood en loodverbindingen	7,2	7,2	nvt	nvt		X		
				1,2 ¹³	1,3	14	14			X	
21	7439-97-6	231-106-7	Kwik en kwikverbindingen (X)	Pm ⁽²²⁾		0,07	0,07	20	X		
22	91-20-3	202-049-5	Naftaleen	2,4	1,2	nvt	nvt		X		
				2	2	130	130			X	
23	7440-02-0	231-111-14	Nikkel en nikkelverbindingen	20	20	nvt	nvt		X		
				4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34			X	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Naam van de prioritair stoffen (X) = tevens aangewezen als gevaarlijke stof	JG-MKE Landoppervlakte wateren ⁽³⁾	JG-MKE Andere oppervlakte wateren	MACMKE Landoppervlakte wateren ⁽³⁾	MACMKE Andere oppervlakte wateren	MIKE Biota	2015	2021	2027
24	nvt	nvt	Nonylfenolen (X) ⁽²³⁾	0,3	0,3	2,0	2,0		X		
25	nvt	nvt	Octylfenolen (4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)- fenol) ⁽¹⁵⁾	0,1	0,01	nvt	nvt		X		
26	608-93-5	210-172-5	Pentachloorbenzeen (X)	0,007	0,0007	nvt	nvt		X		
27	87-86-5	231-152-8	Pentachloorfenol	0,4	0,4	1	1		X		
28	nvt	nvt	Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) (X) ⁽¹¹⁾⁽¹⁶⁾	nvt	nvt	nvt	nvt			X	
28	50-32-8		Benzo(a)pyreen (X)	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5		X	
28	205-99-2		Benzo(b)fluor- anteen (X)	⁽¹¹⁾	⁽¹¹⁾	0,017	0,017	⁽¹¹⁾		X	
28	207-08-9		Benzo(k)fluor- anteen (X)	⁽¹¹⁾	⁽¹¹⁾	0,017	0,017	⁽¹¹⁾		X	
28	191-24-2		Benzo(g,h,i)-peryleen (X)	⁽¹¹⁾	⁽¹¹⁾	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	⁽¹¹⁾		X	
28	193-39-5		Indeno(1,2,3- cd)pyreen (X)	⁽¹¹⁾	⁽¹¹⁾	nvt	nvt	⁽¹¹⁾		X	
29	122-34-9	204-535-2	Simazine	1	1	4	4		X		
29a			Tetrachloor-ethyleen ⁽⁷⁾	10	10	nvt	nvt		X		
29b		79016	Trichloor-ethyleen ⁽⁷⁾	10	10	nvt	nvt		X		
30	nvt	nvt	Tributyltin verbindingen (X ⁽¹⁷⁾)	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015		X		
31	12002-48-1	234-413-4	Trichloorbenzenen	0,4	0,4	nvt	nvt		X		
32	67-66-3	200-663-8	Trichloormethaan (chloroform)	2,5	2,5	nvt	nvt		X		
33	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin (X ⁽¹⁹⁾)	0,03	0,03	nvt	nvt		X		
34	115-32-2	204-082-0	Dicofol (X ⁽¹⁹⁾)	$1,3 \cdot 10^{-3}$	$3,2 \cdot 10^{-5}$	nvt ⁽¹⁰⁾	nvt ⁽¹⁰⁾	33			X
35	1763-23-1	217-179-8	Perfluorocyclohexaan sulfonzuur en zijn derivaten (PFOS) (X ⁽¹⁹⁾)	$6,5 \cdot 10^{-4}$	$1,3 \cdot 10^{-4}$	36	7,2	9,1			X
36	124495-18-7	nvt	Quinooxyfen (X ⁽¹⁹⁾)	0,15	0,015	2,7	0,54				X
37		nvt	Dioxinen en dioxineachtige verbindingen (X ⁽¹⁸⁾)			nvt	nvt	Som van PCDD+ PCDF+ PCB- DL 0,0065 $\mu\text{g}\cdot\text{kg}^{-1}$ TEQ ⁽¹⁴⁾			X
38	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	0,12	0,012	0,12	0,012				X
39	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	0,012	0,0012	0,04	0,004				X
40	28159-98-0	248-872-3	Cybutryne	0,0025	0,0025	0,016	0,016				X
41	52315-07-8	257-842-9	Cypermethrin ⁽²⁴⁾	$8 \cdot 10^{-5}$	$8 \cdot 10^{-6}$	$6 \cdot 10^{-4}$	$6 \cdot 10^{-5}$				X
42	62-73-7	200-547-7	Dichloovos	$6 \cdot 10^{-4}$	$6 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-4}$	$7 \cdot 10^{-5}$				X
43		nvt	Hexabroomcyclohexaan (HBCDD) (X ⁽¹⁹⁾) ⁽²⁰⁾	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167			X
44	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptachloor en heptachloorepoxide (X ⁽¹⁹⁾)	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$			X
45	886-50-0	212-950-5	Terbutryn	0,065	0,0065	0,34	0,034				X

Noten

- (1) CAS: Chemical Abstract Services.
- (2) EU-nummer: Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen (EINECS) of de Europese lijst van chemische stoffen waarvan kennisgeving is gedaan (ELINCS).
- (3) Landoppervlaktewateren omvatten rivieren en meren en de bijbehorende kunstmatige of sterk veranderde waterlichamen.
- (4) Alleen tetra-, penta-, hexa- en heptabroomdifenylether (respectievelijk CAS-nummers 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).
- (5) Voor de groep prioritaire stoffen die vallen onder gebromeerde difenylethers verwijst de MKE naar de som van de concentraties voor de congenen nr. 28, 47, 99, 100, 153 en 154.
- (6) Voor cadmium en zijn verbindingen (nr. 6) zijn de MKN-waarden afhankelijk van de hardheid van het water, ingedeeld in vijf klassen (klasse 1: < 40 mg CaCO₃ /l, klasse 2: 40 tot < 50 mg CaCO₃ /l, klasse 3: 50 tot < 100 mg CaCO₃ /l, klasse 4: 100 tot < 200 mg CaCO₃ /l en klasse 5: ≥ 200 mg CaCO₃ /l).
- (7) Deze stof is geen prioritaire stof, maar een van de andere verontreinigende stoffen waarvoor de MKN identiek zijn aan die welke zijn vastgelegd in de wetgeving die vóór 13 januari 2009 van toepassing was.
- (8) Er wordt geen indicatieve parameter opgegeven voor deze groep van stoffen. De indicatieve parameters moeten worden bepaald door de analysemethoden.
- (9) DDT totaal omvat de som van de isomeren 1,1,1-trichloor-2-bis(p-chloorfenyl)ethaan (CAS-nummer 50-29-3), EU-nummer 200-024-3; 1,1,1-trichloor-2-(o-chloorfenyl)-2-(p-chloorfenyl)ethaan (CAS-nummer 789-02-6); EU-nummer 212-332-5; 1,1-dichloor-2,2-bis(p-chloorfenyl)ethyleen (CAS-nummer 72-55-9); EU-nummer 200-784-6; en 1,1-dichloor-2,2-bis(p-chloorfenyl)ethaan (CAS-nummer 72-54-8); EU-nummer 200-783-0).
- (10) Er is onvoldoende informatie beschikbaar om een MAC-MKE vast te stellen voor deze stoffen.
- (11) Voor de groep prioritaire stoffen die onder polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) vallen, is de vermelde biota-MKE en de overeenkomstige JG-MKE voor water de concentratie van benzo(a)pyreen; beide MKE zijn op de toxiciteit van benzo(a)pyreen gebaseerd. Benzo(a)pyreen kan beschouwd worden als een marker voor andere PAK en derhalve dient voor de vergelijking met biota-MKE en de overeenkomstige JG-MKE in water alleen benzo(a)pyreen te worden gemonitord.
- (12) Tenzij anders vermeld, gelden de biota-MKE voor vissen. In plaats daarvan kan een alternatieve biotataxon of een andere matrix worden gemonitord, voor zover de toegepaste MKE een gelijkwaardig beschermingsniveau biedt. Voor de stoffen met nummer 15 (fluorantheen) en 28 (PAK's), gelden de biota-MKE voor schelp- en weekdieren. Voor de beoordeling van de chemische toestand is de monitoring van fluorantheen en PAK in vissen niet geschikt. Voor stof nummer 37 (dioxinen en dioxineachtige verbindingen) gelden de biota-MKE voor vissen, schelp- en weekdieren; zie afdeling 5.3 van de bijlage bij Verordening (EU) nr. 1259/2011 van de Commissie van 2 december 2011 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1881/2006 wat betreft de maximumgehalten voor dioxinen, dioxineachtige pcb's en niet-dioxineachtige pcb's in levensmiddelen (PB L 320 van 3.12.2011, blz. 18).
- (13) Deze MKN hebben betrekking op de biologisch beschikbare concentraties van de stoffen.
- (14) PCDD's: polychloordibenzo-p-dioxinen; PCDF's: polychloordibenzofuranen; PCB-DL: dioxineachtige polychloorbifenylen; TEQ's: toxische equivalenten, overeenkomstig de toxische-equivalentiefactoren (2005) van de Wereldgezondheidsorganisatie.
- (15) Octylfenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5) met inbegrip van isomeer 4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-fenol (CAS 140-66-9, EU 205-426-2).
- (16) Met inbegrip van benzo(a)pyreen (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), benzo(b)fluorantheen (CAS 205-99-2, EU 205-911-9), benzo(g,h,i)peryleen (CAS 191-24-2, EU 205-883-8), benzo(k)fluorantheen (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyreen (CAS 193-39-5, EU 205-893-2) en met uitzondering van antraceen, fluorantheen en naftaleen, die afzonderlijk worden vermeld.
- (17) Met inbegrip van tributyltin-kation (CAS 36643-28-4)
- (18) Dit betreft de volgende verbindingen: 7 polychloordibenzo-p-dioxinen (PCDD's): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9) 10 polychloordibenzofuranen (PCDF's): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7),

1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0) 12 dioxineachtige polychloorbifenylen (DL-PCB): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5'-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

- (19) Deze stoffen zijn met ingang van 22 december 2015 voor het eerst aangewezen als gevaarlijke prioritaire stof.
- (20) Dit betreft 1,3,5,7,9,11-hexabroomcyclododecaan (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-hexabroomcyclododecaan (CAS 3194-55-6), α -hexabroomcyclododecaan (CAS 134237-50-6), β -hexabroomcyclododecaan (CAS 134237-51-7) en γ -hexabroomcyclododecaan (CAS 134237-52-8).
- (21) Voor deze stof heeft Nederland met het oog op het toezicht op de naleving van de milieukwaliteitseis voor biota, met inachtneming van artikel 3, derde lid, van de richtlijn prioritaire stoffen, een waarde voor de concentratie van de stof in oppervlaktewater afgeleid, waarmee hetzelfde niveau van bescherming wordt geboden dat is beoogd met de milieukwaliteitseis voor biota.
- (22) Voor deze stof zal Nederland, met het oog op het toezicht op de naleving van de milieukwaliteitseis voor biota, met inachtneming van artikel 3, derde lid, van de richtlijn prioritaire stoffen, eind 2014 een waarde voor de concentratie van de stof in oppervlaktewater afleiden, waarmee hetzelfde niveau van bescherming wordt geboden dat is beoogd met de milieukwaliteitseis voor biota.
- (23) Nonylfenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0) met inbegrip van isomeren 4-nonylfenol (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) en 4-nonylfenol (vertakt) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).
- (24) CAS 52315-07-8 betreft een mengsel van isomeren van cypermethrin, alpha-cypermethrin (CAS 67375-30-8), bèta-cypermethrin (CAS 65731-84-2), theta-cypermethrin (CAS 71697-59-1) en zèta-cypermethrin (52315-07-8).

Bijlage 3

Doelen specifiek verontreinigende stoffen van oppervlaktewaterlichamen

EG-nr	CAS	Stofnaam	JG-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	JG-MKN Andere oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Andere oppervlaktewateren (µg/L)	Uitgedrukt als
4	7440-38-2	Arseen (en anorganische verbindingen daarvan)	0,5	opgelost, AC correctie mogelijk	0,6	opgelost, AC correctie mogelijk	8	opgelost, AC correctie mogelijk	1,1	opgelost, AC correctie mogelijk
5	2642-71-9	Azinfos-ethyl	0,0011	totaal	0,00011	totaal	0,011	totaal	0,0011	totaal
6	86-50-0	Azinfos-methyl	0,0065	totaal	0,0013	totaal	0,014	totaal	0,0028	totaal
9	100-44-7	Benzylchloride (alfa-chloortolueen)	0,02	totaal	0,02	totaal	n.a.		n.a.	
10	98-87-3	Benzylideenchloride (alfa,alfa-dichloortolueen)	0,0034	totaal	0,0034	totaal	n.a.		n.a.	
19	106-47-8	4-Chlooraniline	0,22	totaal	0,057	totaal	1,2	totaal	0,12	totaal
49, 50, 51	683-18-1, 818-08-6, 1002-53-5	Dibutyltin (kation)	0,13	totaal	0,09	totaal	0,28	totaal	0,21	totaal
65	78-87-5	1,2-Dichloorpropaan	280	totaal	28	totaal	1300	totaal	130	totaal
69	15165-67-0	Dichloorprop-P	1,0	totaal	0,13	totaal	7,6	totaal	0,76	totaal
73	60-51-5	Dimethoat	0,07	totaal	0,07	totaal	0,7	totaal	0,7	totaal
79	100-41-4	Ethylbenzeen	65	totaal	10	totaal	220	totaal	22	totaal
80	122-14-5	Fenitrothion	0,009	totaal	n.a.		n.a.			
81	55-38-9	Fenthion	0,003	totaal	n.a.		n.a.			
88	330-55-2	Linuron	0,17	totaal	n.a.		0,29	totaal	n.a.	
89	121-75-5	Malathion	0,013	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
90	94-74-6	MCPA	1,4	totaal	0,14	totaal	15	totaal	1,5	totaal
91	93-65-2	Mecoprop-P	18	totaal	1,8	totaal	160	totaal	16	totaal
94	7786-34-7	Mevinfos	0,00017	totaal	0,000017	totaal	0,017	totaal	0,0017	totaal
95	1746-81-2	Monolinuron	0,15	totaal	n.a.		0,15	totaal	n.a.	
97	1113-02-6	Omethoate	1,2	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
-99	56-55-3	Benz(a)anthraceen	0,00064	totaal	0,00027	totaal	0,28	totaal	0,012	totaal
			3 µg/kg	concentratie in biota	3 µg/kg	concentratie in biota				
-99	218-01-9	Chryseen	0,0029	totaal	0,0014	totaal	0,17	totaal	0,008	totaal
			30 µg/kg	concentratie in biota	30 µg/kg	concentratie in biota				
-99	85-01-8	Fenantreen	1,2	totaal	1,1	totaal	7,2	totaal	6,7	totaal
100	56-38-2	Parathion	0,005	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
-100	298-00-0	Parathion-methyl	0,011	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
105	1698-60-8	Pyrazon (Chloridazon)	27	totaal	n.a.		190		n.a.	

EG-nr	CAS	Stofnaam	JG-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	JG-MKN Andere oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Andere oppervlaktewateren (µg/L)	Uitgedrukt als
113	24017-47-8	Triazophos	0,001	totaal	0,0001		0,02		0,002	totaal
114	126-73-8	Tributylfosfaat	66	totaal	6,6		170		17	totaal
116	52-68-6	Trichloorfon	0,001	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
125 - 127	900-95-8, 639-58-7, 76-87-9	Trifenylnitracetaat, Trifenylnitrochloride, Trifenylnitrohydroxide	0,00024	totaal trifenylnitro	0,00023	totaal trifenylnitro	0,49	totaal trifenylnitro	0,47	totaal
129	108-38-3,	Xylenen	17	totaal; geldt voor de som van de isomeren	1,7	totaal; geldt voor de som van de isomeren	244	totaal; geldt voor de som van de isomeren	49	totaal; geldt voor de som van de isomeren
132	25057-89-0	Bentazon	73	totaal	7,3	totaal	450	totaal	45	totaal
A	7440-32-6	Titaan	20	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		n.a.		n.a.	
B	7440-42-8	Borium	180	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		450	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
C	7440-61-1	Uranium	0,17	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		8,6	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
D	13494-80-9	Tellurium	100	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		n.a.		n.a.	
E	7440-22-4	Zilver	0,01	opgelost, AC correctie mogelijk	0,081	opgelost, AC correctie mogelijk; norm geldt bij 34‰ (Noordzee)	0,01	opgelost, AC correctie mogelijk	0,081	opgelost, AC correctie mogelijk; norm geldt bij 34‰ (Noordzee)
F	556-67-2	Octamethylcyclotetrasiloxaan	0,2	totaal	0,044	totaal	n.a.		n.a.	
			7,9 mg/kg	concentratie in biota	7,9 mg/kg	concentratie in biota				
	71751-41-2	Abamectine	0,001	totaal	0,0000035	totaal	0,018	totaal	0,0009	totaal
	14798-03-9	Ammonium-N	0,304 ¹		n.a.		0,608 ¹		n.a.	
	7440-36-0	Antimoon	5,6	opgelost, geen AC correctie mogelijk	n.a.		200	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
	7440-39-3	Barium	73	opgelost, geen AC correctie mogelijk	n.a.		148	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
	7440-41-7	Beryllium	0,08	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		0,813	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
	133-06-2	Captan	0,34	totaal	n.a.		0,34	totaal	n.a.	
	10605-21-7	Carbendazim	0,6	totaal	n.a.		0,6	totaal	n.a.	
	101-21-3	Chloorprofam	4,0	totaal	0,8	totaal	43	totaal	4,3	totaal
	15545-48-9	Chloortoluron	0,4	totaal	0,04	totaal	2,3		0,23	totaal

EG-nr	CAS	Stofnaam	JG-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	JG-MKN Andere oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Andere oppervlaktewateren [µg/L]	Uitgedrukt als
	7440-47-3	Chroom	3,4	som van chroom(III) en chroom(VI); opgelost, AC correctie mogelijk	0,6	som van chroom(III) en chroom(VI); opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		n.a.	
	52918-63-5	Deltamethrin	0,0000031	totaal	n.a.		0,00031	totaal	n.a.	
	333-41-5	Diazinon	0,037	totaal	n.a.		n.a.			
	163515-14-8	Dimethanamid-P	0,13	totaal	n.a.		1,6	totaal	n.a.	
	66230-04-4	Esfenvaleraat	0,0001	totaal	n.a.		0,00085	totaal	n.a.	
	22224-92-6	Fenamiphos	0,012	totaal	n.a.		0,027	totaal	n.a.	
	72490-01-8	Fenoxycarb	0,0003	totaal	n.a.		0,026	totaal	n.a.	
	23560-59-0	Heptenofos	0,002	totaal	0,0002	totaal	0,02	totaal	0,002	totaal
	138261-41-3	Imidacloprid	0,0083	totaal	0,00083	totaal	0,2	totaal	0,02	totaal
	91465-08-6	Lambda-cyhalothrin	0,00002	totaal	n.a.		0,00047	totaal	n.a.	
	74223-64-6	Metsulfuron-methyl	0,01	totaal	n.a.		0,03	totaal	n.a.	
	7440-48-4	Kobalt	0,2	opgelost, geen AC correctie mogelijk	n.a.		1,36	opgelost, AC correctie mogelijk	0,21	opgelost, AC correctie mogelijk
	7440-50-8	Koper	2,4 ²	opgelost, geen AC correctie mogelijk	1,1	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		n.a.	
	67129-08-2	Metazachloor	0,08	totaal	0,008		0,48	totaal	0,048	totaal
	18691-97-9	Methabenzthiazuron	1,8	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
	51218-45-2	Metolachloor	0,4	totaal; norm is van toepassing op S-metolachloor en het racemisch mengsel	n.a.		2,1	totaal; norm is van toepassing op S-metolachloor en het racemisch mengsel	n.a.	
	7439-98-7	Molybdeen	136	opgelost, geen AC correctie mogelijk	n.a.		340	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
	23103-98-2	Pirimicarb	0,09	totaal	n.a.		1,8	totaal	n.a.	
	29232-93-7	Pirimifos-methyl	0,0005	totaal	n.a.		0,0016	totaal	n.a.	
	114-26-1	Propoxur	0,01	totaal	n.a.		n.a.		n.a.	
	96489-71-3	Pyridaben	0,0017	totaal	0,00094	totaal	0,0062	totaal	0,0012	totaal (=opgelost)
	95737-68-1	Pyriproxyfen	0,00003	totaal	n.a.		0,026	totaal	n.a.	
	7782-49-2	Selenium	0,052	opgelost, geen AC correctie mogelijk	n.a.		24,6	opgelost, AC correctie mogelijk	2,6	opgelost, AC correctie mogelijk
	83121-18-0	Teflubenzuron	0,0012	totaal	n.a.		0,0017	totaal	n.a.	
	5915-41-3	Terbutylazine	0,2	totaal	n.a.		1,3	totaal	n.a.	
	7440-28-0	Thallium	0,05	opgelost, geen AC correctie mogelijk	n.a.		0,76	opgelost, AC correctie mogelijk	0,34	

EG-nr	CAS	Stofnaam	JG-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	JG-MKN Andere oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Land oppervlaktewateren (µg/l)	Uitgedrukt als	MAC-MKN Andere oppervlaktewateren [µg/L]	Uitgedrukt als
	7440-31-5	Tin	0,6	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		36	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	
	57018-04-9	Tolclofos-methyl	1,2	totaal	n.a.		7,1		n.a.	
	7440-62-2	Vanadium	3,5	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.		n.a.		n.a.	
	7440-66-6	Zink	7,8 ²	opgelost, AC correctie mogelijk	3	opgelost, AC correctie mogelijk	15,6	opgelost, AC correctie mogelijk	n.a.	

1 Deze eis is uitgedrukt in mg N (NH₄-N + NH₃-N)/l, en geldt bij een pH van 7,7 en een temperatuur van 15° C. In het monitoringsprogramma wordt bepaald dat bij toetsing van de resultaten van de monitoring aan de richtwaarden een correctie wordt toegepast, waarbij rekening wordt gehouden met de actuele pH en temperatuur.

2 Bij toetsing van de resultaten van de monitoring kan een correctie kan worden toegepast, waarbij rekening wordt gehouden met waterkwaliteitsparameters die de biologische beschikbaarheid van metalen beïnvloeden.

Een aantal stoffen uit bovenstaande tabel is niet in de beoordeling meegenomen, omdat deze niet goed kunnen worden gemeten. Dit kan liggen aan de rapportagegrens of detectielimiet. Het gaat in de rijkswateren om: abamectine, chlooretheen, deltamethrin, dichloorvos, esfenvaleraat, fenoxycarb, lambda-cyhalothrin, methyl-metsulfuron, pyridaben, teflubenzuron, cis-heptachloorepoxide, heptachlor. Dichloorvos is ook een nieuwe prioritaire stof, maar was al een specifiek verontreinigende stof.

Daarnaast zijn een deel van de specifieke verontreinigende stoffen die in 2009 zijn beoordeeld niet meer relevant gebleken en deze worden nu niet meer in de beoordeling betrokken. Dit betreft onderstaande de stoffen. De normen voor deze stoffen blijven wel beschikbaar via de RIVM-website Risico's van Stoffen.

EG-nr	CAS	Stofnaam	EG-nr	CAS	Stofnaam
2	95-85-2	2-Amino-4-chloorfenol	54	541-73-1	1,3-Dichloorbenzeen
8	92-87-5	Benzidine	55	106-46-7	1,4-Dichloorbenzeen
11	92-52-4	Bifenyl	56	91-94-1	Dichloorbenzidine
14	302-17-0	Chlooralhydraat	57	108-60-1	Dichloordiisopropylether
15	57-74-9	Chlooraan	58	75-34-3	1,1-Dichloorethaan
16	79-11-8	Chloorazijnzuur	60	75-35-4	1,1-Dichloorethyleen (vinylideenchloride)
17	95-51-2	2-Chlooraniline	61	540-59-0	1,2-Dichloorethyleen
18	108-42-9	3-Chlooraniline	63		Dichloornitrobenzenen
20	108-90-7	Chloorbenzeen	64	120-83-2	2,4-Dichloorfenol
21	97-00-7	1-Chloor-2,4-dinitrobenzeen	66	96-23-1	1,3-Dichloorpropaan-2-ol
22	107-07-3	2-Chloorethanol	67	542-75-6	1,3-Dichloorpropeen
24	59-50-7	4-Chloor-3-methylfenol	68	78-88-6	2,3-Dichloorpropeen
25	90-13-1	1-Chloornaftaleen	72	109-89-7	Diethylamine
26		Chloornaftalenen (technisch mengsel)	74	124-40-3	Dimethylamine
27	89-63-4	4-Chloor-2-nitroaniline	75	298-04-4	Disulfoton
28	88-73-3	1-Chloor-2-nitrobenzeen	78	106-89-8	Epichloorhydrine
29	121-73-3	1-Chloor-3-nitrobenzeen	86	67-72-1	Hexachloorethaan
30	100-00-5	1-Chloor-4-nitrobenzeen	87	98-83-8	Isopropylbenzeen (=cumeen)
31	89-59-8	4-Chloor-2-nitrotolueen	93	10265-92-6	Methamidophos
32		Chloornitrotoluenen (andere dan 4-Chloor-2-nitrotolueen)	98	301-12-2	Oxydemeton-methyl
33	95-57-8	2-Chloorfenol	103	14816-18-3	Foxim
34	108-43-0	3-Chloorfenol	104	709-98-8	Propanil
35	106-48-9	4-Chloorfenol	107	93-76-5	2,4,5-T (en zouten en esters van 2,4,5-T)
36	126-99-8	Chloropreen (2-Chloor-1,3-butadieen)	108	1461-25-2	Tetrabutyltin
37	107-05-1	3-Chloorpropeen (allylchloride)	109	95-94-3	1,2,4,5-Tetrachloorbenzeen
38	95-49-8	2-Chloortolueen	110	79-34-5	1,1,2,2-Tetrachloorethaan
39	108-41-8	3-Chloortolueen	112	108-88-3	Tolueen
40	106-43-4	4-Chloortolueen	119	71-55-6	1,1,1-Trichloorethaan
41	615-65-6	2-Chloor-p-toluidine	120	79-00-5	1,1,2-Trichloorethaan
42		Chloortoluidinen (andere dan 2-Chloor-p-toluidine)	122	95-95-4	2,4,5-Trichloorfenol
43	56-72-4	Cumafos	122	88-06-2	2,4,6-Trichloorfenol
44	108-77-0	Cyaanuurzuurchloride (2,4,6-trichloor-1,3,5-triazine)	123	76-13-1	1,1,2-Trichloortrifluorethaan
45	94-75-7	2,4-D (en zouten en esters van 2,4-D)	128	75-01-4	Vinylchloride (chloorethyleen)
47	298-03-3	Demeton		3347-22-6	Dithianon
48	106-93-4	1,2-Dibroomethaan		3-10-2349	Dodine
52		Dichlooranilinen		16984-48-8	Fluoriden
53	95-50-1	1,2-Dichloorbenzeen		100-42-5	Styreen

Bijlage 4

Doelen chemische toestand van grondwaterlichamen

Code	Omschrijving	Cl mg/l	Ni ug/l	As ug/l	Cd ug/l	Pb ug/l	Ptot mg/l P
NLGW0001	Zand Eems	160	20	13,2	0,35	7,4	2
NLGW0008	Zout Eems	niet relevant	20	18,7	0,35	7,4	6,9

Code	Omschrijving	Nitraat mg/l NO3	Gewasbeschermingsmiddelen indiv. ug/l	som ug/l
NLGW0001	Zand Eems	50	0,1	0,5
NLGW0008	Zout Eems	50	0,1	0,5

Dit is een uitgave van

**Ministerie van
Infrastructuur en Milieu**

Postbus 20901 | 2500 EX Den Haag
www.rijksoverheid.nl/ienm

december 2014